

סֵפֶר זוֹהַר תְּהִלִּים הַשְּׁלֵם "בְּנֵאוֹת דִּשְׁא"*

(תְּהִלִּים כג, ב) [ר"ת: א' מְדוֹת דִּי ד' ש' מַעוֹן]

חלק ב' לחודש חשוון

וְהוּא: מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים עִם זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ עַל כָּל פֶּרֶק
וּפֶרֶק וְחוּנָה עָלָיו הַסְגְּלוֹת הַמִּיחָדוֹת מִסֵּפֶר שְׁמוּשׁ תְּהִלִּים

- א. מְחַלֵּק לְלִמּוּד חֲדָשִׁי בְּרֶגֶז לְחֹדֶשׁ 4 עֲמוּדִים לְיוֹם.
- ב. לְיוֹמֹת הַשָּׁנָה [4 עֲמוּדִים לְיוֹם לְסִיִּם בְּכָל שָׁנָה].
- ג. מְחַלֵּק לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, עִם לִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, ו-4 עֲמוּדִים זוֹהַר תְּהִלִּים.

יֵצֵא לְאוֹר בִּס"ד חוֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ה
מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סִנְיָף בֵּת ים 0527-651911

* הַלּוּמֵד זוֹהַר תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא" מִחֲבֵר קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתִיה, וְזוֹכֶה לְנֵאוֹת
דְּשֵׁא הוּא גַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן כַּמְבוֹאֵר בְּזוֹהַר (תְּרומה דף קע"א).

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים, בני ברק, רמת בית שמש

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הלומד זוהר הקדוש עם תהלים שומעים בשמים את התהלים, שמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקו"ז תי' מ"ג), דאפילו ישראל מתפללון ואומרים שמע ישראל, דאיהו קודשא בריך הוא אין עונה אותם וכו', וזה ה-תעודת ז'הות בשמים, ראשי תבות "ת'הלים ז'הר" שמי שלומד זוהר שומעים את התהלים, התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר בתיקו"ז תקון מ"ג). ובשואה האיימה רחמנא ליצ'לן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות ביעקב). ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מכני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחבה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע מדברי האריז"ל.

ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית דבן בהכל פיהם הסהור יאמרו פתח אליהו כל יום, ונזכה לפתח את השער לאליהו הנביא וכוד לטוב שיבוא ועל ידי למוד הזהר הקדוש יחד עם התהלים ננצל מכל גזרות קשות ודעות שלא תוכלנה לשלוט על עם ישראל. ונזכה במהרה לכיאת משיח צדקנו בדקמים, אמן:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לֵישׁ יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתִיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׁכִינָתָא מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינָת עוֹזְנוֹ אִם תְּבָנִים שְׂמַחָה,
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַתְּנוּכִים בְּזוֹהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד'- ה') כִּי הִיִּית מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל עֹז
מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתֵּר בְּנִפְיךְ
סֵלָה. וְאֶזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת
בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהִדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּה, יִפְקֹן
יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי יִרְאָה אֶל עֲבָדֶיךָ פִּעְלֶךָ
וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה, וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מתאר"י זל"ה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹרַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּת לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה. מֵה
 אָנוּ, מֵה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל פֶּן אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמָּחַל וְתִסָּלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יִהְיֶה עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכּוֹנֵן
 אֶת לְבַבְנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה,
 וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת
 רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחּוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר
 נִשְׁמָתָנוּ בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְכָל נִפְשָׁל
 בְּדִבְרִים אֵלֹה. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶּׁאֲנוּ לוֹמְדִים.
 כְּמֵאֲמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאִבְיָטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרָתְךָ. יִהְיֶה לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. פִּי יְהוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ יִתֵּן חֶכְמָה, מִפּוֹ דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רַבּוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא וְגַלִּי
 רִזְיָא. יְהֵא רַעּוּא מִן קְדָמְךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפּוּמְנָא,
 לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיד
 וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי
 לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאין דְּאוֹרִיתָא מְפּוּמָא דְּרִישָׁא דְּמִתִּיבְתָּא
 עֲלָהּ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלֵה:

וְנִהַר יֵצֵא מַעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהֱרַת הַרְקִיעַ,
 וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּלְעֵינִי וְאַבְיטָה
 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּהִינִי מְקַבֵּל עָלִי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְדַּךְ כְּמוֹד, וְהִרְיִנִי
 אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהִרְיִנִי מִזְמַן
 אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרַח הַקְדוֹשׁ לְזִכּוֹת ... כַּב"פ (וְכָאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
 [לְרַפּוּאֹת...] [יִשְׁעֵת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזִקְהוּ
 [וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁם"ה
 גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְיִאֲרִיד יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו בְּנִעִימִים]
 [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדָבָר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים ...] אָמֵן סְלֵה:

אֶתְּהָ עִם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיל: כֵּס כִּי אֶתְּהָ
 תְּאִיר נְרִי יְהוָה־אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁבִי: ל כִּי
 בְּךָ אֶרֶץ גִּדּוּד וּבֵאלֹהֵי צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְבַל
 תָּמִים דָּרְבּוּ אִמְרַת יְהוָה־אֱלֹהֵי צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְבַל
 תְּחַסִּים בּוֹ: לֵב כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעְדִּי יְהוָה־אֱלֹהֵי וּמִי
 צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ: לֵב הָאֵל תְּמַאֲזָרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וצוחקות] בבני אדם ועושות להם שישפכו קרי. ובכל מקום
 שנמצאים בני אדם ישנים יחידים בבית, שורות עליהם,
 ואוחזות ונדבקות בהם, ולוקחות מהם תאוה ומולידות
 מהם, ועוד פוגעות בו במחלות, והוא לא יודע. וכל זה
 בפגירת הלכנה. מארת, כשמתקנת הלכנה, מתהפכות
 האותיות (תהלים יח) 'אמרת ה' צרופה מגן הוא לכל החוסים
 בו'. מגן הוא על כל אותם רוחות רעות ומזיקים שמשוטטים
 בעולם בפגירתה לכל אותם שאחוזים בו באמונת הקדוש
 ברוך הוא.

מי ציר באלוקינו – משמעותה כמה פרושים

ומי צור זולתי אלהינו (יה, לב): נזוהר בראשית פ' לך (דף צ:.) ויהי
 אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וגו'. רבי אבא פתח,
 (שמואל ב כב) 'כי מי אל מבלעדי ה' ומי צור' וגו'. דוד המלך
 אמר את הפסוק הזה, כי מי אל מבלעדי ה' – מי הוא השליט
 או הממנה שייכול לעשות דבר מבלעדי ה'? אלא מי

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

שֶׁהַצִּטּוֹנָה מֵעַם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוּם שֶׁכֻּלָּם אֵין עוֹמְדִים
בְּרִשְׁוֹתָם וְלֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר. וּמִי צוּר – וּמִי הוּא הַתִּקְיָף
שֶׁיִּכּוּל לַעֲשׂוֹת תִּקְףָּ וּגְבוּרָה מֵעֲצָמוֹ מִבִּלְעָדִי אֱלֹהֵינוּ? אֵלָּא
כֻּלָּם בְּיַד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִכּוּל לַעֲשׂוֹת דְּבָר, רַק
מִרְשׁוֹתוֹ.

דְּבָר אַחֵר 'כִּי מִי אֵל מִבִּלְעָדִי ה' – שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הִכַּל בְּרִשְׁוֹתוֹ, וְלֹא כְּמִי שֶׁנֶּרְאָה בְּמִרְאֵה הַכּוֹכָבִים
וְהַמַּזְלוֹת, שֶׁכֻּלָּם מִרְאִים דְּבָר, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחְלִיפוֹ
לְגֹן אַחֵר. וּמִי צוּר זּוּלָּתִי אֱלֹהֵינוּ, הִרִי פִּרְשׁוֹהַ שְׂאִין צִיר
כְּמוֹ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא צִיר שְׁלֵם, עוֹשֶׂה וּמַצִּיר
דְּמוּת בְּתוֹךְ דְּמוּת, וּמִשְׁלִים אֶת אוֹתָהּ הַדְּמוּת בְּכָל תִּקְוָנָה,
וּמַכְנִיס בּוֹ נֶפֶשׁ עֲלִיוֹנָה, שְׂדוּמָה לְתִקּוּן הָעֲלִיּוֹן, מִשּׁוּם כִּךְ
אֵין צִיר כְּמוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בֹּא רֵא, מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע שֶׁל
אָדָם, כְּשֶׁמֶתְעוֹרֶרֶת תְּשׁוּקָתוֹ לְנִקְבָּתוֹ, וּנִקְבָּתוֹ מִתְעוֹרֶרֶת
אֵלָיו, אִזּוֹ מִתְחַבְּרִים שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְיוֹצֵא מֵהֶם בֶּן אֶחָד שֶׁכָּלוּל
מִשְׁתֵּי דְמוּת כְּאֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִיר אוֹתוֹ
בְּצִיּוֹר שֶׁנִּכְלָל מִשְׁנֵיהֶם. וְעַל כֵּן צָרִיךְ אָדָם לְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ
בְּזִמְנָן הַהוּא, כְּדִי שִׁמְצָא הַדְּמוּת הַהִיא בְּצִיּוֹר שְׁלֵם כְּרָאוּי.

אָמַר רַבִּי חֲיִיאָ, בֹּא רֵא, כְּמָה גְדוּלָּתָם הֵם מֵעַשְׂיוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִרִי הָאֲמָנוֹת וְהַצִּיּוֹר שֶׁל הָאָדָם
הִיא כְּמוֹ הָעוֹלָם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא
עוֹלָמוֹת, וּמַזְוֵג זְוֹגִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ, וְהוּא צִיר אֶת
דְּמוּתָם טָרָם בּוֹאֵם לְעוֹלָם. בֹּא רֵא, שְׂאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

כתוב זה ספר תולדת אדם, וכי ספר היה לו? אלא פרשוה, שהקדוש ברוך הוא הראה לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו'. איך הראה לו? אם תאמר שראה ברוך הקדוש שהם עתידים לבא לעולם כמי שרואה בחכמה מה יבא לעולם – לא כך, אלא ראה בעין את כלם, ואותה הדמות שעתידים לעמד בה בעולם, את כלם הוא ראה בעין. מה הטעם? משום שמיום שנברא העולם, כל הנפשות העתידות לעמד בבני האדם, כלן עומדות לפני הקדוש ברוך הוא באותה הדמות ממש שעתידות לעמד בה בעולם.

כמו כן כל אותם הצדיקים, אחר שיוצאים מן העולם הזה, כל הנפשות עולות, והקדוש ברוך הוא מזמן להם דמות אחת להתלבש בה כמו שהיו בעולם הזה. משום כך כלם עומדים לפניו, וראה אותם אדם הראשון בעין. ואם תאמר, שאחר שראה אותם לא עמדו בקיומם – בא ותראה, כל דברי הקדוש ברוך הוא הם בקיום ועומדים לפניו עד שיוֹרְדִים לעולם. כמו זה כתוב (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו'. הרי פרשוה, שכל בני האדם שעתידים להיות בעולם, כלם נמצאו שם. כאן יש להסתכל, שהרי כתוב את אשר איננו פה וגו', ומשמע אלו [כלם] שיצאו מאותם שעמדו שם, משום שכתוב עמנו היום, ולא כתוב עמנו עומד היום. אלא ודאי [כאן] כלם עמדו שם, אלא שלא נראו לעין, משום כך כתוב עמנו היום אף על גב שלא נראו.

ואם תאמר, מה הטעם לא נראו כאן כמו שנראו לאדם

תָּמִיד דְּרָבִי: לֹד מְשֻׁנָּה רַגְלִי בְּאֵילֹת וְעַל בְּמַתִּי
 יַעֲמִידֵנִי: לֹה מְלֻמֵּד יָדִי לְמַלְחָמָה וְנַחֲתָה קִשְׁתִּי נַחוּשָׁה
 זֹרְעֵתִי: לוֹ וַתֵּתֶן לִי מִגֵּן יִשְׁעָךְ וַיְמִינֶךָ תַּסְעֲדֵנִי וְעִנּוּתְךָ
 תִּרְבֵּנִי: לוֹ תִּרְחִיב צַעְרִי תַּחֲתִי וְלֹא מַעֲדוֹ מִקֶּרְסְלִי:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הִרְאֵנוּ שָׂרָא אוֹתָם עֵין בְּעֵין, וְהָרִי כָּאֵן רָאוּ יוֹתֵר? אֵלָּא
 כָּאֵן, כְּשֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מִרְאָה אַחֵר וּדְרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת.
 הָיוּ רוֹאִים וּמִסְתַּכְּלִים עֵין בְּעֵין, וְהָיוּ מִשְׁתַּקְּקִים לְהִסְתַּכֵּל
 וְלִרְאוֹת בְּכָבוֹד רְבוּנָם, וּמִשּׁוּם כֶּךָ רָאוּ אֶת הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדוֹ וְלֹא מֵאַחֵר. וְעַל כֵּן, כָּל בְּנֵי הָאָדָם
 שְׁעִתִּידִים לַעֲמֹד בַּעוֹלָם, כֻּלָּם עוֹמְדִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּאוֹתָן הַדְּמִיוֹת מִמֶּשׁ שְׁעִתִּידִים לַעֲמֹד בָּהֶן. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים
 קלט) גִּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ וְגו'. גִּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ, מִה
 הֵטַעַם? מִשּׁוּם שְׁדָמוֹת אַחֲרֵת עֲלִיּוֹנָה הִיָּתָה כְּזֶה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 כְּתוֹב (שם יח) 'וְיָמִי צוּר זִוְלָתִי אֶלְהִינֹו', מִי הַצִּיר הַטוֹב שֶׁצִּיר
 [שְׁכָתוֹב] הַכֹּל [זֶה עַם זֶה] כְּמוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? דְּבָר אַחֵר כִּי מִי
 אֵלֹוֶה - זֶה סוּד הַדְּבָר, שֶׁהָרִי אֵל הוּא כָּלֵל שְׁנִכְלָל מְכֹל
 הַדְּרָגוֹת. וְאֵם תֹּאמַר שֶׁאֵל הַזֶּה הִיא דְּרָגָה אַחֲרֵת, מִשּׁוּם
 שְׁכָתוֹב (שם ז) וְאֵל זַעַם בְּכָל יוֹם? בֹּא רְאֵה, שֶׁהָרִי אֵין אֵל
 מִבְּלַעֲדֵי ה' שְׁאִינוֹ לְבָדוֹ, וְלֹא נִפְרָד לַעוֹלָמִים, וְעַל כֵּן כְּתוֹב
 (שְׁמוּאֵל ב כב) כִּי מִי אֵל מִבְּלַעֲדֵי ה' וְגו'. וְיָמִי צוּר וְגו', שֶׁהָרִי
 צוּר אֵינוֹ לְבָדוֹ, אֵלָּא הַכֹּל אַחָד, כְּכָתוֹב (דברים ד) וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם
 וְהִשְׁבַּתְּ אֶל לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים וְגו'.

לח אֶרְדֹּף אֹיְבֵי וְאֲשִׁיגם וְלֹא אָשׁוּב עַד פְּלוֹתָם:
 לֹט אֶמְחָצֵם וְלֹא יִכְלוּ קוֹם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלִי: מִ וְתֹאזְנִי
 חֵיל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קָמִי תַּחְתִּי: מֵא וְאֹיְבֵי נִתְּתָה לִי
 עֶרְפָּה וּמִשְׁנָאִי אֶצְמִיתָם: מֵב יִשְׁעוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ עַל
 יְהוָה־יְהוָה וְלֹא עָנָם: מֵג וְאֶשְׁחָקֵם בְּעַפָּר עַל פְּנֵי רוּחַ
 בָּטִיט חוֹצוֹת אֲרִיקָם: מֵד תִּפְּלִטֵנִי מֵרִיבֵי עִם תִּשְׁמַנִּי
 לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא יִדְעָתִי יַעֲבֹדוּנִי: מֵה לְשִׁמְעַע אֲזִין
 יִשְׁמָעוּ לִי בְּנֵי נֶבֶר וּבְחֹשׁוֹ לִי: מו בְּנֵי נֶבֶר וּבְלֹו וַיִּחַרְגֵנוּ
 מִמִּסְגָּרוֹתֵיהֶם: מֵז חֵי יְהוָה־יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מֵח הָאֵל חֲנוּתֵן נִקְמוֹת לִי וַיִּדְבֵּר עִמָּם

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה וּמוֹשֶׁתֵּדֵל בָּהּ זוֹכֶה לְהַמְשִׁיךְ
 אוֹתָהּ עִמּוֹ

חֵי ה' וּבְרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל (יח, מז): [זוהר בראשית פ'
 ויצא (דף קטו.)] רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יִיסָא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר
 רַבִּי יִיסָא, הִנֵּה שְׂכִינָה אֶצְלָנוּ, נִתְּעַסֵּק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שְׁכָל מִי
 שֶׁעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה וּמוֹשֶׁתֵּדֵל בָּהּ, זוֹכֶה לְהַמְשִׁיךְ אוֹתָהּ עִמּוֹ.

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (תהלים יח) 'חֵי ה' וּבְרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל'. הַפֶּסוּק הַזֶּה הוּא סוּד. חֵי ה', וְכִי לֹא
 יִדְעֵנוּ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא חֵי? אֵלָּא אֶפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר,

תַּחֲתַי: מִטַּ מַּבְלָטִי מֵאִבִּי אֶף מִן קִמִּי תְרוֹמַמֵּנִי מֵאִישׁ

זוהר תהלים

הוא נקרא חי, שהרי חי - צדיק הוא למעלה וצדיק הוא למטה. למעלה הקדוש ברוך הוא נקרא חי - למטה הצדיק נקרא חי, שכתוב (שמואל ב כג) ובניהו בן יהוידע בן איש חי. למה נקרא חי? משום שהוא צדיק, שהרי צדיק נקרא חי, חי העולמים. וברוך צורי - הכל אחד. חי וברוך - שלא נפרדים זה מזה. שכאשר מתחברים יחד נקרא באר מים חיים. זה נובע החוצה, וזה מתמלא ממנו. וירום אלוהי ישעי - זה העולם העליון, שהוא רם ונשא, רם על הכל, שהרי ממנו יוצא הכל, [מקור שלא פוסק] וכל הנביעה שנובע למלא הבאר כראוי, ומשם מתברכת להאיר לכל אותם שלמטה. וכשמתמלאת [זו] הכל כראוי, אז וירום אלוהי ישעי.

ח' וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיְרוֹם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל (יה, מז): נִזְוָהר בְּרֹאשִׁית
 פ' מִקֵּץ (דף קצג:)) רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים יח) 'ח' ה'
 וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיְרוֹם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהֵי כְּתוּב בְּוִי"ו. הַפְּסוּק
 הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ, ח' ה' - זֶה חֵי, צָדִיק יִסּוּד הָעוֹלָם,
 שֶׁנֶּקְרָא חֵי הָעוֹלָמִים. וּבְרוּךְ צוּרֵי - זֶהוּ שִׁפְתוֹב (שם קמד) בְּרוּךְ
 ה' צוּרֵי, וְזֶה הָעוֹלָם שֶׁמִּתְקַיֵּם עַל הַצָּדִיק הַזֶּה. וַיְרוֹם אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל. וַיְרוֹם - זֶה הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן. אֱלֹהֵי בְּוִא"ו זֶה שְׁמַיִם,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קטז) הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לָהּ.

חָמֶם תַּצִּילֵנִי: נַעַל בֵּן אוֹדֶה בְּגוֹיִם יִתְּוֶאֱמֶה וְיִשְׁמָךְ
אֲזַמְּרָה: נֹא (מגדל) מִגְדִּיל יִשׁוּעוֹת מְלָכֹו וְעִשָּׂה חֶסֶד
לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

יתרו כבוד כבוד ה'

עַל בֵּן אוֹדֶה בְּגוֹיִם ה' וְיִשְׁמָךְ אֲזַמְּרָה (יה, נ): [זוהר שמות פ' יתרו (דף
ט"ו)] וְיִשְׁמַע יִתְרוֹ וְגו'. פֶּתַח וְאָמַר (תהלים יח) 'עַל בֵּן אוֹדֶה
בְּגוֹיִם ה' וְיִשְׁמָךְ אֲזַמְּרָה'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֵת זֶה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּשַׁעַת שְׂרָאָה שֶׁכְּבוֹד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עוֹלָה בַּעֲלִיָּה וְלֹא
מִתְכַבֵּד בְּעוֹלָם, אֲלֵא מִצַּד שְׂאֵר הָעַמִּים. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִתְכַבֵּד בְּעוֹלָם אֲלֵא מִשׁוּם יִשְׂרָאֵל – כֵּן
זֶה וְדֹא, שֶׁהֲרִי יִשְׂרָאֵל הֵם הַיְסוּד שֶׁל הַנֵּר הָאֵיר, אֲבָל כִּשְׁשֹׁאֵר
הָעַמִּים בָּאִים וּמוֹדִים לוֹ בְּשַׁעֲבוֹד הַכְּבוֹד שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אֲזַ נּוֹסֵף יְסוּד הַנֵּר וּמִתְחַזֵּק עַל כָּל מַעֲשָׂיו בְּחִבּוּר אֶחָד,
וְשׁוֹלֵט הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ מַעֲלָה וּמַטָּה. כְּמוֹ זֶה כָּל
הָעוֹלָם, אֵימָה וּפְחַד נִפְל עֲלֵיהֶם מִלִּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיֹּן
שָׁבָא יִתְרוֹ, שֶׁהוּא כְּמֹר עֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל יֵתֶר הָאֱלִילִים, אֲזַ הִתְחַזַּק
וְשָׁלַט כְּבוֹד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכָּל. מִשׁוּם שֶׁכָּל הָעוֹלָם,
כִּשְׁשַׁמְעוֹ שָׁמַע גְּבוּרָתוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, זָעוּ. וְכֵלָם הָיוּ
מִסְתַּכְלִים בִּיתְרוֹ שֶׁהוּא חָכֵם וּמִמְנָה גְדוֹל שֶׁל כָּל אֱלִילֵי הָעוֹלָם.
כִּיֹּן שָׂרָאוֹ שֶׁהוּא בָּא וְעוֹבֵד לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר עֲתָה
יִדְעָתִי כִּי גְדוֹל ה' מְכַל הָאֱלֹהִים, אֲזַ כָּלֶם הִתְרַחֲקוּ מִעַבְדוּתֵיהֶם

⚡—————⚡ זוהר תהלים ⚡—————⚡

וידעו שאין בהם ממש, ואז התכבד כבוד השם הקדוש של
הקדוש ברוך הוא בכל הצדדים. ולכן נרשמה פרשה זו בתורה,
וראשית הפרשה היה בו, ביתרו.

יט א לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: ב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הָרָקִיעַ: ג יוֹם לְיוֹם יִבְיַע

שימוש תהלים

לחכמה

השמים מספרים וגו' (יט, ב): [שימוש תהלים לפרק יט] זה המזמור הוא טוב למאן דאית ביה רוח רעה אמור אותו ז"פ והוא יברח ושם שלו הוא ה"י. ה' מן "השמים, י' מן "גואלי. ואמור. יהי רצון מלפניך ה"י השם הגדול הגבור והנורא שתבריח (מפלוגי) זה רוח רעה. כתוב אותו ותלהו עליו. - ועוד למקשה לילד קח עפר מפרשת דרכים וכתוב בו עד "והוא כחתן יוצא", ושים על כריסה וכשתלד תסיריהו מיד ואמור אותו ז' פעמים. ועוד לפתיחת הלב טהר עצמך וקח כוס יין ודבש ואמור. יהי רצון מלפניך ה"י שתפתח לבי או לב (פלוגי) בתורתך ובכל חכמה שלא ישכח לעולם מה שילמוד אמן אמן אמן סלה סלה סלה.

זוהר תהלים

הַכִּנָּה לְחַפֵּת הַקֶּבֶ"ה עִם כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה בְּשִׁמְחָה
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הָרָקִיעַ
(יט, ב): [זוהר - הקדמת ספר הזוהר (דף ת.ח)] רַבִּי שְׁמַעוֹן
הָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה שֶׁהִפְלָה מִתְחַבֵּרַת בְּבִעָלָה.
שֶׁשָּׁנִינוּ, כָּל אוֹתָם הַחֲבֵרִים בְּנֵי הַיֵּכָל הִפְלָה, הַצֵּטְרָכִי
בְּאוֹתוֹ לִילָה שֶׁהִפְלָה עֲתִידָה לֵהִיּוֹת לְמַחֲרָת בְּתוֹךְ הַחֲפָה עִם
בְּעָלָה לֵהִיּוֹת עִמָּה כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה, וְלִשְׁמַח עִמָּה בְּתַקּוּנֶיהָ
שֶׁהִיא מִתְתַּקֶּנֶת לְעֵסֶק בַּתּוֹרָה, מִתּוֹרָה לְנִבְיָאִים, וּמִנְבִּיאִים

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

לְכַתּוּבִים, וּבִדְרָשׁוֹת הַפְּסוּקִים וּבִסּוּדוֹת הַחֻקִּים, בְּגִלְל שְׁאֵלוֹ
הֵם תְּקוּנִיָּה וּתְכִשׁוּיָּה, וְהִיא וְעֲלָמוּתָהּ נִכְנָסֶת וְעוֹמֶדֶת עַל
רְאשֵׁיהֶם וּמִתְתַּקֶּנֶת בָּהֶם, וּשְׂמִיחָה בָּהֶם כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה,
וְלִמְחֶרֶת לֹא נִכְנָסֶת לַחֲפָה אֲלָא יַחַד אִתָּם. וְאֵלֶּה נִקְרְאִים בְּנֵי
הַחֲפָה. וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְנָסֶת לַחֲפָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל
עֲלֵיהֶם וּמְבָרֵךְ אוֹתָם, וּמַעֲטָר אוֹתָם בַּעֲטֻרַת הַכֶּלֶה. אֲשֶׁרִי
חִלְקָם.

וְהִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל הַחֲבָרִים מְרַנְּנִים בְּרִנַּת הַתּוֹרָה
וּמִחֻדָּשִׁים דְּבָרֵי תּוֹרָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם, וְהִיָּה
שְׂמִיחַ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל שְׁאֵר הַחֲבָרִים. אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּנֵי, אֲשֶׁרִי חִלְקָם, בְּגִלְל שְׁמִיחָה לֹא תִכְנֹס הַכֶּלֶה לַחֲפָה אֲלָא
יַחַד אִתָּכֶם. בְּגִלְל שְׁכֹלֶם שְׂמִתְקַנִּים תְּקוּנִיָּה בְּלִילָה הַזֶּה
וּשְׂמִיחִים בָּהּ, כֹּלֶם יִהְיוּ רְשׁוּמִים וּכְתוּבִים בְּסֵפֶר הַזְכָּרוֹנוֹת,
וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבָרְכָם בְּשִׁבְעִים בְּרָכוֹת וְעֲטֻרוֹת שֶׁל
עוֹלָם הָעָלְיוֹן. פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים יט) 'הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים וְכוּ'. פְּסוּק זֶה הֵרִי הָעֵמֶדְנוּהוּ. אָבֵל בְּזִמָּן
זֶה שֶׁהַכֶּלֶה מִתְעוֹרֶרֶת לְהִכָּנֵס לַחֲפָה, לְמַחֲרַת מִתְתַּקֶּנֶת
וּמֵאִירָה בְּקִשׁוּטִיָּה יַחַד עִם הַחֲבָרִים שֶׁשְׂמִיחָה עִמָּה כָּל אוֹתוֹ
הַלִּילָה, וְהִיא שְׂמִיחָה אִתָּם. וְלִמְחֶרֶת כִּמְהָ אוּכְלוּסִים, צְבָאוֹת
וּמְרַבָּבוֹת חִילוֹת וּמִחֲנוֹת אִתָּהּ, וְהִיא וְכֹלֶם מַחֲפִים לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד שֶׁתִּקְנֶה אוֹתָהּ בְּלִילָה הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁמִּתְחַבְּרִים כָּאֶחָד
וְהִיא רוֹאָה אֶת בַּעֲלָהּ, מֵהַ כְּתוּב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים.
הַשָּׁמַיִם - זֶה הַחֶתֶן שֶׁנִּכְנָס לַחֲפָה. מְסַפְּרִים - מֵאִירִים כְּזֹהֵר

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הַסְפִּיר שְׁמַאִיר וְזוּהַר מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוֹף הָעוֹלָם. כְּבוֹד אֵל – זֶה כְּבוֹד כָּלָה שֶׁנִּקְרָא אֵל, שִׁכְתוֹב (תהלים ז) וְאֵל זוּעִם בְּכָל יוֹם. בְּכָל יְמֵי הַשָּׁנָה נִקְרָא אֵל, וְכַעַת כְּשֶׁהָרִי נִכְנָסֶת לַחֲפָה, נִקְרָא כְּבוֹד וְנִקְרָא אֵל. כְּבוֹד עַל כְּבוֹד. אֹרֶךְ עַל אֹרֶךְ. שְׁלֹטוֹן עַל שְׁלֹטוֹן. וְאֵז בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁהַשָּׁמַיִם נִכְנָס לַחֲפָה וּבָא וּמַאִיר לָהּ, כָּל אוֹתָם הַחֲבָרִים שֶׁהִתְקִינוּ אוֹתָהּ, כָּלֵם מִתְּפָרְשִׁים בְּשִׁמוֹתָם שָׁם, וְזֶהוּ שִׁכְתוֹב וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הָרִקִּיעַ. מַעֲשֵׂה יָדָיו – אֵלָּה אוֹתָם בְּעֲלֵי קִיּוֹם הַבְּרִית יַחַד עִם הַכָּלָה. וְאוֹתָם בְּעֲלֵי קִיּוֹם הַבְּרִית נִקְרָאִים מַעֲשֵׂה יָדָיו, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָהּ, זֶה בְּרִית הַקִּיָּמָה שֶׁחֲתוּמָהּ בְּבֶשֶׁר בֶּן הָאָדָם.

**כְּשִׁמַּאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת עֲלִית הַשְּׁמִיכָה עוֹלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
בְּשִׁמְכָה וּבְעִנְיָן שְׁמִיכָה חֲתָן**

הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הָרִקִּיעַ וְכו' (יט, ב-ז): [זוהר 'פ' תרומה (דף קל"ו.)] רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה מִהֲנָהָר בְּעָרֵב שַׁבָּת, הָיָה יוֹשֵׁב רָגַע אֶחָד וּמְרִים עֵינָיו, וְהָיָה שִׁמְחָ וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לִרְאוֹת אֶת שְׁמִיכָת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיוֹנִים, אֵלָּה עוֹלִים וְאֵלָּה יוֹרְדִים. וּבְכָל עָרֵב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם הַנִּשְׁמוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שִׁיּוּדֵעַ בְּסוֹד רַבּוֹנוֹ.

**כְּשִׁמַּאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת, עֲלִית הַשְּׁמִיכָה עוֹלָה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת בְּמִנוּחָה בְּשִׁמְכָה. אֵז (תהלים יט)**
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הָרִקִּיעַ. מִי

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַשָּׁמַיִם? אֵלֹהֵי שָׁמַיִם שֶׁהֵשֵׁם הָעֲלִיּוֹן נִרְאָה בָּהֶם, שֶׁהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ רָשׁוּם בָּהֶם. מִסְפָּרִים – מַה הֵם מִסְפָּרִים? אִם תֹּאמַר כְּמִי שֶׁמִּדְּבַר סִפּוּר דְּבָרִים – לֹא כֵךְ. אֲלֵא שְׁמַאֲרִים וְנוֹצָצִים בְּהִתְנוּצָצוֹת שֶׁל אֹר עֲלִיּוֹן וְעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁכוּלָל בְּאֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת עֲלִיּוֹנָה. וּמַה הוּא הַסִּפּוּר? שְׁנוּצָצִים בְּאֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת הַסִּפּוּר הָעֲלִיּוֹן. וְלִכֵּן עוֹלָם בְּשֵׁם שָׁלֵם, וּמַאֲרִים בְּאֹר שָׁלֵם, וְנוֹצָצִים בְּהִתְנוּצָצוֹת שְׁלֵמָה. הֵם נוֹצָצִים וּמַאֲרִים בְּעֶצְמָם מִתּוֹךְ אֹר שֶׁל הִתְנוּצָצוֹת הַסִּפּוּר הָעֲלִיּוֹן, וְנוֹצָצִים וּמַאֲרִים לְכָל צַד וְצַד (לְכָל כְּבוֹד וּכְבוֹד) שֶׁנִּדְבָּקִים בּוֹ. שֶׁהָרִי מֵהֶם, מְאוֹתָה סִפְרִיּוֹת וְאֹר מְאִירָה כָּל טִבְעַת וְטִבְעַת וְנוֹצָצַת בְּהִתְנוּצָצוֹת, מִשּׁוּם שֶׁבִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הַשָּׁמַיִם וְעוֹלָם בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ יוֹתֵר מִבְּשָׁאֵר הַיָּמִים. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו – אוֹתוֹ הִטֵּל הָעֲלִיּוֹן שְׁמַאֲרִי מִכָּל הַצְדָּדִים הַגְּנוּזִים, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה יָדָיו, וְתִקּוּנוֹ – שֶׁמִּתְתַּקֵּן בִּיּוֹם הַזֶּה מִכָּל שָׂאֵר הַיָּמִים.

מִגִּיד הָרָקִיעַ – מַה מִּגִּיד? מוֹשֵׁף וְשׁוֹפֵעַ לְמִטָּה מֵרָאשׁ הַמֶּלֶךְ, מָלֵא מִכָּל צְדָדָיו. הָרָקִיעַ – אוֹתוֹ הָרָקִיעַ שֶׁהוּא מְבוּעַ הַבָּאָר, וְזֶהוּ אוֹתוֹ נִהַר שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ שֶׁשׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁף לְמִטָּה שֶׁפֶּעַ שֶׁל טַל עֲלִיּוֹן שְׁמַאֲרִי וְנוֹצֵץ בְּהִתְנוּצָצוֹת מִכָּל הַצְדָּדִים. וְהָרָקִיעַ הַזֶּה מִשְׁפִּיעַ לוֹ בְּמִשְׁיכָה שֶׁל אֶהְבָּה וְתִשׁוּקָה לְהִשְׁקוֹת הַשְּׁקָאָת הַשְּׁמִיכָה לְעֶרֶב שְׁבֵת. וְכִשְׁשׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁף אוֹתוֹ הִטֵּל שֶׁל הַבְּדִלָּח, הַכֹּל (שׁוֹפֵעַ) מָלֵא וְשָׁלֵם בְּאוֹתִיּוֹתָיו הַקָּדוֹשׁוֹת בְּכָל אוֹתָם שְׁכִילִים קְדוֹשִׁים. כִּיּוֹן שֶׁהֵכַל מִתְחַבֵּר בּוֹ, נַעֲשֶׂה בּוֹ דֶּרֶךְ לְהִשְׁקוֹת וּלְבָרֵךְ לְמִטָּה. יוֹם

— זוהר תהלים —

לְיוֹם - יוֹם לְיוֹם וְטַבַּעַת לְטַבַּעַת. עֲכָשׁוּ מְדַבֵּר הַכָּתוּב בְּדֶרֶךְ פָּרַט אֵיךְ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים וּמִתְקַנִּים בְּסִפְרֵי רִיזוֹת וּבִהֲתַנּוּצָצוֹת עֲלִיּוֹנָה לְכַבּוֹד הַזֶּה, וְאֵיךְ שׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ הָרָקִיעַ שֹׁפַע שֶׁל טַל עֲלִיּוֹן. וְאוֹמֵר, יוֹם לְיוֹם יָבִיעַ אָמַר. יוֹם לְיוֹם וְדִרְגָּה לְדִרְגָּה, יַחְוָה (אֲחוּה) לְהַכְלִיל זֶה בְּזֶה וּלְהַאֲרִיז זֶה מִזֶּה מֵאוֹתָהּ סִפְרֵי רִיזוֹת שְׁנוּצָצִים וּמֵאִירִים הַשָּׁמַיִם לְכַבּוֹד הַזֶּה. יָבִיעַ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִבֶּע אֶתְעַבֵּד וְגו'. מִמֵּהָרִים לְהַאֲרִיז זֶה מִזֶּה וּלְהַתְנוּצֵץ זֶה מִזֶּה מֵאוֹתוֹ סִפְרֵי רִיזוֹת וְהִתְנוּצָצוֹת.

אמ"ר - כָּלֵל שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת וְהַשְּׁבִילִים שִׁיּוּצָאִים מֵאֵב וְאֵם, וְאוֹתוֹ רֹאשׁ שִׁיּוּצָא מֵהֶם, שֶׁהוּא בֶן בְּכוֹר. אֶלֶף - אָבָא. וְכִשְׁהוּא עוֹלָה וְיוֹרֵד, מִתְחַבֵּרֵת מ' עִם א', וְהִיא אֵם. ר' - רֹאשׁ הַבְּכוֹר. כְּשֶׁמִּתְחַבֵּרֵת כָּל הָאוֹתִיּוֹת - אָמַר. זֶה אֹר שֶׁל אָב וְאֵם וְהֵבֵן הַבְּכוֹר, וּמֵאִירִים זֶה בְּזֶה בְּחִבּוּר אֶחָד. שׁוֹלֵט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. וְלִכְּן הַכֹּל נִכְלָל זֶה בְּזֶה, כְּדִי לְהִיּוֹת אֶחָד. וְלִכְּן מִמֵּהָרִים זֶה בְּזֶה אוֹתוֹ אָמַר, שֶׁלִּיט עֲלִיּוֹן, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. וְכִשְׁכָּל זֶה נִשְׁפָּע וְנִמְשָׁךְ לְרָקִיעַ הַזֶּה, אֲזִי הוּא מִשְׁקָה וּמֵאִיר לְמִטָּה, לְכַבּוֹד אֵל הַזֶּה, לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת בְּדִיוֹקֵן אוֹתָם הַשָּׁמַיִם שֶׁמֵּאִירִים לְאוֹתוֹ כְּבוֹד אֵל. (וְזֶהוּ שְׁכָתוּב)

וְיִיחָדָה לְלִילָה יַחְוָה דָּעַת' - מִרְכְּבוֹתֶיהָ (זו לזו) שֶׁהֵן גּוֹף הַכֶּסֶּא, וְכֵלֶן נִקְרְאוֹת לִילוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים טז) אֵף לִילוֹת יִסְרוֹנִי כְלִיּוֹתַי. מִרְכְּבָה עֲלִיּוֹנָה נִקְרְאָת יָמִים, יוֹם לְיוֹם. מִרְכְּבָה תַּחְתּוֹנָה נִקְרְאָת לִילוֹת, לִילָה לְלִילָה. יַחְוָה דָּעַת. יַחְוָה - יַחְוָה. יַחְוָה תּוֹלְדוֹת, שֶׁהֵם (בְּהֵם) שָׁמַיִם. וְאֵם

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

תֹּאמַר, יְחִיָּה לֹא יְחִיָּה - בֹּא וְרֹאֵה, כְּתוּב (בראשית ג) וַיִּקְרָא
הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה, כִּי הִיא הָיְתָה אִם כָּל חַי. חַוָּה וְיְחִיָּה
בְּמִלָּה אַחַת עוֹלָיִם. וְעַל שֶׁהִסְתַּלְּקָה (זה הסתלקה) י' וְנִכְנְסָה ו',
שֶׁהוּא כְּרֹאוֹי, שֶׁהָרִי ו' הוּא חַיִּים וְדַאי, וְעַל זֶה חַוָּה וְיְחִיָּה, י'
(קטגה נוטלת) נוֹטֶלֶת חַיִּים מו'. אִף כֵּאֵן יְחִיָּה - יְחִיָּה. דַּעַת - זֶהוּ
סוּד הַשָּׁמַיִם. מִה שָּׁמַיִם שֶׁשֶּׁה צְדִידִים, אִף כֵּאֵן שֶׁשֶּׁה צְדִידִים
בְּאוֹתָן תּוֹלְדוֹת שִׁיחִיָּה כְּמוֹ שְׁלוֹ. וְלִכְּן יוֹם לְיוֹם נִכְלָל בְּדִרְגָּה
עֲלִיוֹנָה - אִמְ"ר. וְלִילָה לְלִילָה - בְּסוּד שֶׁל הַזְכָּר שֶׁמֵּאִיר לָהּ,
שֶׁהוּא שָׁמוֹ (שמים), דַּעַת. וּמִשּׁוֹם שֶׁאִמְרָה הִזָּה הוּא סוּד עֲלִיּוֹן,
וְלֹא כְּשֶׁאֵר הָאֱמִירוֹת, חֲזַר עָלָיו הַפְּסוּק וְאָמַר, אֵין אִמְרָ וְאֵין
דְּבָרִים, כְּשֶׁאֵר אֱמִירוֹת הָעוֹלָם. אֲלֹא הָאִמְרָ הִזָּה הוּא סוּד
עֲלִיּוֹן בְּדִרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שֶׁאֵין שָׁם אֱמִירוֹת וְדְבָרִים, וְלֹא
נִשְׁמָעוּ כְּשֶׁאֵר הַדְּרָגוֹת שֶׁהֵן סוּד הָאֱמוּנָה, שֶׁהֵן קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע.
אֲבָל אֲלֵה לֹא נִשְׁמָעוּ לְעוֹלָמִים, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם.

אָבָּא בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קִנּוּם, אִף עַל גִּב שֶׁהֵם נִסְתָּרִים עֲלִיוֹנִים
שֶׁלֹּא נוֹדְעוּ לְעוֹלָמִים, הַשְּׁפַע וְהַמְּשִׁיכָה שֶׁלָּהֶם נִמְשָׁךְ
וְשׁוֹפֵעַ לְמַטָּה. וּמִשּׁוֹם אוֹתָהּ מְשִׁיכָה יֵשׁ לָנוּ אֱמוּנָה שֶׁלָּמָּה
בְּעוֹלָם הִזָּה, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם מְדַבְּרִים סוּד אֱמוּנוֹת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת כְּאֵלוֹ נִתְגַּלּוּ וְלֹא הָיוּ נִסְתָּרִים
וְגִנּוּזִים. וְזֶהוּ וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם - מִרְאֵשׁ הָעוֹלָם עַד סוֹף
הָעוֹלָם מְדַבְּרִים אוֹתָם חֲכָמֵי הַלֵּב בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת גִּנּוּזוֹת, אִף
עַל גִּב שֶׁלֹּא נוֹדְעוּ. אֲבָל בְּמָה הֵם נוֹדְעִים? מִשּׁוֹם שֶׁלִּשְׁמֵשׁ

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

שם אהל בהם. משום השמש הקדושה, שהיא משכן מאותן דרגות עליונות קדושות, והוא אור שנוטל כל האורות הגנוזים ואותה משיכה שלהם, ובגללו נראית האמונה בכל העולם. מי שנוטל את השמש, כמי שנוטל את כל הדרגות, משום שהשמש הוא אהל שנכלל בהם ונוטל הכל, והוא מאיר לכל אותם הגוונים של האורות שלמטה. ולכן והוא כחתן יצא מחפתו - באור והתנוצצות של כל האורות הגנוזים. שכלם בתשוקה, ברצון שלם, נותנים לו רצונם ואורם, כמו שלחתן יש רצון ותשוקה של הכלה (של כלם) לתת לה אוצרות ומתנות, ולכן והוא כחתן יצא מחפתו.

מי זו חפתו? זה עדין. וסוד זה - (בראשית ב) ונהר יצא מעדין. עדין זוהי חפה שמכסה על הכל. ישיש כגבור. ישיש - מצד של אור ראשון שלא נמצא בו דין כלל. כגבור - מצד הגבורה. ואף על פי שגבורה היא דין שלם, כתוב כגבור, ולא גבור. משום שממתיק דין בחסד ונוטל הכל כאחד, בתשוקה ורצון שלם. וכל זה - לרוץ ארח, כמו שנאמר (ישעיה מג) הנותן בים דרך, להשקות ולהשלים את אור הלבנה בכל הצדדים, ולפתח בה דרך להאיר למטה.

מקצה השמים מוצאו' - מסוף אלו השמים העליונים שאמרנו הוא מוציא, משום שבסיום הגוף הוא מוציא, ובאותו מקום נפר בין הזכר לנקבה. וזהו שכתוב (דברים ד) ולמקצה השמים ועד קצה השמים. קצה השמים - זה העולם העליון. ולמקצה השמים - זה (המלך ש) השלום

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

שְׁלוּ. כְּמוֹ שֶׁזֶה נוֹטֵל אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְכֻלָּם בּוֹ, אָף זֶה כָּךְ, נוֹטֵל כָּל הָאוֹרוֹת וְהוּא יוֹצֵא מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם.

'וְתִקְוַתוֹ' – שְׁסוּבָב (שהלבנה) בְּכָל אוֹתָם הַצְדָדִים (הספירות) הַקְדוּשִׁים שְׂרָאוּיִים לְהָאִיר וְלִהְיוֹת מְשָׁקִים וְלִהְתְּנוּצֵץ מִמֶּנּוּ. וְאֵין נִסְתָּר – אֵין מִי שְׁמַכְסֶה מֵאוֹתוֹ הָאוֹר, שֶׁהָרִי לְכֻלָּם הוּא מְאִיר בְּכָלֵל אֶחָד, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוֹי לוֹ. וְכִשְׁכֻּלָּם נִשְׁלָמִים וּמְאִירִים מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ, אֲזִי הַלְבָנָה מִתְעַטֶּטֶת כְּמוֹ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁלָּמָּה בְּחֻמְשֵׁים שְׁעָרִים, וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שֶׁהָרִי אֲזִי הִיא (שלמה) תְּמִימָה מְכֹל הַצְדָדִים, בְּסוֹד שֶׁל חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת, כְּמוֹ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ, סוֹד שֶׁל חֲמֵשִׁים. וְלִכְּן הִיא בָּאָה בְּחֻמְשׁ חֲמֵשׁ תְּבוּת, כְּדֵי לְהַשְׁלִים לְסוֹד שֶׁל חֲמֵשִׁים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ – הָרִי חֲמֵשׁ. עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה מִחֻכְמַת פֶּתִי – הָרִי חֲמֵשׁ. פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב – הָרִי חֲמֵשׁ. מִצּוֹת ה' בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם – הָרִי חֲמֵשׁ. יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד – הָרִי חֲמֵשׁ. מְשַׁפְּטֵי ה' אֶמֶת צְדָקוֹ יַחְדּוֹ – הָרִי חֲמֵשׁ. וְכֻלָּם בָּאִים בְּחֻמְשׁ חֲמֵשׁ, לְהַכְלִיל כְּמוֹ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. וְלִכְּן, יְהוֹנָה יְהוֹנָה שֶׁשׁ פְּעָמִים, כִּנְגָשׁ שֵׁשֶׁת הַצְדָדִים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁהֵם סוֹד הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן (הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים), וְעַל זֶה הַלְבָנָה מִתְמַלֵּאת וְנִשְׁלַמֶּת בְּסִדּוֹר עֲלִיּוֹן כְּרָאוֹי, וְזֶהוּ בְיוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁהַכֹּל נִשְׁלָם כְּרָאוֹי בְּסוֹד הַשַּׁבָּת מַעֲלָה וּמִטָּה. וְלִכְּן בְיוֹם הַזֶּה נוֹסֵף אוֹר בְּכָל, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. הַשָּׁמַיִם נוֹטְלִים מִמְּקוֹר הַחַיִּים בְּרָאשׁוֹנָה, וְהֵם מְאִירִים וּמְתַקְנִים אֶת הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן מִסוֹד הַסֶּפֶר הָעֲלִיּוֹן –

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

הָאֵב שֶׁל הַכֹּל. וּמִסּוּד הַסֵּפֶר – הָאֵם הָעֲלִינָה. וְהוּא מִסּוּד
הַסֵּפֶר. וְלִכְּנָן מִסְפָּרִים, כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ, בְּסוּד שְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת
הָלָלוּ, שְׁשׁוּלָטִים בְּיוֹם הַשְּׁבִת עַל כָּל שְׁאֵר הַיָּמִים. וְלִכְּנָן
הַתְּשַׁבְּחַת הַזֶּה אָמַר דָּוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל הָאוֹר וְהַתְּנוּצָצוֹת
וְשִׁלְטוֹן (ושלמות) שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִת עַל כָּל שְׁאֵר הַיָּמִים (ותקונה
שגתקנת ביום זה מכל שאר הימים) בְּשִׁבְלֵי סוּד הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן שְׁמַאִיר
בְּאוֹר, וְנוֹצֵץ בְּהַתְּנוּצָצוֹת, וְנִשְׁתַּלֵּם בְּשִׁלְמוֹת מַעֲלָה וּמַטָּה.
וְאֵז תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שְׁבִת שֶׁל עֶרֶב שְׁבִת (סוד של שמור כבוד
לילה, שהיא תורת ה' תמימה, תורה שבעל פה, משה קבל תורה מסיני. והרי
התעוררו על התורה שבעל פה, שאלו תורה שבכתב, הרי כתוב ויצו משה את
הלויים וגו' לקוח את ספר התורה. וזה ראוי ללויים לזה שאוחזו בשמש, והמלך שבא
ממנו משה מאיר לישראל ארבעים שנה שמשביום, ותורת ה' ערב שבת) בְּסוּד
אֶחָד, כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ. וְתִקְנָנוּ (אנשי כנסת הגדולה סדור שלה שבח)
הַחֲבֵרִים רְאִישִׁית הַתְּשַׁבְּחוֹת מְאוֹתָן תְּשַׁבְּחוֹת שֶׁל דָּוִד מִסּוּד
זֶה הַשְּׁמַיִם, שְׁנוּטֵל בְּרֹאשׁ וּמֵאִיר לְכָל הַשָּׁאֵר. וְאַחֵר כֶּף אוֹתוֹ
נִהַר שִׁיּוּצָא מַעֲדָן, וְזֶהוּ סוּד (תהלים לג) רִנְּנוּ צְדִיקִים בָּה'. מִשּׁוֹם
שֶׁהִנָּהָר הַזֶּה כּוֹנֵס וְנוּטֵל הַכֹּל מִסּוּד הַשְּׁמַיִם בְּסוּד עֲלִיּוֹן,
וּמִקּוֹר הַחַיִּים, הַכֹּל כְּרָאוּי בְּיוֹם זֶה. וְהַשֶּׁמֶשׁ מִתְקַן לְהָאִיר
כְּרָאוּי בְּיוֹם הַזֶּה. וְאַחֵר כֶּף הַלְבָנָה שֶׁנִּפְרֶדֶת מֵהַצֵּד הָאַחֵר
בְּיוֹם הַזֶּה כְּדִי לְהִיּוֹת מְאִירָה מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְזֶהוּ לְדוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ
אֶת טַעְמוֹ וְגו'. וְאַחֵר שֶׁנִּפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ, הִרִי מִתְחַבֶּרֶת בְּשֶׁמֶשׁ,
וְתְשַׁבְּחַת זֹו בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שְׁמִכְנִיס בָּהּ הַשֶּׁמֶשׁ
בְּלִבָּנָה. וְתְשַׁבְּחַת זֹו פֶּרֶדֶת הַלְבָנָה מִן הַצֵּד הָאַחֵר, וְתְשַׁבְּחַת

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת בָּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. וְאַחַר כֵּךְ הִתְחַבְּרוּת וְעֲלִית הַגְּבִירָה לְבַעֲלָהּ, וְזוֹהִי (שסצ) תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. הִתְחַבְּרוּת וְהִתְדַבְּקוֹת אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, לְפָרֵשׁ יָמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל אוֹתָהּ וְלִהְיוֹת כְּאַחַד בְּחִבּוֹר אֶחָד. (להיות אחד בסוד אחד. וכל אלו שמים מספרים להם ומתקנים אותם. מכאן והלאה תשבחות אחרות של שמחה ותשוקה שלמה. אבל אלו אותם תקון השלמות העליונה בסוד של השם הקדוש כראוי ותשבחות אלו, התקינו בתקון של שבת, שהוא עולה ומתעטר בעטרותיו כראוי, ועולים בסוד השם הקדוש להיות אחד בסוד של כבוד אל של השמים מספרים לו וזוהרים לו כמו שאמרנו).

הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ וְכו'.

(יט, ב"ט): [זוהר חדש פ' בראשית (דף נ"ה): מבאר באריכות כל

הפרק כל תיבה] וּבֹא וְרָאָה, כְּתוּב (תהלים יט) 'הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל'. מִי הַשָּׁמַיִם? הַשָּׁמַיִם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְסַפְּרִים לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא כְּבוֹד אֵל. מִי זֶה כְּבוֹד אֵל? בְּתוֹ שֶׁל אֲבִרָהּ שֶׁנִּקְרָאת אֵל. אֵל זֶה אֲבִרָהּ. מִה מְסַפְּרִים? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כח) אֲזִי רָאָה וַיִּסְפְּרָהּ. מִה זֶה וַיִּסְפְּרָהּ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) מָקוֹם סִפִּיר אֲבִינִיָּה. וְאוֹתָם הַשָּׁמַיִם מְתַקְּנִים אוֹתָהּ בְּכָל תְּקוּנִיָּה, אֶת כְּבוֹד הָאֵל הַזֶּה. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה מְבִיאִים לָהּ הָאֲרָה בְּלִחִישָׁה, מִמָּקוֹר שְׁלֹמֶעֱלָה, וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם מַעֲדִיד בָּהֶם. וְעַל כֵּן עִי"ן וְדָל"ת גְּדוּלוֹת, לִהְיוֹת עֲדִים. שָׁמַיִם, שֶׁכְּתוּב (דברים ל) הַעֲדַתִּי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם, זֶה יַעֲקֹב, מָקוֹם הַשָּׁמַיִם. וּמִנֵּיין שֶׁהִיא מַעֲדָה? שֶׁכְּתוּב וְאֵת הָאָרֶץ.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

וְכָתוּב (תהלים פט) כִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק נִאֲמָן. וְכֹאשֶׁר
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיוּ (כראוי), עֲדִים שְׁלָמִים מְעִידִים
 בָּהֶם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, וּבִאֲתוֹ הַזְמַן שׁוֹפֵעַ
 הֵטֵל שְׁלֻמְעֵלָה מִמָּקוֹם הָעֵתִיק. מִתִּי? כְּשֶׁהֵם בִּיחוד. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב (שיר ה) שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל. חֲשַׁבּוֹן טָל: יְהו"ה אָח"ד.
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם כִּנְסָת יִשְׂרָאֵל. שְׁבִאוֹתָהּ הַשְּׁעָה יֵהִיוּ
 רְאוּיִים יִשְׂרָאֵל לְטָל. וְיִשְׂרָאֵל שְׁמִכִּירִים אוֹתָם, הֵם מִיחֻדִּים
 אוֹתָם פְּעָמִים בְּיוֹם – אֶחָד בְּצַד הַיּוֹם, וְאֶחָד בְּצַד הַלַּיְלָה.
 וּמֵהֵטֵל הֵהוּא עֲתִידִים הַמֵּתִים לְהַחְיֹת לְעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ. מִיִּשְׁנֵי –
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שיר ה) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר וְכו', הַמָּקוֹם שֶׁל
 לִבִּי. קוֹל דּוֹדִי – הַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא קוֹל, וְזֶה יַעֲקֹב. שְׂרָאשִׁי
 נִמְלֵא טָל – הֵינּוּ בְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם, שְׁבָאִים לַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא
 שָׁמַיִם, כְּשֶׁהוּא בִּיחוד עִם הַנִּקְבָּה, וְתִקּוּם מִן הָעֶפֶר. וְכֹאשֶׁר
 יִצְחָק בְּרַךְ אֶת יַעֲקֹב, אָמַר (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים
 מִטֵּל הַשָּׁמַיִם, מִשּׁוֹם שֶׁרָאָה שִׁיעֲקֹב יוֹרֵשׁ אֶת הַמָּקוֹם הַהוּא.
 הָאֱלֹהִים – זוֹ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. שְׁמַעְטָרְתָּ אוֹתוֹ בַּעֲטָרוֹת
 עֲלִיּוֹנוֹת, לְהַתְחַבֵּר עִם הַגְּבִירָה. וְכִשְׁמַגִּיעַ הֵטֵל הַזֶּה לְזַעִיר,
 מִצַּד הַצָּפוֹן נִקְרָשׁ, וּמִצַּד הַדָּרוֹם שׁוֹפֵעַ, עַד שְׁמַגִּיעַ לְכֶסֶף
 הַכְּבוֹד. וְכִשְׁמַגִּיעַ לְכֶסֶף הַכְּבוֹד, הַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא אֶרֶץ, אֲזִי
 צַד הַצָּפוֹן שְׂאוֹחַז בּוֹ נִקְדָּשׁ וְנַעֲשֶׂה שְׁלֵג, וְכוּ נִבְרָא הָעוֹלָם.
 וְעַל זֶה הַתְּעוֹרְרוֹ הָרִאשׁוֹנִים, מֵהִיכָן הָעוֹלָם נִבְרָא? מִשְׁלֵג
 שֶׁתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד. וְעַל כֵּךְ הָעוֹלָם אֵינוֹ עוֹמֵד בְּדִין, עַד

❦ ————— ❦ **זוהר תהלים** ————— ❦

שְׁמַתְעוּרִים רַחֲמִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים ט) 'הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ'. זֶה הָרָקִיעַ שָׁבוּ תְלוּיִים כָּל הָאוֹרוֹת וְהַכּוֹכָבִים, וְזֶה צָדִיק שֶׁמִּשְׁפִּיעַ אוֹתָם לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁל כְּבוֹד. 'יוֹם לְיוֹם יָבִיעַ אִמְר' (שם), מִי זֶה יוֹם לְיוֹם? זֶה הַשָּׁמַיִם וְהָרָקִיעַ. 'וְלִילָה לְלִילָה יַחְוָה דַּעַת' – הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא לִילָה, מִשְׁפִּיעַ לְגַבְרִיאֵל שֶׁנִּקְרָא לִילָה, מֵה שֶׁקָּבַל מִהַמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא דַּעַת, וְהוּא (מְשַׁלֵּי כד) הוּן יִקָּר וְנִעִים, שֶׁגִּנּוּ דַּעַתוֹ בְּמָקוֹם הַלִּילָה. וְגַבְרִיאֵל קָבַל מִשָּׁם, וְהוּא שֶׁנִּקְרָא לִילָה, וּמִשְׁפִּיעַ לַתַּחְתּוֹנִים (יְשַׁעִיָּה יא) רוּחַ דַּעַת וְיִרְאֵת ה'.

'אֵין אִמְר וְאֵין דְּבָרִים' (תהלים יט) – מִשּׁוֹם שֶׁהַכֹּל בְּלִחַשׁ. בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם – זֶה הָקוֹ הָאֲמֻצָּעִי שֶׁמִּשְׁפִּיעַ לְאָרֶץ הַזֹּאת. חֲזַר פֶּרֶשׁ מִי הַשָּׁמַיִם? זֶה הַשָּׁמַשׁ. וְהוּא כֹחַתָּן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ – זו (שיר ג) הָעֵטֶרָה שֶׁעֲטָרָה לוֹ אָמוֹ. 'יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ' (תהלים יט) לְהָאִיר לְלִבָּנָה. מֵה זֶה יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר? מִשּׁוֹם שֶׁצָּד הַגְּבִירָה מִתְעוֹרֵר בְּצַד הַהוּא. (שם) מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ – זֶה הָרֹאשׁ שֶׁל הַכֹּל. וְתַקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְקִיף לְכָל, (שמות כו) מִבְּרִיחַ מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה. 'וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתוֹ' (תהלים יט) – הֵינּוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה כג) אִם יִסְתָּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כה) וַיִּעַקֵּב אִישׁ תָּם. 'מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ' – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה נא) נִשְׁבַּע ה' צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ. מִשּׁוֹם שֶׁהוּא הַתְּקִין אוֹתָהּ עַל תְּקוּנִיָּהּ, וַיֵּשֶׁב בְּבִיתָהּ, וְזֶן אוֹתָהּ בְּכָל מֵה שֶׁהִצְטָרְכָה, וְעַל כֵּן מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. 'עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה' (תהלים יט) – זֶה מְקוֹמוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁנִּקְרָא

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

עדות. למה נאמנה? משום שהוא המקום שמאיר, שלא יכזבו מימיו. מחכימת פתי - המקום שאין לו דעת, הוא מחכים אותה באותה חכמה קטנה שקבלה ממנו, ופרשוה, ומנה אותה לפרנס את העולם, ונותנת למי שאין לו זכות משלו. 'פקודי ה' (שם) - אותם התלויים מאותה שבירה הפקדו כל גנזי המלך, ועל כן ישרים, כמו שנאמר (דברים לב) צדיק וישר הוא. וצדק נקרא כך. משמחי לב - שמחה זו כנסת ישראל, ומתי היא בשמחה? בזמן שמתחברת עם לב השמים. 'מצות ה' ברה' - אזי נעשית מצוה ברה. בראשונה נקראת מצוה, וכעת ששורה עליה תורה שבכתב, נקראת מצוה ברה, כמו שנאמר (שיר ו) ברה כחמה, וצדיק וצדק בשקול אחד.

'מאירת עינים' - (זכריה ד) עיני ה' המה משוטטים. מה הטעם מאירת? בראשונה מארת, כמו שכתוב (בראשית א) יהי מארת ברקיע השמים. וכשרקיע השמים הזה מאיר לה, היא מאירה, שנוספה בה יו"ד, אורו של הצדיק ופרישת שלומו, ואז הוא בגדל רב. ומתי היא ברה? כשנכללת הזכר עם הנקבה. 'יראת ה' טהורה' (תהלים יט) - השבח של כנסת ישראל שהיא בטהרה, כשהוא מאיר לה פנים. עומדת לעד - שעומדת תמיד חומה רמה וחזקה על בניה. מתי? כשמשפטי ה' במקום של אמת מאירים בה. וזהו שכתוב (שם) צדקו יחדו, כשהם יחד בצדק הזה ונוטלים את שמה. זהו שכתוב (שם) צדקו יחדו, והיא השם שלהם, מצות ה'.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

דְּבַר אַחֵר 'פְּקוּדֵי ה' - נִצַּח וְהוּד, שֶׁהֵם לְמוֹדֵי ה'. 'מְשַׁמְחֵי לֵב' - זֶה הָאֲתֵרוּג שְׂדוּמָה לֵלֵב. מִצּוֹת ה' - זֶה הָאֲתֵרוּג. יִרְאֵת ה' - כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא) אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהִיא טְהוֹרָה. מִשְׁפָּטֵי ה' אֱמֶת - אֵלּוּ שֵׁשֶׁת הַבְּנִים שְׂכָלוּלִים בִּיעֶקֶב, שֶׁנֶּקְרָא מִשְׁפָּט, וְהוּא אֱמֶת. צָדִקוֹ יַחֲדוֹ - בִּיחוד שֶׁלֵם בִּירְאֵת ה', שֶׁהִיא טְהוֹרָה. 'הַנִּחְמָדִים מְזַהֵב וּמַפְז רַב' (תהלים יט) מִצַּד הַזֶּהָב, זֶה שֶׁבַחוֹ שֶׁל יִצְחָק, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ח) שְׁמָאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי. וּמַפְז - זֶה אֲבִרָהָם, וְזֶה יַמִּינוֹ תַחֲבָקְנִי. רַב - זֶה יַעֲקֹב. וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ - דְּבַשׁ זֶה תִמָּר, שְׂכָלוֹל זָכָר וְנִקְבָּה. וּמִשּׁוּם זֶה, מִתִּי הֵם מִתּוֹקִים? כֹּאֲשֶׁר נִתְחַבְּרוּ וַיֵּצֵא מֵהֶם דְּבַשׁ.

'וְנִפְתַּת צוּפִים' - כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ד) נִפְתַּת תְּטוּפָנָה שְׁפֹתֶיךָ כֻּלָּה. צוּפִים - מִשּׁוּם שֶׁכָּל מִי שְׂרוּצָה לְצִפּוֹת וְלִהְתְּבוֹנֵן בִּמְרָאָה הַזֶּה, מִסְתַּכֵּל, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לג) צוּפָה נִתְתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעֶתָ מִפִּי דְבַר. וַדַּאי הַמָּקוֹם הַזֶּה נִקְרָא פֶתַח הָאֱמוּנָה. וְכָתוּב (שם) וַאֲרָאָה מִרְאֹת אֱלֹהִים. מִכַּאן וּמַעֲלָה אֵין רְשׁוֹת לִהְסַתְכֵל. וְעַל כֵּן מִמְּנָה יוֹנְקִים אוֹתָם לְמוֹדֵי ה', שֶׁנִּקְרָאִים צוּפִים, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר נִפְתַּת צוּפִים. דְּבַר אַחֵר צוּפִים - אֵלּוֹ לְמוֹדֵי ה', שְׁמָאִירִים בָּהֶם, וּמִשְׁם יוֹנְקִים הַנְּבִיאִים, פָּרִט לְמִשָּׁה שֶׁהִתְעַלָּה לְמַעְלָה. וּבִאֲוֹתוֹ הַזֶּמֶן שְׂכָלוּלִים כָּלֵם בְּאַחֵד, הֵם נִחְמָדִים. דְּבַר אַחֵר 'יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד', בֹּא וְרָאָה, אִם אָדָם מִשְׁתַּדֵּל בְּרֹאשׁוֹנָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁנֶּקְרָא 'יִרְאֵת ה'', אֲזִי תוֹרְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. מָה

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הטעם? כִּדִּי שֵׁיכָנֶס מִכָּאן לְאַמוֹנָה, מִהִפָּתַח הַזֶּה שֶׁל הַכֹּל. וּכְשֶׁפִּוְחָד מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה, מִתְגַּדֵּל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְיוֹשֵׁב בְּאוֹר עִם הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוֹם שֶׁהוֹצִיָּאָה בֵּין טוֹב לְעוֹלָם. וְעַל כֵּן אָמַר שְׁלֹמֹה (קהלת יב) סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא. הַסּוֹף הַזֶּה, סוֹף הַדְּרָגוֹת. סֶמ"ךְ רַבְתִּי, שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה נִקְרָא סֶמ"ךְ. מִשְׁבָּאָה הָאֲשֶׁה, בָּא סֶמ"ךְ, שְׁכָתוֹב (בראשית ב) וַיִּסְגֹּר בְּשַׁר תַּחְתָּנָה. וּמִתִּי הִיא בְּשִׁלְמוֹת וּבְגִדֵל רַב? כְּשֶׁאָדָם פּוֹחֵד מִמֶּנָּה בְּהַתְחַלָּה, וְאַחֵר כֵּךְ עוֹשֶׂה אֶת מִצְוֹת אָבִיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (קהלת יב) אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שָׁמַר. וְעַל זֶה כָּתוּב (ויקרא יט) אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ. הַקָּדִים הָאֵם בִּירָאָה רִאשׁוֹנָה. וְאֶת מִצְוֹתָיו שָׁמַר – מִצְוֹת ה'. מִי עוֹשֶׂה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לְמַעֲלָה? מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, וְאִזּוֹ נִשְׁלָם הָאָדָם לְמַעֲלָה.

פְּתַח וְאָמַר, (משלי כד) יֵרָא אֶת ה' בְּנִי וּמִלֶּךְ. יֵרָא אֶת ה' – לַחֲבֵר הִירָאָה בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּנִי וּמִלֶּךְ – לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹר מֵהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁנִּקְרָאת מֶלֶךְ, לִבֶּן הַבְּכוֹר הַזֶּה, לְהַכְנִס מִמֶּטָה לְמַעֲלָה. דְּבַר אַחֵר בְּנִי וּמִלֶּךְ – תִּמְשִׁיךְ הָאוֹר מֵהֵבֶן לְבֵת, שֶׁנִּקְרָאת מֶלֶךְ. וְעַם שׁוֹנִים אֶל תַּתְעָרֵב (שם) – שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה מִסְדֵּר הָאֻמוֹנָה. שֶׁהִרִי בְּהַתְחַלָּה צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בִּירָאָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא הִפָּתַח לְכָל, וְאַחֵר בְּתוֹרָה שְׁבִכְתָּב, שֶׁהִיא לְמַעֲלָה. מִשּׁוֹם שֶׁכָּל אָדָם שָׁאִינוּ יֵרָא חֲטָא, אֵין לוֹ רִשּׁוֹת לְהַכְנִס לְפָתַח הָאֻמוֹנָה הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁמִּהִפָּתַח הַזֶּה דּוֹחִים אוֹתוֹ – מִהַכֹּל דּוֹחִים אוֹתוֹ, שָׁאִין לוֹ בְּמָה שֵׁיכָנֶס לְכָל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

קִיחַ) זֶה הַשָּׁעַר לֵה'. וְעַל זֶה הֵעִירוּ הַקְדָּמוֹנִים, כָּל שִׁירָאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכָּמָתוֹ, חֻכָּמָתוֹ מִתְקִימָתָהּ. שִׁישְׁבֶּת הַחֻכָּמָה עַל (תהלים פ) כִּנָּה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינָהּ, שֶׁנִּקְרָאת כְּבוֹד אֵל. וְאִם אֵין אָדָם יֵרָא מִמֶּנָּה, הִיא מִיִּסְרֵת אוֹתוֹ, שֶׁהִתְמַנְתָּה לִּיִּסֵּר אֶת בְּנֵי הָאָדָם. זֶהוּ שִׁכְתוֹב (משלי ו) וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכַחֲת מוֹסֵר. מִי הוּא הַדֶּרֶךְ לַעֲץ הַחַיִּים? הֵהוּא שֶׁהִתְמַנְתָּה עַל הָעוֹלָם לִיִּסֵּר אֶת בְּנֵי הָאָדָם שֶׁלֹּא יִטְעוּ מִדְּרָכּוֹ. וְעַם כָּל זֶה צָרִיף לְקַשְׂרָהּ לַמַּעֲלָה, מִשּׁוּם שֶׁנִּקְרָאת גּוֹף, וְצָרִיכִים (וצריכה) נִשְׁמָה. וְנִדְּב וְאִבְיָהוּא, עַל שֶׁלֹּא קָשְׁרוּ אוֹתָהּ, וְנִטְלוּ מִמֶּנָּה הַנִּשְׁמָה, לְקַחְתָּהּ אֶת נִשְׁמָתָהּ, וְגוֹפָם קִים, כְּמוֹ שֶׁעָשׂוֹ. (ויקרא י) וַיִּשְׁמֹו עָלֶיהָ קִטְרֶת. מִשּׁוּם שֶׁאֵין לָהּ מַשְׁלָה חַיִּים כָּלוּם, וְעַץ הַחַיִּים נֹתֵן בָּהּ חַיִּים, מִשּׁוּם כִּךָּ הִיא גּוֹף. יַעֲקֹב – הַנִּשְׁמָה. הַעֲתִיק – נִשְׁמָה לַנִּשְׁמָה. וּפְנִיחָס שֶׁנִּתֵּן שָׁלוֹם בְּאָרֶץ, חַיִּים בְּאָרֶץ, נֹסֶפֶה לוֹ נִשְׁמָה וְהֵאִירָה לוֹ פְּנִיָּה, מִשּׁוּם שֶׁעוֹרֵר חַיִּים כְּנִגְדָּה, וְעַל זֶה בָּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים. כְּשֶׁהִמְלִךְ הִזָּה שְׁלֹמֹמָה, פְּנִיָּה מְאִירִים, חַיִּים נִדְּבָקִים בָּהּ. דְּבָר אַחֵר בָּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, זֶה יַעֲקֹב, חַיִּים, שֶׁבָּאִים לוֹ מֵהָאֵם. וּמִשּׁוּם פְּנִיחָס הַתְּקִים הָעוֹלָם, שֶׁחִבֵּר בְּרִית בְּלִילָה. זֶהוּ שִׁכְתוֹב אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה. מָה הֵטַעַם יוֹמָם? שֶׁהִתְחַבְּרָה מ"ם סְתוּמָה בַּיּוֹם, וּמְאִירָה בְּלִילָה. וְאֵלְמָלָא זֶה, חֻקּוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי, אֵלּוּ חֻקּוֹת שֶׁקְּבוּעִים בָּזֶה, חֻקּוֹת הַתּוֹרָה לֹא יִתְקַיְּמוּ. וּמִתִּי יִתְקַיְּמוּ? כְּשֶׁצִּדְקוֹ יִתְדוֹ.

וְגַם עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם, מִלְּטַעוֹת בְּתַקוּנֵי הַמֶּלֶךְ. שֶׁהָרִי בְּכָל

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

לִילָה מִשְׁתַּדֵּל בָּהֶם לְחַבְרָם יַחַד. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים ק"ט) חֲצוֹת לִילָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. עַל מִשְׁפָּטִי צִדְקָךְ – שְׁמִשְׁפָּטִים שֶׁהֵם נִחְמָדִים, וְכֻלּוּלִים מִכָּלֶם, יִתְחַבְּרוּ בְּצִדְקָה זֶזוּ. וְאִזּוּ, כִּאֲשֶׁר מִתְחַבְּרִים, הֵם שׁוֹמְרִים שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב לְמִקְדָּשׁ עָרֵל וְטָמֵא. וְכִשְׁהֵם שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ הַשְׁמִירָה, שֶׁהִיא סוֹף הַדְּרָגוֹת שֶׁהִוא עֶקֶב, אִזִּי הִיא רַב שְׁמִתְחַבֶּרֶת לְמַעְלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב (משלי כב) עֶקֶב עֲנוּהַ יִרְאֵת ה'. עֶקֶב עֲנוּהַ נִתְּנָה יִרְאֵת ה'. עֲנוּהַ – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (במדבר יב) וְהָאִישׁ מָשָׁה עָנּוּ מְאֹד, וְנִקְרָא (דברים לג) אִישׁ הָאֱלֹהִים, וְכָתוּב (תהלים יח) וְעֲנוֹתָךְ תִּרְבֶּנִּי. וְכָתוּב רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה', מִשּׁוּם שֶׁכִּרְאֵשׁ צָרִיךְ לִירֹא מִמֶּנָּה, וְאַחֵר כֶּף לַעֲלוֹת בְּחֲכָמָה. דְּבַר אַחֵר, רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' – זֶה הִירְאָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא רֹאשׁ לַתְּחִתּוֹנִים לְקַחָה שֵׁם הָעֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה נִקְרָאת עֲטֻרַת, בְּשֵׁם הַפֶּתֶר הָעֲלִיּוֹן, הַטָּמִיר מִהֶכַל, לִיַּחַד הָרֹאשׁ עִם הַסּוֹף, וּבִשְׁם אֶחָד נִכְלָלָת.

דְּבַר אַחֵר (תהלים יט) 'בְּשִׁמְרֵם עֶקֶב רַב' – אוֹתָם מִשְׁפָּטִים שׁוֹמְרִים אֶת הָעֶקֶב רַב הַזֶּה, שֶׁהָרִי יַעֲקֹב, בַּעַל הַבֵּית, שׁוֹמֵר בֵּיתוֹ. וְהָרִי הָעִירוֹ עַל אוֹתוֹ (עקב) שֶׁנֶּטַל אֶמְנוּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁפָּרַע שָׁבַע פְּרִיעוֹת, לְבָטֵל שְׁבַעַה רִאשֵׁי הַנֶּחֱשׁ, שֶׁלֹּא יִקְרַב לְמִקְדָּשׁ. 'גַּם מְזִדִּים חֲשׂוֹן עֲבָדֶיךָ', יָדִים – זֶה הַנֶּחֱשׁ שֶׁרוֹכֵב עָלָיו (סמא"ל). חֲשׂוֹן עֲבָדֶיךָ – כְּמוֹ אוֹתוֹ הָעֶבֶד שֶׁכָּל מִפְתָּחוֹת אֲדוֹנוֹ בְּיָדוֹ, אָמַר שֶׁהִיא בְּחֻשְׁכָּה וְצִלְמָוֶת, בְּשִׁבְלִי אוֹתָם יָדִים שֶׁשָּׁלְטוּ בַּעֲוֹלָם וּגְרָמוֹ מִיתָה, וְלִפְעָמִים פְּגוּמָה הַלְכָנָה, וְשׁוֹלֵט הַנֶּחֱשׁ.

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

וְיָדוּד הָיָה מִבְּקֶשׁ עַל זֶה רַחֲמִים, וְאָמַר אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי
אֵיתָם, שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּמִקְוָמוֹ. לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ הָעֵקֶב עַל יָד
יַעֲקֹב, שֶׁנִּקְרָא גְדוֹל, בֶּן בְּכוֹר. שְׁאִין לֶךְ בְּעוֹלָם שֶׁהַתְּגִבֵּר כִּנְגֵד
הַנִּחָשׁ הַזֶּה כְּמוֹ יַעֲקֹב, וְהִסִּירוֹ מִנַּחֲלָתוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא בַּעַל
הַבֵּית, שְׁלֹא יִטְמֵא בֵיתוֹ.

הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהֵי וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הָרָקִיעַ וכו'
(יט, ב): [זוהר הקדמת ספר הזוהר (דף טז):] (תהלים יט) וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו מִגִּיד הָרָקִיעַ. אֵלּוּ אוֹתָם הַחֲבָרִים שֶׁהַתְּחַבְּרוֹ עִם הַפֶּלָה
הַזֶּה וּבַעֲלֵי בְרִיתָהּ, מִגִּיד וְרוֹשֵׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד. מִי הָרָקִיעַ זֶהוּ
הָרָקִיעַ שְׁבוּ חֲמָה וּלְכַנָּה וְכוּכָבִים וּמַזְלוֹת, וְזֶהוּ סֵפֶר זִכְרוֹן,
הוּא מִגִּיד וְרוֹשֵׁם אוֹתָם וְכוּתֵּב אוֹתָם לְהִיּוֹת בְּנֵי הַהֵיכָל
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָם תְּמִיד. (שם) יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אִמֶּר – יוֹם קָדוֹשׁ
מֵאוֹתָם יָמִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ, מְשַׁבְּחִים אוֹתָם הַחֲבָרִים
וְאוֹמְרִים אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁאִמֶּר כָּל אֶחָד לְחֻבְרוֹ. יוֹם לְיוֹם יִבְיַע
אוֹתוֹ אִמֶּר וּמְשַׁבְּחוֹ, וְלִילָה לְלִילָה – כָּל דְּרָגָה שֶׁמְשַׁלֶּמֶת [נ"א]:
שְׁשׁוּלֶטֶת] בְּלִילָה מְשַׁבַּח זֶה לָזֶה אוֹתוֹ דַּעַת שֶׁל כָּל אֶחָד מִחֻבְרוֹ,
וּבְשִׁלְמוֹת [ט"א וּבִאֲהַבָה] רַבָּה נַעֲשִׂים לָהֶם חֲבָרִים וְאוֹהֲבִים. [דף
ט ע"א] אֵין אִמֶּר וְאֵין דְּבָרִים – בְּשָׁאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם, שְׁלֹא
נִשְׁמָעִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְלֹא צָרִיךְ לְשַׁמְעֵם. אֲבָל
הַדְּבָרִים הַלְלוּ, בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם. עוֹשִׂים מִדִּידָהּ, אוֹתָם
דְּבָרִים מְדוּרִים עֲלִיוֹנִים וּמְדוּרִים תַּחְתּוֹנִים, מֵאֵלָה נַעֲשִׂים
רָקִיעִים, וּמֵאֵלָה הָאָרֶץ, מֵאוֹתוֹ הַשֶּׁבַח. וְאִם תֹּאמַר שֶׁאוֹתָם
דְּבָרִים בְּמִקְוָם אֶחָד מְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם – בְּקִצָּה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם.

אָמַר וְלִילָה לְלִילָה יִחַה דְּעַת: ד' אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים

וּכְיוֹן שְׁנַעֲשִׂים מֵהֶם רְקִיעִים, מִי שׁוֹרָה בָּהֶם חֲזָר וְאָמַר,
לְשֹׁמֵשׁ שֵׁם אֱהֵל בָּהֶם. אוֹתוֹ שֹׁמֵשׁ, קָדוֹשׁ שֵׁם מְדוּרוֹ וּמִשְׁכָּנוֹ
בָּהֶם וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם.

בְּיוֹן שְׁשׁוּרָה בְּאוֹתָם רְקִיעִים וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם, אֲזִי - וְהוּא כְּחֶתֶן
יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ. שְׁמַח וְרִץ בְּאוֹתָם רְקִיעִים. יוֹצֵא מֵהֶם וְרִץ
לְתוֹךְ מַגְדָּל אֶחָד אַחֵר בְּמָקוֹם אַחֵר. מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵא -
וְדַאי מַעוֹלָם עֲלוֹן יוֹצֵא וּבֵא, שֶׁהוּא קִצֵּה הַשָּׁמַיִם לְמַעְלָה.
וּתְקוּפָתוֹ - מִי זֶה תְּקוּפָתוֹ זֶה קִצֵּה הַשָּׁמַיִם לְמַטָּה, שֶׁהִיא
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה שְׁסוּבְכַת אֶת כָּל הָאֵיבָרִים, וּמִתְקַשֶּׁרֶת מִן
הַשָּׁמַיִם עַד רְקִיעַ זֶה. וְאֵין נִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ - שְׁאוֹתָהּ תְּקוּפָה זֹאת
וּתְקוּפַת הַשָּׁמַיִם שֶׁמִּסּוּבָב בְּכָל צֶדֶד. וְאֵין נִסְתָּר - אֵין מִי
שֶׁמִּתְכַּסֶּה מִמֶּנּוּ מִכָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁהֵיוּ כָּלָם מְקִיפּוֹת
וּבְאוֹת אֱלֹהֵינוּ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֵין מִי שֶׁמִּתְכַּסֶּה מִמֶּנּוּ. מִחֶמְתּוֹ
- בְּשַׁעַר שְׁמִתְחַמֵּם וְשָׁב (וּמִשְׁתַּקֵּק) לְגַבְיָהֶם בְּתִשְׁבּוּכָהּ (בְּתִשְׁקוּקָה)
שְׁלֵמָה, כָּל הַשִּׁבְחָה הַזֶּה וְכָל הָעֲלִיּוֹת הַזֶּה בְּגִלְגֵּל הַתְּוֹרָה הוּא,
שֶׁכְּתוּב תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. שֵׁשׁ פְּעָמִים כְּתוּב כָּאֵן ה', וְשֵׁשׁ
פְּסוּקִים מִן "הַשָּׁמַיִם מְסֻפָּרִים" עַד "תּוֹרַת ה' תְּמִימָה". וְעַל
סוּד זֶה כְּתוּב בְּרֵאשִׁית - הָרִי שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת. בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ - הָרִי שֵׁשׁ תְּבוּת. פְּסוּקִים אַחֲרִים כְּנֶגֶד
שֵׁשׁ פְּעָמִים ה'. שֵׁשׁ פְּסוּקִים בְּגִלְגֵּל שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל כָּאֵן.
שֵׁשׁ שְׁמוֹת בְּגִלְגֵּל שֵׁשׁ תְּבוּת שֶׁל כָּאֵן.

בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: ה' בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קֶנֶם וּבִקְצֵה תִּבְל
 מְלִיָּהֶם לְשֹׁמֵשׁ שָׁם אַחֵל בָּהֶם: ו' וְהוּא בִּחְתָּן יֵצֵא
 מִחֻפָּתוֹ יֵשִׁישׁ בְּגִבּוֹר לְרוּיָן אֲרָח: ז' מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
 מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ: ה' תּוֹרַת
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ
 נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת פֶּתִי: ט' פְּקוּדֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִשְׁרִים

— זוהר תהלים —

הַכֹּל עוֹמֵד עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה וּשְׂכָרָהּ וְהַגָּנָתָהּ לְאַחֵר הַפְּטִירָה
 וְחֻבַּת הַהִשְׁתַּדְּלוּת בַּתּוֹרָה

תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ (יט, ה'): [זוהר בראשית 9' וישב (דף
 199:)] וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ
 מִיָּם. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה
 מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. [מִי שֶׁמִּבְּטַל דְּבַרֵּי תוֹרָה כְּאִלּוּ הִחְרִיב עוֹלָם שְׁלָם] כִּמָּה יֵשׁ
 לְבַנֵּי אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שֶׁכֹּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, יִהְיֶה
 לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וְזוֹכֶה בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת. וְאִפְּלוּ
 מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְשִׁמְיָהּ כְּרֵאוּי, זוֹכֶה
 לְשָׂכָר טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין דָּנִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַהוּא.

[דף ק9ה ע"א] וְכֹא וּרְאָה, כְּתוּב (משלי ג) אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָהּ
 בְּשִׂמְאֻלָּהּ עֶשֶׂר וְכִבּוֹד. אֲרֹךְ יָמִים בְּאוֹתוֹ שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה
 לְשִׁמְיָהּ, שֵׁישׁ לוֹ אֲרֹךְ יָמִים בְּעוֹלָם הַהוּא שָׁבוּ אֲרֹךְ הַיָּמִים,
 וְאוֹתָם הַיָּמִים הֵם וְדַאי יָמִים, שֶׁסָּם הוּא בְּטָחוֹן הַקִּדּוּשָׁה
 שֶׁלְמַעֲלָה שְׁבוּטָה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לְהַתְחַזֵּק בְּעוֹלָם הַהוּא, בְּשִׂמְלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד, יֵשׁ לוֹ שָׂכָר טוֹב
וְשִׁלּוֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְכֵן מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְשִׂמְהָ, כְּשִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
הַתּוֹרָה הוֹלֶכֶת לְפָנָיו וּמְכַרִּיזָה לְפָנָיו וּמַגְנָה עָלָיו שְׂלָא
יִקְרְבוּ אֵלָיו בְּעָלֵי הַדִּין. כְּשֶׁשׁוֹכֵב הַגּוֹף בְּקָבֶר, הִיא שׁוֹמֶרֶת
אוֹתוֹ. כְּשֶׁהִנְשָׂמָה הוֹלֶכֶת לְהַסְתַּלֵּק לְשׁוֹב לְמְקוֹמָהּ, הִיא
הוֹלֶכֶת לְפָנֵי הַנִּשְׁמָה הַהִיא. וְכַמָּה שְׁעָרִים נִשְׁבָּרִים מִלְּפָנֵי
הַתּוֹרָה עַד שֶׁנִּכְנָסֶת לְמְקוֹמָהּ, וְעוֹמֶדֶת עַל הָאָדָם עַד
שִׁיתְעוֹרֵר בְּזִמְנֵי שִׁיקוּמוֹ הַמְּתִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְהִיא מְלַמֶּדֶת
עָלָיו סִגְנוּרִיָּה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (מְשָׁלִי ו') בְּהַתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ
בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ. בְּהַתְהַלֵּךְ תִּנְחָה
אֶתְךָ – כָּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ – בְּשַׁעָה שֶׁשׁוֹכֵב
הַגּוֹף בְּקָבֶר, שֶׁהָרִי אֵז בְּזִמְנֵי הַהוּא נִדּוֹן הַגּוֹף בְּקָבֶר, וְאֵז
הַתּוֹרָה מַגְנָה עָלָיו. וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ – כָּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר,
בְּזִמְנֵי שִׁיתְעוֹרְרוּ הַמְּתִים שֶׁל הָעוֹלָם מִן הָעֶפֶר, הִיא תְּשִׁיחֶךָ
לְהִיּוֹת עָלֶיךָ סִגְנוּר.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הִיא תְּשִׁיחֶךָ, מַה זֶה הִיא תְּשִׁיחֶךָ? מִשּׁוֹם
שֶׁאֵף עַל גֵּב שֶׁעֲכָשׁוּ יְקוּמוּ מִהָעֶפֶר, הַתּוֹרָה לֹא תִשְׁתַּכַּח
מֵהֶם, שֶׁהָרִי אֵז יִדְעוּ אֵת כָּל אוֹתָהּ הַתּוֹרָה שֶׁעֲזָבוּ כְּשֶׁהִסְתַּלְּקוּ
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. אוֹתָהּ הַתּוֹרָה שְׁמוּרָה מֵאוֹתוֹ זִמְנֵי, וְתִכְנָס
לְמַעֲיָהֶם כָּמוֹ מִקְדָּם, וְהִיא תִּדְבֹּר בְּמַעֲיָהֶם. וְכָל הַדְּבָרִים
מִתְקַנְּנִים יוֹתֵר מִכָּמוֹ שֶׁהָיוּ בְּרָאשׁוֹנָה, שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים
שֶׁהוּא לֹא יָכַל לְהַשִּׁיג אוֹתָם כְּרָאוּי וְהוּא הִשְׁתַּדֵּל בָּהֶם וְלֹא

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

נִדְבַק בָּהֶם - כָּלֶם נִכְנָסִים לְמַעֲוֵי מְתָקִים וְהַתּוֹרָה תִּדְבֵּר בּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךְ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כָּמוֹ זֶה כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לְהִשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְעוֹלָם הַבָּא, וְהֵנָּה נִתְבָּאֵר.

בא רֵאָה, אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁלֹּא זוֹכֶה לְהִשְׁתַּדֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה בַּתּוֹרָה וְהוּא הוֹלֵךְ בַּחֲשֵׁכָה, כְּשִׁוְצָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נוֹטְלִים אוֹתוֹ וּמִכְנִיסִים אוֹתוֹ לַגִּיהֶנֶם לְמָקוֹם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מֵרַחֵם עָלָיו, שֶׁנֶּקְרָא בּוֹר שָׁאוֹן טִיט הַיּוֹן, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מ) 'וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מְטִיט הַיּוֹן וַיִּקֶּם עַל סֹלַע רִגְלִי כוֹנֵן אֲשׁוּרִי'. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, אוֹתוֹ שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִתְטַנֵּף בְּטִנוּפוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, מֶה כָּתוּב? וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכּוּ אוֹתוֹ הַבֶּרֶה - זֶה הוּא הַגִּיהֶנֶם, הַמָּקוֹם שֶׁדָּנִים אֶת אוֹתָם שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה. וְהַבּוֹר רַק - כָּמוֹ שֶׁהוּא הָיָה רִיק, מֶה הִטְעַם? מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ מַיִם. וּבֹא וּרְאֵה כִּמָּה הוּא הַעֲנָשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהָיָה לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל מֵהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה אֲלֵא מִשּׁוֹם שֶׁהִסְתַּלְּקוּ מִן הַתּוֹרָה וְנִעְזְבוּ מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה ט) מִי הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת זֹאת וְגו' עַל מֶה אֲבָדָה הָאָרֶץ וְגו'. וַיֹּאמֶר ה' עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִכָּאֵן (ישעיה ה) לִכְן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי דַעַת. מִשּׁוֹם כֵּךְ הִפֵּל עוֹמֵד עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה, וְהָעוֹלָם לֹא מִתְקַיֵּם בְּקִיּוּמוֹ אֲלֵא בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא קִיּוֹם הָעוֹלָמוֹת, מַעֲלָה וּמַטָּה, שְׁכָתוֹב (ירמיה לג) אִם לֹא כִרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי.

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

תורת השם משיבת נפש האדם

תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ (יט, ח): [זוהר שמות פ' יתרו (דף ט"ז)] וַיֵּרַד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִהִי הָאֲמִירָה הַזֹּאת שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, וְלֹא כָתוּב מָה אָמַר? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בֹּא וּרְאֵה, דֶּרֶךְ הָעוֹלָם הוּא, כְּשֶׁבָּאָה שְׂמֻחָה לְאָדָם אוֹ כְּשֶׁבָּא צֶעַר – כְּשֶׁעֲדִין לֹא יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ, לֹא יָכוֹל לִסְבֹּל, שֶׁהָרִי לְבוֹ פוֹרַח לְשָׁעָה. וּכְשִׁיּוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ, עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ וְיָכוֹל לִסְבֹּל. כָּל שָׁכֵן כָּאֵן, (וכאן אינו כך) שֶׁהָרִי מֹשֶׁה אָמַר לָהֶם כָּל מָה שֶׁהָיָה אַחֵר כִּף וַחֲזִק לָבָם בְּדַבְרִים, וְלֹא יָכְלוּ לִסְבֹּל. כָּל שָׁכֵן אִם לֹא הָיָה אוֹמֵר לָהֶם דָּבָר. וּמִשּׁוּם כִּף וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּתַחֲלָה, וַחֲזִק לָבָם, וְאַחֵר כִּף וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם. וְעַם כָּל זֶה לֹא יָכְלוּ לִסְבֹּל, שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּשֶׁשָּׁמְעוּ דְּבָרוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, פָּרַחָה נִשְׁמָתָם, וְעָלְתָה נִשְׁמָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד כִּסֵּא כְבוֹדוֹ לְהִדְבִּק שָׁם. [דף פ"ה ע"א] אָמְרָה תּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִי לַחֲנָם הָיִיתִי מֵאֲלֹפִים שָׁנִים טָרָם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם?! לַחֲנָם כָּתוּב בָּהּ (ויקרא יז) וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם, (שמות ל) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר, (ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים?! אֵיפֹה הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הִתְחַזְּרָה הַתּוֹרָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִקּוּמוֹ. הַתּוֹרָה חֲזָקָה וְאֶחָדָה בְּנִשְׁמוֹתֵיהֶם לְהִתְחַזֵּר אוֹתָן לְיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים יט) 'תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ'. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

מִי שְׁאוֹמֵר שְׁאוֹתוֹ סְפוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה לְהִרְאוֹת רַק עַל אוֹתוֹ סְפוֹר
בְּלִבָּד הוּא בָּא תַּפַּח רוּחוֹ.

תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ וּכּו' (יט, ח): [נזוהר במדבר פ'
בהעלותך (דף קמ"ט.)] רַבִּי אֱלֶעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ
הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. פָּגְעוּ בָּאוֹתָם הָרִי קָרְדּוֹ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים,
הָרִים רַבִּי אֱלֶעָזָר עֵינָיו, וְרָאָה אוֹתָם הָרִים רָמִים, וְהָיוּ
חֲשׂוֹכִים, וּפְתָחוּ בַּפֶּה. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר לְאוֹתָם חֲבֵרִים, אֵלּוּ
אָבָא כָּאן, לֹא הָיִינוּ פּוֹחֲדִים. אָבֵל כִּיּוֹן שְׁאֵנוּ שְׁלֹשָׁה וְדַבְרִי
תּוֹרָה בִּינֵינוּ, הִדִּין כָּאן לֹא נִמְצָא.

פָּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר וְאָמַר, כְּתוּב (בראשית ח) וַתִּנָּח הַתֵּבָה בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי וְגו', עַל הָרִי אֲרָרֵט וְגו'. כִּמָּה חֲבִיבִים דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה, שֶׁבְּכָל דָּבָר וְדָבָר יֵשׁ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, וְהַתּוֹרָה כְּלָה
נִקְרֵאת עֲלִיּוֹנָה. וְשִׁנֵּינוּ בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה: כָּל
דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלל וְיִצָּא מִן הַכָּלָל לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ
יִצָּא, אֲלָא לְלַמֵּד עַל הַכָּלָל כְּלוֹ יִצָּא. שֶׁהָרִי הַתּוֹרָה, שֶׁהָיָה
כָּלל עֲלִיּוֹן, אֵף עַל גַּב שִׁיוּצָא מִמֶּנָּה סְפוֹר אֶחָד בְּעוֹלָם, וְדָאִי
לֹא בָּאָה לְהִרְאוֹת אֶת אוֹתוֹ סְפוֹר, אֲלָא לְהִרְאוֹת דְּבָרִים
עֲלִיּוֹנִים וְסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. וְלֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יִצָּא, אֲלָא
לְלַמֵּד עַל הַכָּלָל כְּלוֹ יִצָּא. מִשּׁוֹם שְׁאוֹתוֹ סְפוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה אוֹ
אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, אֵף עַל גַּב שֶׁהוּא יוֹצֵא מְכַלֵּל הַתּוֹרָה, לֹא
לְהִרְאוֹת עַל עֲצָמוֹ יִצָּא בְּלִבָּד, אֲלָא לְהִרְאוֹת עַל אוֹתוֹ כָּלל
עֲלִיּוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה כְּלָה יִצָּא. כְּגוֹן זֶה, שֶׁכְּתוּב (בראשית ח) וַתִּנָּח
הַתֵּבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל הָרִי

מִשְׁמַחֵי לֵב מִצֹּת יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל בְּרַח מְאִירַת עֵינַיִם:

— זוהר תהלים —

אָרְרֵט. וְדַאי פִּסּוּק זֶה יֵצֵא מְכַלֵּל הַתּוֹרָה, וּבֹא בְּסִפּוּר הָעוֹלָם. מָה אֶכְפֹּת לָנוּ אִם שׁוֹרָה בָּזָה אוֹ בָּזָה, שֶׁהִרִי בְּמָקוֹם אֶחָד שִׁישְׁרָה? אֵלָּא לְלַמֵּד עַל הַכֵּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא. וְאַשְׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם תּוֹרָה עֲלִיוֹנָה תּוֹרַת אֱמֶת. וּמִי שְׂאוּמֵר שְׂאוֹתוֹ סִפּוּר שֶׁל הַתּוֹרָה, לְהִרְאוֹת עַל אוֹתוֹ סִפּוּר בְּלִבָּד הוּא בָּא – תִּפְח רֹחוֹ. שָׁאֵם כֶּף, הִיא אֵינָה תּוֹרָה עֲלִיוֹנָה, תּוֹרַת אֱמֶת, אֵלָּא וְדַאי תּוֹרָה קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה הִיא תּוֹרַת אֱמֶת.

בֹּא רֵאָה, מֶלֶךְ בֶּשֶׁר וְדָם לֹא מִכְבוּדוֹ לְדַבֵּר דְּבָרֵי הַדִּיּוּט, כָּל שֶׁכֵּן לְכַתְּבָם. וְאִם עוֹלָה בְּדַעְתָּךְ שֶׁמֶלֶךְ עֲלִיוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הָיוּ לוֹ דְּבָרִים קְדוּשִׁים לְכַתֵּב וּלְעֲשׂוֹת מֵהֶם תּוֹרָה, אֵלָּא שֶׁהוּא כֹּנֵס דְּבָרֵי הַדִּיּוּטוֹת, כְּמוֹ דְּבָרֵי עֲשׂוֹ, דְּבָרֵי הִגָּר, דְּבָרֵי לֶבֶן בִּיעָקֵב, דְּבָרֵי הָאֶתוֹן, דְּבָרֵי בִלְעָם, דְּבָרֵי בָלָק, דְּבָרֵי זְמָרִי, וְכִנְסָם, וְכָל שְׂאֵר הַסִּפּוּרִים שֶׁכְּתוּבִים, וְעֲשֵׂה מֵהֶם תּוֹרָה. אִם כֶּף, לָמָּה נִקְרְאוֹת תּוֹרַת אֱמֶת, (תהלים יט) 'תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, עֲדוֹת ה' נֶאֱמָנָה, פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים, מִצְוֹת ה' בְּרָה, יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה, מִשְׁפָּטֵי ה' אֱמֶת, וְכָתוּב הַנִּחְמָדִים מְזֻהָב וּמְפֹז רֵב', אֵלָּה אוֹתָם דְּבָרֵי תּוֹרָה? אֵלָּא וְדַאי תּוֹרָה קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה הִיא תּוֹרַת אֱמֶת, תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, וְכָל דְּבָר וְדָבָר בָּא לְהִרְאוֹת דְּבָרִים (אחרים) עֲלִיוֹנִים. שְׂאוֹתוֹ דְּבָר שֶׁל אוֹתוֹ סִפּוּר לֹא לְהִרְאוֹת עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא בְּלִבָּד בָּא, אֵלָּא לְהִרְאוֹת עַל אוֹתוֹ כָּלֵל הוּא בָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

יִרְאֵת יְהוָה מְהֵרָה מְהֵרָה עוֹמֶדֶת לְעַד

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְטַהֶרֶת וּמַרְפָּא אֶת הָאָדָם

יִרְאֵת ה' מְהֵרָה עוֹמֶדֶת לְעַד (יט, י): [זוהר ויקרא פ' קדושים (דף 90)] ובא ראה, האדם לא נטהר לעולמים, אלא בדברי תורה. משום כך דברי תורה לא מקבלים טמאה, משום שהיא עומדת לטהר את אלו הטמאים, והרפואה נמצאת בתורה, שכתוב (משלי ג) רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך. והטהרה נמצאת בתורה, שכתוב (תהלים יט) 'יראת ה' טהורה עומדת לעד. מה זה עומדת לעד? שעומדת תמיד באותה טהרה, ולא זוה ממנה לעולמים. אמר לו, 'יראת ה' כתוב, ולא תורה. אמר לו, כך הוא ודאי, שהרי התורה באה מצד הגבורה. אמר לו, ומשם יצאה?! מכאן יצאה! שכתוב ראשית חכמה יראת ה', וכתוב 'יראת ה' טהורה. [דף 91 פ"א ע"א] ותורה נקראת קדשה, שכתוב כי קדוש אני ה', וזו התורה שהיא השם הקדוש העליון. ועל כן, מי שמשתדל בה נטהר, ואחר כך מתקדש, שכתוב קדשים תהיו. לא כתוב קדשים תהיו, אלא תהיו, תהיו ודאי. אמר לו, כך הוא, ומקרא כתוב, (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, וכתוב אלה הדברים וגו'. למדנו, קדשת התורה קדשה שעולה על כל הקדשות. והקדשה של החכמה הנסתרת עולה על הכל. אמר לו, אין תורה בלי חכמה, ואין חכמה בלי תורה, והכל הוא בדרגה אחת והכל אחד. אלא תורה נמצאת עם החכמה

מִשְׁפָּטִי יְחִיָּהוּ אֱמֶת צְדָקוֹ יִחְדּוּ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הַעֲלִינָהּ, וּבָהּ הִיא עוֹמֶדֶת, וּבָהּ נִטְעוּ שְׂרָשֶׁיָהּ מִכָּל הַצְּדָדִים.

מַעֲשֶׂה: בְּרַבִּי אֱלֶעָזָר וְהִנְחֵשׁ - מִשְׁפָּטִי ה' אֱמֶת צְדָקוֹ יִחְדּוּ

מִשְׁפָּטִי ה' אֱמֶת צְדָקוֹ יִחְדּוּ (יט, י): [וְזוהר חדש פ' בלק (דף ט"ו).]

מִהֶשְׁמֹטוֹת בְּמִדְבַּר סִי' ו' הִלְכוּ הַחֲבָרִים, וְהַשֹּׁמֵשׁ הִיָּתָה
מְאֹד חֲזָקָה. רְאוּ אוֹתוֹ שָׂדֶה בִּיפֵי שֶׁל עֲשָׂבִים, וּמִיָּם יוֹצְאִים
לְכָל צֶדֶד, וְעֵצִים שֶׁל שָׂדֶה רַבִּים. יֵשְׁבוּ שָׁם. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר:
כַּמָּה נָאֶה מְקוֹם זֶה לְנוֹחַ בּוֹ. בְּעוֹד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, הִנֵּה נִחַשׁ
גָּדֹל בָּא, בַּחֲזֹק הַשֶּׁמֶשׁ. עָבַר לִפְנֵיהֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלֶעָזָר:
נִחַשׁ נִחַשׁ, סֵטָה לָךְ מִדְּרָכְךָ, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שָׁב וְהִתְנַחֵם
עַל מֶה שֶׁעָשָׂה, וְלֹא יוֹסִיף לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ דָּבָר. תִּמְהוּ הַחֲבָרִים.
אָמַר רַבִּי אַבָּא: מַה זֶּה? אָמַר לָהֶם: שִׁתְּקוּ. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר:
נִחַשׁ נִחַשׁ, אָמַר שֶׁלֵּחֲשׂוֹ לָךְ מִשְׁמִים, הִתְנַחֵם אוֹתוֹ הָאִישׁ,
וְשֵׁם בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁלֹּא יָשׁוּב לַחֲטָא הַזֶּה לַעֲלֹמִים, סֵטָה לָךְ
מִדְּרָכְךָ! קָם הַנִּחַשׁ בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא נָסַע לָכָאן וּלְכָאן. שָׁב כְּמוֹ
מִקֵּדֶם, וְאָמַר לוֹ: נִחַשׁ נִחַשׁ, יִדְעָתִי מַה שֶּׁאַתָּה רוֹצֶה. שׁוּב
מִדְּרָכְךָ, שֶׁהָרִי גוֹי רָשָׁע בָּא, שֶׁעָשָׂה רַע לְיִהוּדֵי אֶחָד, וְהִנֵּה
הוּא יֵשֵׁן בְּמַעְרַתְךָ. לָךְ וְהָרֵג אוֹתוֹ! מִיָּד חָזַר אוֹתוֹ הַנִּחַשׁ,
וְדִלֵּג דְּלוּגִים לִפְנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר: חֲבָרִים, אִם לֹא הִיָּתִי
כָּאן, כַּמָּה רָעוֹת הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתוֹ נִחַשׁ, שֶׁהָרִי אִישׁ אֶחָד יִהוּדִי
עָשָׂה מַעֲשֶׂה שֶׁל חֲטָא, וְטָרַם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, לִחְשׂוֹ לְנִחַשׁ הַזֶּה
לְהָרֵג אוֹתוֹ, וְנִמְלָךְ אוֹתוֹ הָאִישׁ בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ, וְהִתְנַחֵם

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מִחֻטָּאוֹ, וְאָמַר שֶׁלֹּא יָשׁוּב לְעוֹלָמִים לְחֻטָּא הַזֶּה, וְעַל זֶה נִצַּל מִן הַדִּין.

אָמְרוּ הַחֲבֵרִים לְרַבִּי אֱלֶעָזָר: בְּמָה יִדְעָתָּ? אָמַר לָהֶם: סִימָן נָתַן לִי אָבָא, וְאֲנִי מְכִיר בּוֹ. אָמְרוּ לוֹ: מִיֵּלֵא הַנֶּחֱשׁ שֶׁהִכְרַתָּ בּוֹ, אוֹתוֹ שֶׁהִתְנַחֵם וְשָׁב מִחֻטָּאוֹ בְּמָה יִדְעָתָּ? אָמַר לָהֶם: כְּשֶׁהָיָה הוֹלֵךְ אוֹתוֹ נֶחֱשׁ, קִשְׁקְשִׁיו הָיוּ עוֹלִים וְזָנְבוּ זְקוֹף, וְהוּא שֶׁהָלַךְ בְּבִהְלָה. רוּחַ אַחֵר הָיָה הוֹלֵךְ כִּנְגָדוֹ, וְהָיָה קוֹרֵא לְפָנָיו: שׁוּב מִדְּרָכְךָ, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שָׁב מִחֻטָּאוֹ וְהִתְנַחֵם. וְאוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הִרְעָ לֹא הָיָה מְקַשֵּׁיב, עַד שִׁיתָנוּ לוֹ כֶּפֶר בְּמָקוֹם אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁהִתְחַיֵּב הָרִיגָה, וְשָׁב מִדְּרָכּוֹ וְהִתְנַחֵם. שָׁכַךְ דֶּרֶךְ הַנֶּחֱשׁ לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה – כִּיּוֹן שְׁנִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת, לֹא שָׁב, עַד שֶׁמִּשְׁלִים אוֹתוֹ הַדִּין הִרְעָ שְׁנִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת לַעֲשׂוֹת, אוֹ שִׁיתָנוּ לוֹ בְּמָקוֹמוֹ רָשָׁע אַחֵר כֶּכֶפֶר, שֶׁהָרִי לֹא יֵצֵא רִיקָם, כִּיּוֹן שְׁנִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת.

אָמַר לוֹ: מִיֵּלֵא כָּל זֶה, אוֹתוֹ גּוֹי שֶׁאִמְרַתָּ שְׁנִתְּן לוֹ כֶּפֶר בְּמָה יִדְעָתָּ? אָמַר לָהֶם: כִּיּוֹן שֶׁדִּבַּרְתָּ לְנֶחֱשׁ, אוֹתוֹ הָרוּחַ שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ כִּנְגָדוֹ וְלֶחֶשׁ לוֹ שִׁישׁוּב לְדֶרֶכוֹ, שֶׁהָרִי הִתְנַחֵם אוֹתוֹ הָאִישׁ, הוּא דֹלֵג עַל אֲזָנָי וְאָמַר לִי.

תְּמַהוּ הַחֲבֵרִים. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר: חֲבֵרִים, גִּלְף וְנִרְאָה, שֶׁהָרִי הַנֶּחֱשׁ כָּבֵר עָשָׂה אֶת מַה שֶׁעָשָׂה. קָמוּ וְקִרְבוּ לְסִלַּע אַחַד בְּאוֹתוֹ הַשָּׂדֶה. מֵצְאוּ אוֹתוֹ הַגּוֹי מֵת, וְאוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ כְּרוּךְ עַל עֵקְבוֹ, וְלֹא הָיָה נִבְדֵּל מִמֶּנּוּ. לְאַחַר נִפְרָד מֵעֵקְבוֹ, וְעָלָה עַל גְּרוֹנוֹ, וְנִכְרָךְ שָׁם. וּמִשָּׁם יָרַד עַל עֵקְבוֹ, וְלֹא הָיָה נִפְרָד מִמֶּנּוּ.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מִצָּאוּ לוֹ אֲרֶנֶק אֶחָד מִלֵּא דִינָרִים, שְׁגֹזֵל לִיהוּדֵי אֶחָד בְּדֶרֶךְ
וְהִכָּה אוֹתוֹ. נָטַל רַבִּי אֶלְעָזָר אֶת הָאֲרֶנֶק, וְאָמַר: בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן,
שֶׁבֶכַל הוּא עוֹשֶׂה שְׁלִיחוֹת. שָׁבוּ לְאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁהָיוּ.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה מג) מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינֵי נִכְבְּדָתָא
וְאֲנִי אֶהְבֵּתִיךָ וְאַתָּן אָדָם תַּחְתִּיךָ וּלְאָמִים תַּחַת נִפְשֶׁךָ.
מֵאֲשֶׁר יִקְרָתָּ?! יָקָר הִיָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת, וְכֵן צְרִיךְ: מֵאֲשֶׁר
אַתָּה יָקָר בְּעֵינֵי. מַה זֶּה יִקְרָתָּ? מְכַלֵּל שֶׁהוּא מַעֲצָמוֹ הַתְּכַבֵּד.
כֵּן הוּא וְדָאִי, שֶׁכָּל אָדָם שֶׁהוּא בְּחוּבָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, בְּרֵאשׁוֹנָה הוּא מְזֻלָּזֵל. וְהוּא תוֹעֵבָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְאַחֵר שְׁנִמְלִיךְ וְשָׁב מִחֻטָּאוֹ, כָּעֵת הוּא הַתְּכַבֵּד מַעֲצָמוֹ,
וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא עָלָיו וְאוֹמֵר, מֵאֲשֶׁר יִקְרָתָּ – אַתָּה
מַעֲצָמְךָ יִקְרָתָּ. בְּעֵינֵי נִכְבְּדָתָא וְאֲנִי אֶהְבֵּתִיךָ, שֶׁהָרִי אֵין אֶהְבָּה
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם אָדָם בְּעוֹלָם, אֲלֵא לְמִי שֶׁשָּׁב מִחֻטָּאוֹ,
וְעַל זֶה וְאֲנִי אֶהְבֵּתִיךָ. אֲבָל מַה אַעֲשֶׂה, שֶׁהָרִי נִתַּת רְשׁוּת
לְנַחֵשׁ לְהִזִּיק. זֹהִי עֲצָה – וְאַתָּן אָדָם תַּחְתִּיךָ. מִיָּהוּ הָאָדָם
שֶׁנִּתֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּפֵר תַּחְתִּיו? אוֹתוֹ הָאָדָם שֶׁבָּא
מִהֶעֶם שֶׁל הַצַּד הָרַע, שְׁאוֹתוֹ הִנָּחַשׁ יֹאכַל מִשְׁלוֹ, שֶׁכָּתוּב
וְאַתָּן אָדָם, אַל תִּקְרִי אָדָם אֲלֵא אָדָם. וּלְאָמִים, זֶה הוּא
(בראשית כה) וְלֹאִם מִלֵּאִם יֵאָמֵר, וְזֶה זִרְעוֹ שֶׁל עֵשָׂו שֶׁנִּתֵּן
תַּחַת נִפְשׁוֹ.

בְּעוֹד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, הִנֵּה אוֹתוֹ הַיְּהוּדִי שְׁגֹזֵל אוֹתוֹ הַגּוֹי
הַהוּא, שֶׁהָרַג אוֹתוֹ הִנָּחַשׁ, בָּא מִהַדְרֵךְ וְעֵיף. וּמִתּוֹךְ
חֶזֶק הַשֵּׁמֶשׁ נִכְנָס לְאוֹתוֹ שְׂדֵה וַיֵּשֶׁב תַּחַת עֵץ אֶחָד, וְהוּא

זוהר תהלים

מִתְרַעַם לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמַצְדִּיק עָלָיו הַדִּין, וְאוֹמֵר: רַבּוֹן הָעוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאֲנִי לֹא חֲשַׁשְׁתִּי עָלַי וְעַל גּוֹפִי וְעַל מְמוֹנֵי כְּלוּם, שְׁהִי בְּדִין נַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה, אָבֵל אָב וְאִם זָקֻנִים יֵשׁ לִי, שְׂאִין לִי בְּמָה אֶפְרָנִס אוֹתָם, וְעַל זֶה חֲשַׁשְׁתִּי. וְעוֹד עַל כָּל זֶה – צָרוּר אֶחָד שֶׁל דִּינָרִים שְׁהִיָּה בְּאוֹתוֹ הָאֲרָנָק, שֶׁל עָנִי אֶחָד לַעֲשׂוֹת חֶפֶז לְבָתוֹ הָעֲנִיָּה, מָה יַעֲשֶׂה? רַבּוֹן הָעוֹלָם, עַל זֶה כּוֹאֲבֵנִי בְּלִבִּי יוֹתֵר.

בְּכָה וְאָמַר, (תהלים יט) 'מִשְׁפָּטִי ה' אֵמֶת צִדְקוֹ יַחֲדוּ'. דִּינָיו שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם הֵם אֵמֶת. לָמָּה הֵם אֵמֶת, מִשּׁוֹם שֶׁצִּדְקוֹ יַחֲדוּ? שְׁהִי בִשְׁעַת הַדִּין, כְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דִּין, כְּמָה בְּעָלֵי מַגְנִים עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, וְנִלְחָמִים אִלּוּ בְּאִלּוּ, וּמַצְדִּיקִים אִלּוּ בְּאִלּוּ. כִּיּוֹן שֶׁהַצְדִּיקוֹ אִלּוּ בְּאִלּוּ וְהַסְכִּימוּ יַחַד, אָזִי מִשְׁפָּטִי ה' אֵמֶת צִדְקוֹ יַחֲדוּ. אֵימָתִי צִדְקוֹ יַחֲדוּ? כְּשֶׁמַּצְדִּיקִים כָּל בְּנֵי הַדִּין שְׁלַמְעֵלָה. וְאֲנִי, רַבּוֹן הָעוֹלָם, עַל זֶה אֲנִי בּוֹכָה, וְלֹא עַל שְׁלִי!

שְׂמַע רַבִּי אֶלְעָזָר וְהַחֲבָרִים, וְקָמוּ אֵלָיו. רָאוּ אוֹתוֹ שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב תַּחַת אוֹתוֹ הָעֵץ, וְהַחֲזִיקוּ בּוֹ, וְנָטְלוּ אוֹתוֹ אֵלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֵל תִּפְחַד צִדִּיק אֵמֶת, שְׂאִם אֵינֶךָ צִדִּיק שֶׁל אֵמֶת, לֹא יִרְחִישׁ לְךָ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֶס גָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה. וּבְרֵאשׁוֹנָה טַל אֲרָנָק הַדִּינָרִים שְׁלָךְ, וְתִרְאֶה מָה שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלֶךְ.

הִלֵּךְ עִמָּם, וְרָאָה אוֹתוֹ הַגּוֹי מֵת, וְהִנָּחַשׁ הִיָּה עוֹשֶׂה בּוֹ נְקָמוֹת, וְהִיָּה כְּרוּךְ עַל צִנְאוֹרוֹ כְּבְּרֵאשׁוֹנָה. הִשְׁתַּטַּח

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

אותו היהודי בעפר, והודה ושבח את רבון העולם, וקם ונשק ידי רבי אלעזר והחברים. אמר להם: כעת ידעתי שהקדוש ברוך הוא הרחיש נס זה בגללכם.

אבל רבנן, על האב והאם הזקנים שיש לי אני בוכה, ועל עני אחד שנתן לי צרור זה. פתח הארנק, והראה להם את הצרור, וכן הראה להם מכה שעשה לו אותו הגוי. התפלל עליו רבי אלעזר, ונרפא.

קרבו לאותו הגוי כמו מקדם, וראו אותו הנחש שהיה עושה בו נקמות כבראשונה. אמר רבי אלעזר: נחש נחש, כל מה שעשית – נאה עשית, ועוד, שהראית כחך וגבורתך בו ועשית נקמות רבות, והרי ראינו שלש פעמים, והראית כל מה שעשית. מכאן והלאה לך והתחבא במערתך, וגזורני עליך, שלא תזיק לבריה בעולם. נפרד אותו הנחש, וכפף ראשו והלך לו.

אמר רבי אלעזר לאותו היהודי: טל את תכשיט שונאך, שהרי כיס דינרים של זהב יש לו אצלו, ועזב לו את בגדיו, ואל תטל משלו כלום. ולך לאיש שבמקום פלוני, ותמצא שמתה אשתו. לך אליו, ותן לו כיס הדינרים הזה, משום שלאותו האיש יש בן אחד, ושמו שמעון, והיה הולך עם סחורה על הים, והם בספינה, ובנו של הגוי הזה גנב לו אותו הכיס, ונתן אותו לאותו רשע. ואמר לאותו היהודי, שיעלה כס זה לבנו, שבקרוב יבא אליו, ויודה לקדוש ברוך הוא שהחזיר האבדה לבעליה. וכך עשה. נטל הכיס, והשתחוה לפני רבי אלעזר, ונשק ידו. תמהו החברים.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

אָמַר רַבִּי אֲבָא: בְּכָל הַדֶּרֶךְ הַזֶּה יֵשׁ תְּמִימָה בְּכָל מָה שֶׁרְאִינוּ בָּהּ, וְכַעַת הִיא תְּמִימָה עַל תְּמִימָהּ, מָה זֶה? אָמַר לוֹ: דְּבַר אֵינוֹ בְּסִימָן, וְלֹא בְּחֻמָּה, אֲלֵא שְׂרוּחַ מִסְתַּכֵּל, וְאֲנִי רְאִיתִי כְּאֵלוֹ בְּעֵין רְאִיתִי. תְּמָהוּ כָּל הַחֲבֵרִים. וְכֵלָם הָלְכוּ, וְאוֹתוֹ הִיהוּדֵי עַמָּהֶם, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְחֻמּוֹ. כִּינֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְשֵׁם, מִצָּאוּ אֶת חֻמּוֹ שֶׁהִיא יוֹשֵׁב עַל גְּבִי מִטָּתוֹ וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. בֶּרֶךְ בִּרְכָה רַבִּי אֶלְעָזָר, וּבִרְכוּ הַחֲבֵרִים, וְהוּא שָׁמַח עִמָּם.

פֶּתַח וְאָמַר, (יִרְמְיָה יז) רְפָאֲנִי ה' וְאֶרְפָּא וְגו'. כִּינֹן שֶׁאָמַר רְפָאֲנִי, מָהוּ וְאֶרְפָּא? כִּינֹן שֶׁאָמַר הוֹשִׁיעֲנִי, מָהוּ וְאֹשְׁעָה? כִּינֹן שֶׁהֲרֹפָא מְרַפָּא, מִי הוּא שְׂיִכָּה? אֲלֵא כָּל רְפוּאָה שֶׁבְּעוֹלָם בִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל יֵשׁ מֵהֶם עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁלֹא נִמְסְרוּ בִּיד שְׁלִיחַ. וְאוֹתָם שֶׁנִּמְסְרוּ בִּיד שְׁלִיחַ הֵם רְפוּאָה, אֲבָל לְפַעְמִים חוֹזְרִים. אֲבָל אוֹתָם שֶׁהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַפָּא, אוֹתָהּ הַמַּחְלָה לֹא חוֹזֶרֶת לְעוֹלָמִים, וְעַל זֶה רְפוּאָתוֹ הִיא רְפוּאָה, שְׁאִין בָּהּ מַחְלָה כָּלָל. וּמִשּׁוֹם כֵּן, רְפָאֲנִי ה' וְאֶרְפָּא, וְדַאי, בְּלִי קִטְרוּג כָּלָל. וְכַעַת, חֲבֵרִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לִי רְפוּאָה, וְעֵשֶׂק לִי וְעָרַב לִי.

סִפְרוּ לוֹ כָּל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה. תְּמָה וּבִכָּה וְשָׁמַח. וְאָמַר: חֲבֵרִים, נִדְרָתִי שְׁאֵלָךְ אֵלָיו וְאַתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְנוֹדָה וְנִשְׁבַּח לְרַבּוֹן הָעוֹלָם. שָׁמַח עִמָּם.

יֵא הִנֵּח־מְדִים מְזֻהָב וּמְפֹז רַב וּמִתּוֹקִים מְדֻבֵּשׁ וְנִפְתּ צוּפִים: יב גַּם עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֹב רַב: יג שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: יד גַּם מִזִּידִים חֲשׂוֹךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אִיתָם וְנִקְוִיתִי מִפֶּשַׁע רַב: טו יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ יְהוָה־יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

— זוהר תהלים —

כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה אַחוּז בַּעַץ הַחַיִּים

הִנֵּח־מְדִים מְזֻהָב וּמְפֹז רַב וּמִתּוֹקִים מְדֻבֵּשׁ וְנִפְתּ צוּפִים (יט), (יא): [זוהר במדבר 9' קרח (דף קע"ו.)] וַיִּקַּח קֶרֶח בֶּן יִצְחָק בֶּן קֹהֵת בֶּן לֵוִי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (תהלים יט) 'הִנֵּח־מְדִים מְזֻהָב וּמְפֹז רַב וּמִתּוֹקִים מְדֻבֵּשׁ וְנִפְתּ צוּפִים'. כִּמְהָ עֲלִיוֹנִים הֵם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, כִּמְהָ מְכַבְּדִים הֵם, אֲהוּבִים הֵם לְמַעְלָה, אֲהוּבִים הֵם לְכֻלָּם, בְּגִלְלֵי שֵׁם קָדוֹשׁ. וְכָל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּדֵּל בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ וְנִצֵּל מִהֲכָל. נִצֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִצֵּל בְּעוֹלָם הַבָּא. בֹּא וּרְאֵה, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, אַחוּז בַּעַץ הַחַיִּים. כִּיּוֹן שֶׁאַחוּז בּוֹ – בְּכָל אַחוּז, שֶׁכְּתוּב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְגו'.

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי – דְּבָרִים נִסְתָּרִים בְּלֵב

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי וכו' (יט, טו): [זוהר בראשית 9' וישלח (דף קסט.)] בֹּא רְאֵה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים יט) 'יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרִי פִי', אֵלּוּ דְּבָרִים שֶׁהִתְפָּרְשׁוּ. 'וְהִגִּיוֹן לְבִי'

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

— אלו דברים נסתרים שלא יכול בן אדם לפרשם בפיו, זהו הגיון, שהוא בלב, שלא יכול להתפרש. ועל זה צריך הדבר להתפרש בפה, ודבר שתלוי בלב, והכל סוד הוא. אחד כנגד דרגה תחתונה, ואחד כנגד דרגה עליונה. דבר שהתפרש, כנגד דרגה תחתונה שהצטרף להתפרש. אותו שתלוי בלב הוא כנגד דרגה פנימית יותר, והכל הוא כאחד. ועל זה אמר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה וגו'. כמו זה אמר יעקב. בתחלה פרש הדבר כראוי, ואחר כך הסתיר הדבר שתלוי בהגיון הלב שלא צריך לפרש, שכתוב (בראשית לב) ושמתי את זרעו כחול הים אשר לא יספר מרב. כאן הוא דבר התלוי בלב שלא צריך לפרש, וכן צריך כמו שאמרנו, כדי ליחד יחוד שלם כראוי. אשרי הצדיקים שיודעים לסדר שבח רבונם כראוי ולבקש בקשתם, ולכן כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

אם הבנים שמחה

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי וכו' (יט, טו): ... ואז, וצדקתו - זה העולם האחרון שנקרא צדק. לבני בנים - שמניקה את המחנות שנקראו בני בנים, שהרי ששה העליונים שמאירים לה נקראו בנים, כמו שנאמר (שיר א) בני אמי נחרו בי, וכתוב (תהלים קיג) אם הבנים שמחה. ואלו שמקיפים את העולם האחרון הנה נקראים בני בנים. ומתי? כששומרים את בריתו. זהו

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שְׁכָתוֹב (שם קג) לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ. בֹּא וּרְאֵה, מְשׁוֹם שְׁבָנֵי הַבָּנִים
הָלְלוּ לֹא שְׁמָרוּ אֶת בְּרִיתוֹ כְּבִרְאשׁוֹנָה, וּמָכְרוּ אוֹתוֹ לְאַרְץ נִכְרִיָּה,
נִגְזַר עֲלֵיהֶם עֲנֹשׁ. וְזֶה שֶׁבִקֵּשׁ מֹשֶׁה, כְּשֶׁרָאָה שִׁיעֲשֶׂה דִין בְּאוֹתָם
עֲשֶׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת: וּמָה (וּאִיפָּה) הִיא תוֹרָתָם? אָמַר לוֹ: חֲזֹר
לְאַחֲרֶיךָ, לְאוֹתָם שְׁשׁוּרִים אַחֲוֵי הַמִּשְׁכָּן, שֶׁמָכְרוּ אֶת הַצַּדִּיק
הַזֶּה. אָמַר לוֹ: וּמָה שׁוֹנֶה בְּגוּפֵים הָלְלוּ? אָמַר לוֹ: כִּךְ עָלָה
בְּמַחֲשָׁבָה, וְאֵין מִי שֶׁיְּכוֹל לְהַשִּׁיג!

וְעַל זֶה הִשְׁתַּדַּל דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה, שֶׁבָּא מִמֶּנּוּ אוֹר.
וְאָמַר, (תהלים קטו) ה' זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ – זֶה צַדִּיק. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל – הַצַּדִּיק הַזֶּה יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
אַהֲרֹן – צִד הַחֶסֶד שֵׁיש בָּהּ, שֶׁנִּקְרָא בֵּית אַהֲרֹן, כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר
לְחֶסֶד. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמות ו) וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֱלִישֶׁבֶ"ע בֶּת
עַמִּינָדָב, שֶׁהִתְחַבְּרָה לְאֵל.

יְבָרֵךְ יִרְאֵי ה' – אֵלּוּ יוֹשְׁבֵי הַמִּשְׁכָּן, שְׁשׁוּרִים בִּירְאָה הַזֹּאת.
הַקְטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) חֲיֹת
קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת. חֲיֹת קִטְנוֹת – כָּל אוֹתָם גְּדוֹלִים שֶׁיֵּצְאוּ
מֵאוֹתָם בְּנֵי בָנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ב) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה
יְהוָה. עִם גְּדוֹלוֹת – אוֹתָם שְׁבָטִים. וְעַל כֵּן, כָּל הָעוֹבֵר עַל
הַפְּקוּדִים נוֹתֵן שָׂכָר, בְּקַע לְגִלְגָּלֶת, לְהִיּוֹת כֹּפֵר לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ.
וַיִּתְּפֹשֶׁט מִמֶּנָּה הָאוֹר, כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר הַיָּמִין, הַכֶּסֶף, אֵלֶיהָ. וְעַל
זֶה יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן, כְּשֶׁנוֹסְפָה בָּהּ בְּרָכָה, וּמִתְעוֹרֵר
אֵלֶיהָ הַיָּמִין, בְּאוֹתוֹ הַכֶּסֶף, אֲזִי בְּרָכְתָה שׁוֹפְעַת בְּאוֹתָם
הַיִּרְאִים מִמֶּנָּה.

זוהר תהלים

בא וראה, כל אדם שישב בתשובה לפני רבונו ופוחד כל יום מאותו חטא שעשה, הקדוש ברוך הוא מוחל לו ולא גובה ממנו, שהרי אחי יוסף, פחד רב נפל עליהם, כשראו שהסתלק אביהם למעלה, וראו עצמם בגלות על אותו החטא, עד שאמר להם יוסף (בראשית ג) אל תיראו. אל תפחדו ודאי מענש בזמן הזה, כי התחת אלהים אני? ודאי הסתלקתי למעלה מהמקום ההוא. ודרגתי תאיר לצד בית הדין, להאיר לכם, שאתם תחת אותו המקום.

כשראה דוד שבעל הבית שאמר כך, אמר (תהלים קטו) ה' זכרנו יברך. אותו שישב בעולם הזכר, ה' - למעלה למעלה - יברך אותו בעטרות עליונות. שהרי כל השבטים, פרט ליוסף, יושבים בעולם הנקבה, ומתברכים ממנו.

אותו המקום, יברך את בית ישראל ודאי, ביתו של דוד. יברך את בית אהרן, שיתעורר צד החסד שלה. יברך יראי ה' הקטנים. משום כך יוסף ה' עליכם, מהצד של יוסף, שהוא עליכם, מתעורר ברחמים עליכם. שהרי אותו החטא יוסף מחל למטה, ואמר (בראשית ג) אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם. משום כך עליכם ועל בניכם, ותגן זכותו עליכם ועל בניכם, שלא יתפסו בחטאיכם, ולא ישלט עליכם אותו הנחש.

משום כך, 'אל ימשלו בי אז איתם', והתעטר אותו המקום בעטרותיו, כמו שהתעטר כשעברו ישראל את הים

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

וְאָמְרוּ אֶזְרִישׁ, כְּשָׂרָאוֹ שְׁנַשְׁלֵמָה הַלְבָּנָה. (תהלים יט) 'וְנִקְיִתִּי מִפֶּשַׁע רָב' - זֶהוּ חֲטָא הַשְּׂבָטִים שֶׁהָיָה רַב.

וְעַל הַכֹּל בִּקֵּשׁ רַחֲמִים. (שם) 'יִהְיוּ לְרָצוֹן' - לִפְנֵי הָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ. אֲמַרִי פִי - זֶה הִפָּה שְׁלוֹ. וְהִגִּיז לְבִי - זֶה לֵב הַשָּׁמַיִם. לִפְנִיךָ - אֱלֹהֵי הַפָּנִים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁנִּחְבָּאִים וּמִתְגַּלִּים בְּעֵת רָצוֹן. ה' - זֶה הַיָּמִין. צוּרִי - זֶה הַשְּׂמָאל. וְגֹאֲלִי - זֶה הָאֲמֻצָּעִי. דָּבָר אַחֵר, ה' - זֶה הָאֲמֻצָּע, זֶה יַעֲקֹב. צוּרִי - זֶה הַשְּׂמָאל. וְגֹאֲלִי - זֶה הַיָּמִין, שֶׁנִּקְרָא גּוֹאֵל, קָרוֹב וְדַאי, וְעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהָרִים אֶת יְמִינוֹ וּלְפָדוֹת אֶת בְּנָיו. זֶהוּ שִׁכְתוֹב (שם קיח) יָמִין ה' רוֹמֶמָה יָמִין ה' עֲשֵׂה חֵיל.

ב « לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: ב יַעֲנֶךָ יְהוָה ^{אֲדוֹנָי הַלֵּל} בְּיוֹם
 צָרָה יִשְׁלַח עֲזָרְךָ ^{תְּהִי עִלְיָה חֲסִידוֹת} וְשֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ג יִשְׁלַח עֲזָרְךָ
 מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: ד יִזְכֹּר כָּל מִנְחָתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ
 יִדְשְׁנָה סֵלָה: ה יִתֵּן לְךָ כָּל־כִּבְכֶּךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא:
 ו נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ ^{תְּהִי עִלְיָה חֲסִידוֹת} נִדְגֹל יִמְלֵא
 יְהוָה ^{אֲדוֹנָי הַלֵּל} כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: ז עֲתָה יִדְעָתִי בִי חוֹשֵׁעַ

שימוש תהלים

טוב לדון

יענך ה' ביום צרה וגו' (ב, ב): [שימוש תהלים לפרק כ]. זה המזמור טוב לדון לחוש אותו בשמן וורד ומים ומלח ז' פעמים ומשח פניך וידיך וזרוק בבגדך ותנצל מכל צרה. ושם שלו יה"ו. י' מן "יענך, ה' מן "סלה, ו" מן "קראנו.

זוהר תהלים

יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ וכו' (ב, ג-ד): [זוהר במדבר פ' שלח לך (דף קע"ג)]. שְׁהֲרִי רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, (תהלים כ) 'יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּגו'. מִקֹּדֶשׁ - זֶה קִדּוּשׁ יָדַיִם. 'וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ' - זֶה הַמוֹצֵיא, שֶׁהוּא סוֹעֵד לֵב הָאָדָם. 'יִזְכֹּר כָּל מִנְחָתֶיךָ', כָּל - לְרִבּוֹת דְּבָר אַחֵר, זֶה נְטִילַת יָדַיִם אַחֲרֵינָה. 'וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשְׁנָה סֵלָה' - זֶה בְּרִכַּת הַמְזוֹן בְּזִמּוֹן. אִם אֵתָה עוֹשֶׂה כֵן, יִתֵּן לְךָ כָּל־כִּבְכֶּךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא. וּבִשְׁבַת מִקֹּדֶשׁ, זֶה קִדּוּשׁ הַגְּדוֹל. וְעַל דְּבָר זֶה הִתְעַטְרוּ הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן מִשְׁבַּת לְשְׁבַת אַחֲרָת.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מוֹשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קֶדְשׁ בְּגִבּוֹרֹת יֵשַׁע
 יְמִינוֹ: ח אֱלֹה בָּרֶכֶב וְאֱלֹה בַּסּוּסִים וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ ^{תקף בעל חובות} ^{בענין המצות ביום} נִזְכִּיר: ט הַמָּה בָּרְעוּ וְנִפְלוּ
 וְאַנְחֵנוּ קַמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: י יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ:

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

"ה' הוֹשִׁיעָה הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ" (כ, י): [נתיקוני זוהר תיקון
 ע' (דף קכח) זוהר תורה] אהי"ה הוי"ה אדנ"י כלל ופרט וכלל,
 והם יחוד ברכה קדושה, וסימנך "יַעֲנֵנוּ *כִּיּוֹם *קָרָאנוּ",
 שכך עולה מספר שלשה שמות האלה כמספר יב"ק. כָּל
 הַסּוּעַד סְעוּדַת שַׁבַּת כְּהִלְכָתָהּ – כָּל עֲצַתָּהּ מֵלֵא.

כא א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב יְהוָה יִגֵּל יִגֵּל מֵאֵד בְּעֶזְרָה
יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתָהּ מֶה יִגֵּל מֵאֵד: ג תֵּאוֹת

שימוש תהלים

לילך לפני שלטון

ישמח מלך וגו' (כא, ב): [שימוש תהלים לפרק כא]. אי בעית למיזל לפני שלטון או רב אמור זה המזמור עם השם שלו על פת עם שמן זית ומשח פניך. ועוד לסער הים, לחוש אותו בשמן וורד ומים ומלח ופת וישקוט הים מזעפו. השם שלו יה"ך. י' מן "יהוה בעזך, ה' מן "רומה, ך' מן "במיתריך. ותאמר. יהי רצון מלפניך השם הגדול הגבור ונורא היוצא מזה המזמור שתשקיט הים מזעפו כי אתה מושל בגאות הים שאון גליו אתה תשבחם אמון אמון אמון סלה סלה סלה.

זוהר תהלים

שנותיו של דוד הלך מהם הכל מאדם הראשון

ה' בְּעֶזְרָה יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתָהּ מֶה יִגֵּל יִגֵּל מֵאֵד (כא, ב): [זוהר שמות פ' פקודי (דף רל"ה.)] פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲחֵרִיו וְאָמַר, (תהלים כא) ה' בְּעֶזְרָה יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתָהּ מֶה יִגֵּל יִגֵּל מֵאֵד תֵּאוֹת לְבוֹ וגו', חיים שאל ממך וגו'. אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֹא אֶלָּא עַל תְּשַׁבְּחָתָהּ שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁמַּח אוֹתָהּ בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאָת עֵז, שֶׁכְּתוּב (שם כט) ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן וגו'. יִשְׁמַח מֶלֶךְ - זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (זו כנסת ישראל) שֶׁנִּקְרָא מֶלֶךְ, שֶׁכְּתוּב (דברים לג) וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ.

ובישועתה מה יגיל מאד - זו ישועת הימין, כמו שנאמר (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי. ותושע לו ימינו.

— זוהר תהלים —

(דבר אחר) מה יגיל מאד, י' יתרה, וזהו סוד ברית הקדש, שהוא שמחת הכל (שלה), והכל נאמר על המלך הזה. חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד. מכאן למדנו שלדוד המלך לא היו חיים כלל, פרט לזה שאדם הראשון נתן לו משלו. והרי בארונה, שדוד המלך התקיים שבעים שנה, ואותן שבעים שנים נתן לו הקדוש ברוך הוא מאותן שנים של אדם הראשון, ובהן הוא התקיים, ונתנה לו אריכות ימים בעולם הזה ובעולם הבא, ועל זה - חיים שאל ממך נתתה לו.

גדול כבודו, משום שהוא גדול, שכתוב (שם קמז) גדול אדונינו ורב כח. ודאי נקרא גדול, וסוד זה - (בראשית א) ויעש אלהים את שני המארת הגדלים. גדולים היו ודאי. ועם כל זה הוא נקרא גדול, כמו שנאמר גדול אדונינו ורב כח. והקדוש ברוך הוא לא נקרא גדול אלא בזה, שכתוב (תהלים מח) גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו. במה הוא גדול? בעיר אלהינו הר קדשו. כי תשיתוהו ברכות לעד (תהלים כא). כי תשיתוהו ברכות, משום שזוהי ברכת כל העולם, וכל הברכות של כל העולם מכאן יוצאות, וזוהי ברכה. וסוד זה - והיה ברכה. שהרי כאן שורות כל הברכות שלמעלה ומכאן יוצאות לכל העולם, ולכן נקראת ברכה.

תתחדהו בשמחה. כתוב כאן תתחדהו בשמחה, וכתוב שם (שמות יח) ויחד יתרו, משום שעתידי הקדוש ברוך הוא להקים את כנסת ישראל מן העפר ולהחזיק בה בסוד הימין, ולחדש אותה חדוש הלבנה בשמש. כתוב תתחדהו

לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל מנעת פלה: ד כי
תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: ה חיים
שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: ו גדול
בבורו בישועתך חוד וחדר תשנה עליו: ז כי תשיתהו

== זוהר תהלים ==

בשמחה את פניך. את פניך - להיות לפניך ולהיות בשמחה
כנגד פניך באותה שלמות שתשתלם באותו הזמן, שהרי
בזמן שנחרב בית המקדש, התרוקנה מכל מה שהתמלאה,
כמו שנאמר (ירמיה טו) אמללה ילדת השבעה. וכתוב (יחזקאל כו)
אמלאה החרבה.

הטעם מדוע אדם הראשון השאיר שנים לדוד המלך ולא
האבות הק'

חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד (כא, ה): [זוהר
בראשית פ' וישלח (דף קסח.)] רבי שמעון אומר, הרי נאמר
שדוד המלך, עד שלא היה, לא היו לו חיים כלל, פרט לזה
שאדם הראשון נתן לו שבעים שנה משלו, וכך היה קיומו
של דוד המלך שבעים שנה היו, וקיום של אדם הראשון אלה
שנה חסר שבעים. נמצאו באלה אלה שנים ראשונות אדם
הראשון ודוד המלך.

פתח ואמר, (תהלים כא) חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
עולם ועד. חיים שאל ממך - זה דוד המלך. שהרי
כשברא הקדוש ברוך הוא גן עדן, הטיל בו נשמת דוד המלך,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וְהִסְתַּכַּל בּוֹ וַרְאָה שְׁאִין לוֹ חַיִּים מְשָׁלוּ כְּלוּם וְעוֹמֵד לְפָנָיו כָּל הַיּוֹם. כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרָא אָדָם הָרָאשׁוֹן, אָמַר, הֲרִי וְדָאִי קִיּוּמוֹ. וּמֵאָדָם הָרָאשׁוֹן הָיוּ שְׁבַעִים שָׁנִים שֶׁהִתְקִים דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּעוֹלָם.

עוֹד הָאֲבוֹת הִשְׁאִירוּ לוֹ מַחֲיֵיהֶם כָּל אֶחָד וְאֶחָד. אֲבָרְהָם הִשְׁאִיר לוֹ, וְכָךְ יַעֲקֹב וְיוֹסֵף. יִצְחָק לוֹ הִשְׁאִיר לוֹ כְּלוּם, מִשּׁוּם שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ בָּא מִצָּדוֹ.

וְדָאִי אֲבָרְהָם הִשְׁאִיר לוֹ חֲמֵשׁ שָׁנִים, שֶׁהָיָה לוֹ לְהִתְקִים מֵאָה וּשְׁמוֹנִים שָׁנִים, וְהִתְקִים מֵאָה וּשְׁבַעִין וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, חֲסִירִים חֲמֵשׁ. יַעֲקֹב הָיָה לוֹ לְהִתְקִים בְּעוֹלָם כִּימֵי אֲבָרְהָם, וְלֹא הִתְקִים אֲלָא מֵאָה וָאַרְבָּעִים וּשְׁבַע שָׁנִים. חֲסִירִים עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה. נִמְצָא שֶׁאֲבָרְהָם וַיַּעֲקֹב הִשְׁאִירוּ לוֹ מַחֲיֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנִים. יוֹסֵף שֶׁהִתְקִים מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים, הָיָה לוֹ לְהִתְקִים מֵאָה וָאַרְבָּעִים וּשְׁבַע שָׁנִים כִּימֵי יַעֲקֹב, וְחֲסִיר מֵהֶם שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַע שָׁנִים. הֲרִי שְׁבַעִים שָׁנִים שֶׁהִשְׁאִירוּ לְדָוִד הַמֶּלֶךְ לְהִתְקִים בָּהֶם, וּבָהֶם הִתְקִים דָּוִד בְּכָל אוֹתָם הַשָּׁנִים שֶׁהִשְׁאִירוּ לוֹ הָאֲבוֹת.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה יִצְחָק לֹא הִשְׁאִיר לוֹ כְּלוּם כְּאַלֶּה? מִשּׁוּם שֶׁהוּא חֲשֵׁךְ, וְדָוִד בָּא מִצָּד הַחֲשָׁךְ, וּמִי שֶׁהוּא בַּחֲשָׁךְ אֵין לוֹ אוֹר כָּלָל וְאֵין לוֹ חַיִּים, וְלָכֵן לֹא הָיוּ לְדָוִד חַיִּים כָּלָל. אֲבָל אֵלֶּה שֶׁהָיָה לָהֶם אוֹר, הֵאִירוּ לְדָוִד הַמֶּלֶךְ, וּמֵהֶם הִצְטַרֵּךְ לְהֵאִיר וּלְהִיּוֹת לוֹ חַיִּים, שֶׁהָרִי מִצָּד הַחֲשָׁךְ אֵין לוֹ חַיִּים כָּלָל, וְעַל זֶה בָּא יִצְחָק בַּחֲשָׁבוֹן.

כב א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: ב אלי אלי

שימוש תהלים

לכל צער

למנצח על אילת השחר... אלי אלי למה עזבתני וגו' (כב, א):
[שימוש תהלים לפרק יד] טוב לעבור הנהר אמור אותו ואל תירא.
וגם מפני חיות רעות. ושם שלו הוא א"ה א' מן "אלי" ה' מן
"עשה" דסוף המזמור. - ועוד אם פגעת בשונאך אמור אותו ולא
תירא. ועוד אמור אותו ז"פ ביום וטהר עצמן מכל טומאה וזהו
טוב לפתיחת הלב.

זוהר תהלים

זמן הגאולה: באותו הזמן מלחמות יתעוררו בעולם גוי בגוי
ועיר בעיר וצרות רבות יתחדשו על שונאיהם של ישראל, עד
שיקדו פניהם כשולי קדרה, ואחר כך יתגלה עליהם גאלתן
מתוך שאגת לחצם ודחקם

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד (כב, א): [זוהר חדש פ'

בראשית (דף כב.)] עד שהיו הולכים, ראו שהקדיר
השחר וחזר האור. אמר רבי חזקיה לרבי יוסי: בא ואראה
לך שכן היא גאלתן של ישראל. בזמן שתאיר להם השמש
של הגאולה, תבא להם צרה אחר צרה, וקדרות אחר קדרות.
עד שהם בה יאיר עליהם אורו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר
(הושע ו) כשחר נכון מצאו, וכתוב (מלאכי ג) וזרחת לכם יראי
שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ובאותו הזמן מלחמות
יתעוררו בעולם, גוי בגוי ועיר בעיר, וצרות רבות יתחדשו

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

עַל שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיקְדְּרוּ פְּנֵיהֶם כְּשׁוֹלֵי קֶדְרָה, וְאַחֵר כִּךְ יִתְגַּלֶּה עֲלֵיהֶם גְּאֻלָּתָן מִתּוֹךְ שְׁאֵגַת לַחֲצֵם וּדְחָקָם. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תהלים כב) לִמְנַצַּח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר. אֵילַת הַשַּׁחַר? אֵילַת הַבֶּקֶר הִיא לוֹ לומר! אֵלָּא עַל אֵילַת וַחֲזֵק הַשַּׁחֲרוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם פח) כִּגְבֹר אֵין אֵיל. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִזְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמְרוּ אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי, מִתּוֹךְ צָרָתָם, וְאַחֵר כִּךְ מָה כְּתוּב? (תהלים ל) פִּתְחַת שָׁקִי וַתֹּאזְנֵנִי שְׁמָחָה.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר שִׁירָה עַל הַכּוֹכְבִּים הַמְּאִירִים בַּבֶּקֶר

לִמְנַצַּח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדָוִד (כב, א): וְזוהר ח"ב פ' שמות (דף ק"ו) רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ, וְהִקְדִּימוּ לָלֶכֶת בְּאוֹר. רְאוּ כּוֹכֵב אֶחָד שֶׁהָיָה רֹץ מִצַּד זֶה, וְכוֹכֵב אֶחָד מִצַּד זֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, עֲכָשׁוּ הִגִּיעַ זְמַן שֶׁל כּוֹכְבֵי הַבֶּקֶר לְשִׁבְחָתָא אֶת אֲדוֹנָם, וְהֵם רָצִים מִפֶּחַד וְאִימַת רַבּוֹנָם לְשִׁבְחָתָא וּלְזִמְרָא לוֹ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (איוב לח) בֶּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִשּׁוֹם שֶׁכָּלֵם בִּיחּוּד אֶחָד מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ.

פִּתְחָח וְאָמַר, (תהלים כב) לִמְנַצַּח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדָוִד. אֵילַת הַשַּׁחַר – שֶׁכְּשֶׁמְּאִירִים פְּנֵי הַמִּזְרָח וְנִפְרָד חֲשֵׁן הַלֵּילָה, יֵשׁ מִמֶּנָּה אֶחָד לְצַד מִזְרָח, וּמוֹשֵׁךְ חוֹט אֶחָד שֶׁל חֲשֵׁן לְצַד דָּרוֹם, עַד שֶׁבָּא וַיּוֹצֵא הַשֶּׁמֶשׁ, וּבּוֹקֵעַ בְּאוֹתָם חֲלוּנֵי הָרָקִיעַ וּמְאִיר לְעוֹלָם,

זוהר תהלים

ואותו חוט מפריד את חֲשֵׁף הַלֵּילָה. אַז בָּאָה אֵילַת הַשֶּׁחַר, וּבָא אור שֶׁחַר בְּקִדְרוֹת לְהַתְחַבֵּר בֵּיוֹם, וּמֵאִיר הַיּוֹם. וְאור הַיּוֹם כָּלוּל וְשָׂאוֹב בְּתוֹכוֹ אֶת אוֹתָהּ הָאֵילַת. וְעַל הָאֵילַת הַזֹּאת, כְּשֶׁנִּפְרָד מֵהַיּוֹם אַחֵר שֶׁכָּלֵל אוֹתָהּ, אָמַר דָּוִד שִׁירָה, שִׁכְתוֹב לְמִנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר. וּמָה אָמַר? אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי. שֶׁהָיָה נִפְרָדָה אֵילַת הַשֶּׁחַר מֵאִור הַיּוֹם. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, הָאִיר הַיּוֹם וְהִגִּיעַ זְמַן תְּפִלָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, נִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה וְנִלְךָ. יֵשְׁבוּ וְהִתְפַּלְּלוּ, אַחֵר כִּךְ קָמוּ וְהִלְכוּ.

כְּמוֹ שֶׁאֵין יוֹם בְּלִי לַיְלָה וְאֵינוֹ שָׁלֵם אֲלָא זֶה עִם זֶה כִּךְ צָרִיךְ
בְּתוֹרָה לְהִמָּצֵא עִם הָאָדָם יוֹם וַלֵּילָה

לְמִנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד (כב, א): נוֹהַר שְׁמוֹת פ'
בשלח דף ט"ו ע"א [רבי יוסי פתח, (תהלים כב) לְמִנְצַח עַל
אֵילַת הַשֶּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד. כְּמָה חֲבִיבָה הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, אֶהוּב הוּא לְמַעַלָּה
וְאֶהוּב הוּא לְמַטָּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב לְדַבְּרֵיו, וְלֹא
עוֹזֵב אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

וּבְתוֹרָה צָרִיךְ לַעֲסֹק בֵּיוֹם וּבַלַּיְלָה, שִׁכְתוֹב (יהושע א) וְהִגִּיתָ
בו יוֹמָם וַלַּיְלָה. וְכִתּוֹב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי
יּוֹמָם וַלַּיְלָה וְגו'. מִיֵּלֵא בֵּיוֹם, אֲבָל לָמָּה בַּלַּיְלָה? כְּדִי שֶׁיִּהְיֶה
מִצּוֹי אֶל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁאֵין יוֹם בְּלִי לַיְלָה, וְאֵינוֹ
שָׁלֵם אֲלָא זֶה עִם זֶה, כִּךְ צָרִיךְ בְּתוֹרָה לְהִמָּצֵא עִם הָאָדָם יוֹם
וַלַּיְלָה, לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת לְאָדָם יוֹמָם וַלַּיְלָה.

זוהר תהלים

והרי נאמר שעקר הלילה מחצות ואילך, ואף על גב שמחצית הראשונה בכלל הלילה היא, אבל בחצות הלילה נכנס הקדוש ברוך הוא לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, ואז צריך לאדם לקום ולעסוק בתורה.

והרי נאמר שהקדוש ברוך הוא וכל הצדיקים שבגן עדן, כלם מקשיבים לקולו. זהו שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. והרי פרשוה, היושבת בגנים - זו כנסת ישראל שמשבחת את הקדוש ברוך הוא בשבח התורה בלילה. אשרי חלקו של מי שמשבתה עמה לשבח את הקדוש ברוך הוא בשבח התורה.

וכשנאמר הבקר, כנסת ישראל באה ומשתעשע בה הקדוש ברוך הוא, ומושיט לה שרביט של חסד, ולא רק עליה לבדה, אלא עליה ועל אלו שמשתתפים עמה, והרי נאמר שכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה וגו'. ועל זה נקראת אילת השחר.

ואמר רבי שמעון, בשעה שרוצה להאיר הבקר, נחשך, והאור נהיה קודר, וקדרות נמצאת. אז מתחברת אשה בבעלה, ששנינו, אשה מספרת עם בעלה לדבר עמו ונכנסת להיכלו.

אחר כך כשרוצה השמש להכנס, מאיר ובא הלילה, ונוטל אותו. אז כל השערים סתומים, וחמורים נוערים, וכלבים נובחים. כשנחצה הלילה מתחיל המלך [לקרא] לקום

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

והגְבִירָה לְזִמְרָה, וּבֹא הַמֶּלֶךְ וּמִקִּישׁ עַל שַׁעַר הַהִיכָל, וְאוֹמֵר
פֶּתַחִי לִי אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי וְגו'. וְאֵז מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּנִשְׁמוֹת
הַצְדִּיקִים.

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ שְׁמַתְעוֹרֵר בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּדִבְרֵי תוֹרָה.
וְלִכְּנָן כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַיִּכָּל הַגְבִּירָה, כָּלֶם צְרִיכִים לְקוֹם
בְּאוֹתוֹ זְמַן לְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ, וְכָלֶם מִשְׁבַּחִים לְפָנָיו. וְהַשְׁבַּח
שְׁעוּלָה מִהָעוֹלָם הַזֶּה, זֶה שֶׁהוּא רְחוּק, [וְיֹתֵר] זֶה נִחַת רוּחַ
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהַכָּל.

בְּשִׁמְסַת־לֵךְ הַלִּילָה וּבֹא הַבֶּקֶר (ומחשיך) וְהִתְקַדֵּר, אֵז הַמֶּלֶךְ
וְהַגְבִּירָה בְּסוֹד בְּחֻדָּה, וְנוֹתֵן לָהּ מִתְּנוּת וְלִכָּל
בְּנֵי הַיִּכָּלָה. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁהוּא בְּמַנְיָן.

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שְׁמַתְעוֹרֵר בְּאוֹתוֹ זְמַן - חֲצוֹת לִילָה וְעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה, וְכָל מִי שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ זְמַן וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, נִקְרָא חֶבְרוֹ
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדוֹד (כב, א): נְזוּחַר וִיקְרָא פ'
וִיקְרָא (דף 94 ב'א): פֶּתַח רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, (תהלים כב) לְמַנְצַח
עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדוֹד. מִי זֶה אֵילַת הַשַּׁחַר? זֶה כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאת (משלי ה) אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֵת חֵן. וְכִי אֵילַת
הַשַּׁחַר, וְלֹא בְּכָל הַיּוֹם? אֵלָּא אֵילַת, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא
שַׁחַר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הושע ו) כְּשַׁחַר נִכּוֹן מִצָּאוּ. וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר
אֵת זֶה עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִרִי לֹא אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֵת
זֶה (שְׁנִקְרָא אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֵת חֵן, וְהִיא בָּאָה מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא שַׁחַר, כְּמוֹ

זוהר תהלים

שנאמר (הושע ו) כשחר נכון מצאו, ודוד המלך אמר את זה על כנסת ישראל),
משמע שכתוב על אילת השחר.

בא ראה, בשעה שיורד הלילה, פתחים הסתומים של
עליונים ותחתונים נמצאים (שוככים), וכל אותם רחוקים
מתעוררים והולכים ושטים בכל העולם, ומחזרים על גופות
בני אדם וסובבים למקומותיהם ולמטותיהם, ורואים את
דיוקן המלך הקדוש ופחדים, שהרי התחזקו במטותיהם
בדברי השם הקדוש. ובני אדם, נשמותיהם עולות כל אחת
ואחת כראוי לה, והרי פרשוה. אשרי חלקם של הצדיקים
שנשמותיהם עולות למעלה ולא מתעכבות במקום אחר
שלא צריך. כשנחלק הלילה, הפרוז עומד ומכריז, ונפתחים
הפתחים. אז רוח אחת של צפון מתעוררת ומקישת בכנור
דוד, ומנגן מאליו, ומשבחת את המלך, והקדוש ברוך הוא
משתעשע עם הצדיקים בגן עדן.

אשרי חלקו של מי שמתעורר באותו זמן ועוסק בתורה, וכל
מי שעומד באותו זמן ועוסק בתורה, נקרא חבירו של
הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, ולא עוד, אלא שאלו
נקראים אחים ורעים שלו, שכתוב (תהלים קפב) למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך. ונקראים חברים של המלאכים
העליונים והמחנות העליונים, שכתוב (שיר ח) חברים
משיבים לקולך. כשבא היום, הפרוז עומד ומכריז, ופתחים
של צד דרום נפתחים, ומתעוררים כוכבים ומזלות, ופתחי
הרחמים נפתחים, והמלך יושב ומקבל תשבחות. אזי כנסת

— זוהר תהלים —

יִשְׂרָאֵל נוֹטֶלֶת אֶת אוֹתָם דְּבָרִים וְעוֹלָה, וְכָל אוֹתָם חֲבָרִים
אֲחוּזִים בְּכַנְפֶיהָ, וּדְבָרֵיהֶם בָּאִים וְשׁוּרִים בַּחֵיק הַמֶּלֶךְ. אֲזִי
מְצוּהָ הַמֶּלֶךְ לְכַתֵּב אֶת כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים.

וּבִסְפָר כְּתוּבִים כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַיִּכְלוֹ, וְחוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ
עֲלֵיהֶם, שְׁמֵאוֹתוֹ חוּט מִתְעַטֵּר אָדָם בַּעֲטֻרַת הַמֶּלֶךְ,
וּמִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. הוּא נִכְנָס לְכָל שְׁעָרֵי
הַמֶּלֶךְ, וְאֵין מִי שִׁימְחָה בִּידּוֹ. וְאֶפְלוּ בְּזִמְנָן שְׂבַעֲלֵי הַדִּין
עוֹמְדִים לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, אֵין דְּנִים עָלָיו דִּין, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי
נִרְשָׁם בְּרִשָּׁם שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׁנוּדָע שֶׁהוּא מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְלִכְן
לֹא דְנִים עָלָיו דִּין. אֲשֶׁרִי חִלַּקְם שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה, וְכָל שָׂכֵן בְּזִמְנָן שֶׁהַמֶּלֶךְ תָּאֵב לְדְבָרֵי תּוֹרָה.

בא וּרְאָה סוּד הַדְּבָר, אֵין עוֹמֶדֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
אֲלֹא בַתּוֹרָה, וְכָל זִמְנָן שִׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַרְצָן הַתַּעֲסָקוֹ בַּתּוֹרָה,
כְּשֶׁהַתַּבְטָּלוּ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה שְׂרוּיָה עִמָּהֶם. כְּשֶׁהַתַּבְטָּלוּ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה,
לֹא יָכֹלָה לַעֲמֹד עִמָּהֶם שְׁעָה אַחַת. מִשּׁוּם כֵּךְ, בַּשְּׁעָה שֶׁכְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל מִתְעוֹרֶרֶת לַמֶּלֶךְ בַּתּוֹרָה, מִתְחַזֵּק כְּחָהּ, וְהַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ שִׂמַּח לְקַבֵּל אוֹתָהּ. וְכָל זִמְנָן שֶׁכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בָּאָה לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְאֵין הַתּוֹרָה נִמְצָאת עִמָּהּ, כְּבִיכּוֹל תִּשָּׁש כְּחָהּ. אוֹי
לְאוֹתָם שֶׁמְחַלְשִׁים אֶת הַכֹּחַ שֶׁלְמַעֲלָהּ. מִשּׁוּם כֵּךְ אֲשֶׁרִי
אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וְכָל שָׂכֵן בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁצָרִיף
לְהִשְׁתַּתֵּף עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא
עָלָיו, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

זוהר תהלים

הַצִּדִּיק עוֹלָה לְמַעַלָּה מִדְּרָגָא לְדְרָגָא

לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד (כב, א): נְזוּהַר וַיִּקְרָא פ' וַיִּקְרָא (דף כ"ה.) וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי שְׁנִינּוּ, יֵשׁ מִי שְׂזוּכָה בְנִשְׁמָה, וַיֵּשׁ מִי שְׂזוּכָה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הָרוּחַ, וַיֵּשׁ מִי שְׂאִינוּ זוּכָה אֶלָּא רַק בְּנַפֶּשׁ. זֶה מִי שֶׁלֹּא זוּכָה אֶלָּא רַק בְּנַפֶּשׁ, וְלֹא עוֹלָה יוֹתֵר, זֶה נִדְבֵּק בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל הַטְּמָאָה, וּכְשֶׁהוּא יֵשֵׁן, אוֹתָם צְדָדִים רָעִים בָּאִים וְנִדְבָקִים בּוֹ וּמוֹדִיעִים לוֹ בַּחֲלוּם דְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם, מֵהֶם כּוֹזְבִים, וּמֵהֶם אֱמֶת. וְלַפְעָמִים שְׂצוּחָקִים עֲמוּ וּמֵרְאִים לוֹ דְּבָרֵי שֶׁקֶר, וּמַצְעִירִים אוֹתוֹ בַּחֲלוּמוֹ. וְעַל כֵּן אֲמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, מֵהֶם שְׂרוּאִים בַּחֲלוּמָם דְּבָרֵי אֱמֶת, מִשּׁוֹם אוֹתוֹ צַד שֶׁנִּדְבָקִים בּוֹ, וְכֻלָּם דְּבָרִים לְזִמְן קָרוֹב.

בא ראה, במינים הרעים הללו יש שלש דרגות אלו על אלו. הדרגה העליונה שלהם הם אותם שתלויים באויר. הדרגה היותר תחתונה שלהם הם אותם שצוחקים עם בני אדם ומצערים אותם בחלומותיהם, משום שכלם חצופים כפמו כלבים. ויש דרגה עליונה עליהם, שהם מעליונים ומתחתונים, ואלו מודיעים לאדם דברים, מהם כוזבים ומהם אמתיים, ואלו הדברים האמתיים כלם לזמן הקרוב. ואותה דרגה מאותם התלויים באויר, שהם יותר עליונים. אותו שלא זוכה יותר מאשר בנפש, ואותה נפש רוצה להתתקן ולקבל רוח, טרם שהרויחה אותה. יוצא מה שיוצא מאותה מאותה הנפש, ומתפשטת בעולם, ורוצה לעלות ולא רוצה, עד

לְמָה עֲזַבְתָּנִי רְחוֹק מִיִּשְׁעֶיךָ דְּבָרִי שְׁאַנְתָּנִי: ג אֱלֹהִי
אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֵה וּלְיִלְלָה וְלֹא דוֹמִיָּה

חזקת בעל החיות
בעל החיות ביום

— זוהר תהלים —

שְׁפֹגֶשֶׁת בְּאוֹתָם שְׂבָאוֹר, וְהֵם מוֹדִיעִים לָהּ דְּבָרִים, מֵהֶם
קְרוֹבִים וּמֵהֶם יוֹתֵר רְחוֹקִים, וּבְאוֹתָהּ דְּרָגָה הוּא הוֹלֵךְ וְנִקְשֵׁר
בְּחִלּוּמוֹ עַד שְׁקוּנָה רוּחַ. כִּיּוֹן שְׁקוּנָה רוּחַ, אוֹתָהּ רוּחַ יוֹצֵאת,
מִשְׁבֵּר הָרִים וְסִלְעִים, עוֹלָה וּמִתְפַּשֵּׁט וְנִכְנָס בֵּין מְלָאכִים
עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים, וְשֵׁם יוֹדֵעַ מַה שְׂיֻדָּע, וְלוֹמֵד דְּבָרִים, וְחוֹזֵר
לְמִקּוּמוֹ. אִזּוֹ הוּא קֶשֶׁר שֶׁל בֶּן אָדָם בְּקִדְשָׁהּ, עַד שְׂזוּכָה
בְּנִשְׁמָה וְקוּנָה אוֹתָהּ. כִּיּוֹן שְׁקוּנָה נִשְׁמָה, הִיא עוֹלָה לְמַעְלָה
לְמַעְלָה, וְשׁוֹמְרֵי הַפִּתְחִים לֹא מַעֲכִבִּים אוֹתָהּ, וְהוֹלֶכֶת
וּמִתְפַּשֵּׁט וְנִכְנָסֶת בֵּין אוֹתָם הַצְדִּיקִים שְׁצֻרוֹרִים בְּצֻרוֹר
הַחַיִּים, וְשֵׁם רוֹאֶה אֶת עֲנַג הַמֶּלֶךְ וְנִהְיֶית מִן הַזִּיז הָעֲלִיּוֹן.

וּבְשִׁמְתֵּי עוֹרֶרֶת הָאֵילַת הַקְדוּשָׁה בְּרוּחַ צָפוֹן, יוֹרֶדֶת, וְעוֹמֵד
אוֹתוֹ צְדִיק שְׁקִנָּה אוֹתָהּ, וּמִתְגַּבֵּר כְּמוֹ אֲרִיָּה
חֲזָק בְּתוֹרָה, עַד שֶׁבֶא הַבֶּקֶר וְהוֹלֵךְ עִם אוֹתָהּ הָאֵילַת הַקְדוּשָׁה
לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, לְקַבֵּל חוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד. וּמִיְהוּזָה? חוּט
שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁהוּא קִנָּה אוֹתוֹ, שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית יד) אִם מְחוּט וְעַד
שְׂרוּף נֶעַל. הוּא לֹא נִהְיָה מֵאַחֵר כָּלוּם, וְאָמַר אִם מְחוּט, זָכָה
לְחוּט הַזֶּה, וְזֶה נִקְרָא הַחוּט שֶׁל אַבְרָהָם. וְכִשְׂבָּא אוֹתוֹ צְדִיק עִם
הָאֵילָה הַזֶּה, אִזּוֹ מִתְעַטֵּר עִמָּה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְדוֹד אָמַר (תְּהִלִּים כב)
לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשָּׁחַר, זֶה כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. אֵילַת הַשָּׁחַר – הַשִּׁירָה
שֶׁל כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁאוּמְרִים בְּגִלוֹת אֵלֵי אֵלֵי לְמָה עֲזַבְתָּנִי וְגו'.

לִי: ד וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: ה בָּךְ בְּמִחוּ
 אֲבִתֵּינוּ בְּמִחוּ וּתְפִלָּמוֹ: ו אֱלֹהֶיךָ זָעַקוּ וְנִמְלְטוּ בָּךְ בְּמִחוּ
 וְלֹא בּוֹשׁוּ: ז וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפַּת אָדָם וּבְזוֹי
 עִם: ח כָּל רֹאֵי יִלְעָנוּ לִי יַפְטִירוּ בְּשֹׁפָה יִנְיֵעוּ רֹאשׁ:
 ט גַּל אֶל יְהוָה יִפְלְטוּהוּ יִצִּילֵהוּ בִּי חֲפֵץ בּוֹ:
 י בִּי אַתָּה גַּחֵי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל שְׂרֵי אֲמִי: יא עֲלֶיךָ
 הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבְּטָן אֲמִי אֵלַי אַתָּה: יב אֵל תִּרְחַק
 מִמֶּנִּי בִּי צָרָה קְרוֹבָה בִּי אֵין עֲזֹר: יג סָבְבוּנִי פָּרִים

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּהוּ הַשֵּׁם גִּזְרָם יְשׁוּעָה

וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחַק אֵילֹתַי לְעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה (כב, כ): [זוהר שמות
 9' ואתה תצוה (דף קע"ט:)] פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים
 כב) 'וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחַק אֵילֹתַי לְעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה'. וְאַתָּה ה' –
 הַכֹּל אֶחָד. אֵל תִּרְחַק – לְהִתְרַחֵק מֵאֲתָנּוּ לְהִיטֵת עֲזָלָה הָאֹר
 הָעֲלִיּוֹן מִלְמַטָּה. שְׁהִרִי כְּאֶשֶׁר מִתְעַלָּה הָאֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְמַטָּה,
 אֲזִי נִחְשֵׁף כָּל הָאֹר וְלֹא נִמְצָא כָּלֵל בְּעוֹלָם.

וְעַל זֶה נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי יִרְמְיָהוּ. וְאַף עַל גַּב שְׁנִבְנָה
 לְבִסּוּף, לֹא חָזַר הָאֹר לְמִקְוֵמוֹ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וְעַל סוּד זֶה
 שֵׁם הַנְּבִיא הֵהוּא שֶׁהִתְנַבֵּא עַל כֶּךָ – יִרְמְיָהוּ. הָעֵלֶם שֶׁל הָאֹר
 הָעֲלִיּוֹן, שֶׁעָלָה לְמַעְלָה וְלֹא חָזַר לְהָאִיר לְבִסּוּף כְּמוֹ
 שְׁצָרִיךְ. יִרְמְיָהוּ – הִתְעַלָּה וְלֹא חָזַר לְמִקְוֵמוֹ, וְנִחְרַב בֵּית

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הַמִּקְדָּשׁ וְנִחַשְׁכוּ הַמְּאֻרֹת. אֲבָל יִשְׁעִיהוּ, הַשֵּׁם גֹּרֵם הַיְשׁוּעָה, וְלִהְיוֹת הָאֹר הָעֲלִיּוֹן לְמִקְוֵמוֹ (ישעיהו, להאיר האור העליון ולעשות ישועה) וְלִבְנוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַטּוֹבוֹת וְכָל הָאוֹרוֹת יִחְזְרוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה. וְעַל זֶה שְׁמוֹתָם שֶׁל שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלּוּ עוֹמְדִים זֶה לְעִמַּת זֶה, בְּסִבַּת הַשֵּׁם שֶׁגֹּרֵם, וְצִרוּף הָאוֹתִיּוֹת זֶה בְּזוֹ גֹּרְמוֹת מַעֲשֵׂה, הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרָע. וְעַל סוּד זֶה צִרוּף הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת בְּעֶצְמָן גֹּרְמוֹת לְהִרְאוֹת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים כְּדִגְמַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת בְּעֶצְמָן גֹּרְמוֹת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים לְהִרְאוֹת בָּהֶם.

אַתָּה ה' אֵל תִּרְחֶק

וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחֶק אֵילֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה (כב, כ): [נזוהר שמות

9' תרומה (דף קל"ח): פרק כ"ב – פסוק כ'] כְּתוּב (תהלים כב)

'וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחֶק אֵילֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֵת זֶה בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה מִתְקַן וּמְסֻדָּר אֵת תְּשַׁבְּחַת הַמֶּלֶךְ כְּדִי לַחֲבֹר אֵת הַשֵּׁם לְלִבְנָה. כִּיּוֹן שֶׁהָיָה מִתְקַן וּמְסֻדָּר אֵת שְׁבָחָיו לְהִתְחַבֵּר, אָמַר וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחֶק. וְאַתָּה ה' – סוּד שֶׁל חֲבֵרוֹת אַחַת בְּלִי פְרוּד. אֵל תִּרְחֶק – כִּיּוֹן שֶׁעָלְתָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ, וְהִכָּל בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם רוֹצֶה לַעֲלוֹת לְאֵין סוֹף לְהִתְקַשֵּׁר הִכָּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְלָכֵן אֵל תִּרְחֶק לְהִסְתַּלֵּק מֵאַתְּנֵנוּ וּלְעֻזָּב אוֹתְנֵנוּ. וְלָכֵן בְּתוֹךְ סְדוּר הַתְּשַׁבְּחַת צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהַפְלִיל שֵׁם וְלִהְיוֹת עִמָּם מְלֻמָּה,

רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֻרֹנִי: יָד פָּצוּ עָלַי פִּיחֶם אֲרִיָּה
 טָרַף וְשָׂאֵנִי: טו כַּמּוֹם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל עֲצָמוֹתַי
 הָיָה לִבִּי בְרוֹנֵג נֶמֶס בְּתוֹךְ מַעֲי: טז יָבֵשׁ בַּחֲרָשׁ בָּחִי
 וּלְשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלִּקְוֹחַי וְלַעֲפָר מִנֹּת תִּשְׁפָּתַנִּי: יז כִּי סָבְבוּנִי
 בָּלָכִים עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפוּנִי כְּאֲרֵי יָדַי וְרַגְלֵי: יח אֲסַפֵּר
 כָּל עֲצָמוֹתַי הִמָּה יִבְיטוּ וִירְאוּ בִּי: יט יִחַלְקוּ בְּגִדֵּי לֶחֶם
 וְעַל לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גֹזְרֵל: כ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּרְחַק

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שְׁאֵלְמָלָא יִרְצָה לְהִתְעַלּוֹת הַכְּבוֹד הַזֶּה, הָרִי יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה
 אַחוּזִים בּוֹ וּמִחֲזִיקִים בּוֹ שְׁלֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם.
 וְלִכֵּן הִתְפַּלֵּה בְּלַחֲשׁ, כְּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּסוֹד עִם הַמֶּלֶךְ. וּבְעוֹד
 שֶׁהוּא בְּסוֹד עִמּוֹ, לֹא מִתְרַחֵקת מִמֶּנּוּ כָּלָל. אֵילּוּתִי – מָה אֵיל
 וְצָבִי, בְּשַׁעַה שֶׁהוֹלְכִים וּמִתְרַחֵקִים, מִיָּד חוֹזְרִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁעָזְבוּ – אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף עַל גַּב שֶׁהִתְעַלָּה לְמַעְלָה
 לְמַעְלָה בְּאֵין סוּף, מִיָּד חוֹזֵר לְמְקוֹמוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל לְמִטָּה אַחוּזִים בּוֹ, וְלֹא עוֹזְבִים אוֹתוֹ לְהִיּוֹת נִשְׁכָּח
 וְלִהְיוֹת מֵהֶם. וְלִכֵּן, אֵילּוּתִי לְעֻזֹּתִי חוֹשָׁה. וּמִשּׁוּם כֵּךְ
 צָרִיכִים לְהִתְאַחֵד עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֶאֱחָז בּוֹ כְּמִי
 שֶׁמְמַשִּׁיךְ מִלְּמַעְלָה לְמִטָּה, שְׁלֹא יִשְׁאָר אִישׁ עֲזוֹב מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ
 שַׁעַה אַחַת. וְלִכֵּן כְּשֶׁסּוֹמֵךְ גְּאֻלָּה לְתַפְלָה, צָרִיךְ לֶאֱחָז בּוֹ
 וּלְדַבֵּר עִמּוֹ בְּלַחֲשׁ, בְּסוֹד, שְׁלֹא יִתְרַחֵק מֵעַמּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב
 מֵעַמּוֹ, וְלִכֵּן כְּתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם תִּיִּים

אֵילֹהִי לְעֹזְרָתִי חֹשֶׁה: כֹּא הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלָב
 וַיְחִידָתִי: כִּב הוֹשִׁיעֲנִי מִפִּי אַרְיָה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

כָּלְכֶם הַיּוֹם. (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁה' אֱלֹהֵיוֹ.

דְּמוּת אַרְיָה מְקַבֵּל הַקֶּרֶבֶן

הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלָב וַיְחִידָתִי (כב, כא): [זוהר תורה; זוהר
 חדש מדרש רות, תיקוני זוהר ת' ע'] התפלה היא כקרבן, כמו
 שדרשו הראשונים שהתפלות כנגד תמידים תקנום, אם היו
 זוכים היה יורד דמות אריה והיה מקבל הקרבן, וזה מיכאל
 שמדרגתו חסד והוא מקבל תפלת שחרית, ואם לא זכו מה
 כתוב בקרבן: "לִכְלָב תִּשְׁלַכֶּנּוּ אֹתוֹ" (שמות כב, ל), שנחשב לו
 כטרפה, ובעבור זה היה יורד דמות כלב לקבל זאת המתנה
 והקרבן, וזהו שאמר דוד "הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלָב
 וַיְחִידָתִי".

אם זוכה דמות אריה מקבל נשמתו. וכמו כן, כאשר ימות
 איש אם זוכה יורד דמות אריה לקבל נשמתו, ואם לא
 הרי דמות כלב, שעליו אמר דוד "הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד
 כָּלָב וַיְחִידָתִי".

נִשְׁמָה נִרְכַּבְתָּ בְּכֻלָּב. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אביו,
 אבי שמעתי שיש נשמה שמרכיבים אותה בכלב,
 ובשביל זה אמר דוד "הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלָב וַיְחִידָתִי",
 מהו "וַיְחִידָתִי", זו הנשמה, וכי הנשמה נרכבת בכלב, אמר

עֲנִיתָנִי: כִּי אֶסְפְּרָה שְׁמִיךָ לְאָחִי בְּתוֹךְ קָהָל אֲחֵלְלֶיךָ:
 כִּי יֵרָאִי יְהוָה: ^{לְהוֹדוֹתָ} תִּלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּבְרוּהוּ:
 וְגִדְּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַן
 עֲנֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שְׁמִיעַ:

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

לו בני כך הוא, שנרכבת באותו ערל נחש הקדמוני שפיתה לחוה ולהאנשים, זה הוא כלב, וזה הוא יצר הרע שבא בעולם ההוא רוכב עליו שתקבל ממנו הנשמה עונשו.

לב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה וְאֵת דָּכָא וּשְׁפַל רוּחַ אֱלֹהִים כְּלִי הַמִּלֵּךְ

כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַן עֲנֹת עֲנִי (כב, כה): [זוהר ויקרא פ' ויקרא (דף טו)] רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אביו, אמר לו, הרי שנינו שעל שלשה חטאי העולם הרעב בא לעולם, וכל החטאים אינם נמצאים אלא רק בעשירים, משום שלבם גם בהם, ולא נמצאים בעניים. מה הדין? שהקדוש ברוך הוא יהרג את העניים ויעמיד את העשירים? שהרי מעכשיו יוסיפו לחטא לפניו! אמר לו, יפה שאלת, והרי פרושה החברים ואמרו, כשרוצה הקדוש ברוך הוא להפרע מהרשעים ולאבדם מן העולם, אזי נותן להם שלום ומשלים להם בכל. אבל בא וראה שכל בני העולם לא נמצאים קרובים למלך העליון, כפלים הללו שהוא משתמש בהם, ומי הם? (תהלים נה) **לב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה**. (ישעיה נז) **וְאֵת דָּכָא וּשְׁפַל רוּחַ**. אלו הם כלי המלך. וכשנמצאת בצרת בעולם והרעב

כּוּ מֵאַתָּה תִּהְיֶה לְךָ רַב נִדְרֵי אֲשֶׁלָם נֶגֶד יִרְאָיו: כּוּ יֹאכְלוּ
עֲנָוִים וַיִּשְׁכְּעוּ יִחְלְלוּ יִחְנוּ: ^{ההוא} הִרְשִׁיו יְחִי לְבַבְכֶּם לְעַד:
כֹּחַ יִזְכְּרוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל יִחְנוּ: ^{ההוא} כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לִפְנֶיךָ כָּל מְשֻׁפְּחוֹת גּוֹיִם: כֹּחַ כִּי לִיִּחְנוּ: ^{ההוא} הַמְּלוּכָה
וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם: לֹא אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשֵׁנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי וַיִּכְרְעוּ
כָּל יוֹדְרֵי עֵפֶר וְנִפְשׁוּ לֹא חַיָּה: לֹא זָרַע וַעֲבָדְנוּ יִסְפֹּר לֹאדְנֵי
לְדוֹר: לֹב יִבְאוּ וַיִּגִּדּוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וְהִדִּין מִתְחַזְּקִים עַל הָעֲנָיִים, אֲזִי בּוֹכִים וְגוֹעִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַרֵּב אוֹתָם יוֹתֵר מִהַכֵּל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(תהלים כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת עָנִי. וְאֵז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא פּוֹקֵד עַל מֶה בָּא הָרָעָב לְעוֹלָם. אוֹי לְאוֹתָם הָרָשָׁעִים
שֶׁגָּרְמוּ לָזֶה. כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר הַמֶּלֶךְ לְהִשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם עַל קוֹלוֹת
הָעֲנָיִים, הָרַחֲמָן יַצִּילֵנוּ מֵהֶם וּמַעֲלִבוֹנָם, אֲזִי כָתוֹב (שמות כב)
שְׂמוֹעַ אֲשֶׁמַּע צַעֲקָתוֹ. שְׂמוֹעַ אֲשֶׁמַּע – שְׁתִּי פְעָמִים, אַחַת
לְהִשְׁגִּיחַ עַל קוֹלָם, וְאַחַת לְהַפְרֹעַ מֵאוֹתָם שְׁגוֹרָמִים לָהֶם אֵת
זֶה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְשִׁמְעָתִי כִּי חֲנוּן אֲנִי וְחֲרָה אַפִּי וְגו'. וְלִכֵּן
בְּשָׁעָה שֶׁרָעָב נִמְצָא בְּעוֹלָם, אוֹי לְאוֹתָם הַעֲשִׂירִים הָרָשָׁעִים,
מִשּׁוּם קוֹלָם שֶׁל הָעֲנָיִים לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לֹא בָרָא הַקֶּבֶ"ה אֶת הָעוֹלָם עַד שֶׁבָרָא אֶת הַתְּשׁוּבָה

זָרַע וַעֲבָדְנוּ יִסְפֹּר לֹאדְנֵי לְדוֹר (כב, לא): נְזוּהַר חֲדַשׁ-מִדְרַשׁ רוֹת
(דף קג.) שְׁנִינּוּ, כְּשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְבָרֵא הָעוֹלָם,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

הָיָה מִחֲרִיט הָעוֹלָם לְפָנָיו, וְלֹא הָיָה עוֹמֵד, עַד שֶׁבָּרָא
הַתְּשׁוּבָה. כִּיּוֹן שֶׁבָּרָא הַתְּשׁוּבָה, בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, וְהַעֲמִידוֹ
עַל עָמְדוֹ, עַל עָמּוּד אֶחָד. מֶה הוּא? הוּא צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם.
כִּיּוֹן שֶׁבָּרָא הַתְּשׁוּבָה, הִתְנוּצֵץ אוֹר מִמֶּנָּה, וְהָאֹר הַהוּא
הַבְּהִיר וְהָאִיר מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְבוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם.
רָאֵהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִסְתַּכֵּל בְּרָשָׁעִים הַעֲתִידִים לָבֹא
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּגְנוּזוֹ לְעוֹלָם הַבָּא לְצַדִּיקִים. וְאִם תֹּאמַר, הוּאִיל
וְהוּא עֲתִיד לְגַנוּזוֹ, לָמָּה בָּרָאוֹ? אֵלֹא כִּשְׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹר זֶה, לֹא בָּרָאוֹ אֵלֹא לְבָרָא בּוֹ אֶת הָעֶפֶר (הָעוֹלָם).
וְנִסְתַּכֵּל וְרָאָה שְׁעֵתִידִים רָשָׁעִים לָבֹא, וּגְנוּזוֹ לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם
הַבָּא. וְעוֹד הַיּוֹם, אֵף עַל פִּי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְנוּזוֹ, בּוֹ
הָעוֹלָם מִתְקִים. בּוֹ יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ? אֵלֹא אָמַר, בְּאוֹר אַחֵר
הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ. וְהוּא כְּמוֹ חוּט הַיּוֹצֵא מֵאוֹר גָּדוֹל, וְהָעוֹלָם בּוֹ
מִתְקִים. וְהוּא עָמּוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי י) וְצַדִּיק יְסוֹד
עוֹלָם. וּמִמֶּנּוּ הִשְׁתִּיל וַיֵּצֵא זֶרַע דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים כב) 'זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֹּר לָהּ' לְדוֹר'. הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (שם פט)
וְכִסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי. וְכָל זֶרַעוֹ שֶׁל דָּוִד, מִצַּדִּיק זֶה יֵצֵא. כְּעִנְיָן
זֶה - (משלי טז) כָּל פֶּעַל ה' לִמְעַנָּהוּ.

ד לחודש

כג א מְזִמּוֹר לְדָוִד יְהוָה רְעִי לֹא אֶחָסֶר:

שִׁמּוֹשׁ תִּהְיֶה לָּאֱלֹהִים

לשאלת חלום

ה' רועי לא אחסר. וגו' (כג, א): [שימוש תהלים לפרק כג] טוב לשאלת חלום. טהר עצמך והתענה ואמור אותו שבעה פעמים ותישן ותאמר בכל פעם תאות ענוים שמעת וכו'. שם שלו הוא י"ה. י' מן "יהוה רועי, ה' בחלוק נ' דנפשי באותיות הנ"ך.

זוהר תהלים

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא רוּעָה אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַנְהִיגֵם בְּמִישׁוֹר

מְזִמּוֹר לְדָוִד ה' רְעִי לֹא אֶחָסֶר (כג, א): [זוהר חלק ב' פ' שמות (דף כ:)] וּמִשָּׁה הָיָה רָעָה אֶת צֶאֱן יִתְרוֹ חֲתָנּוֹ כִּהֵן מִדִּין. רַבִּי חֲזִיָּא פְתַח וְאָמַר, (תהלים כו) 'מְזִמּוֹר לְדָוִד ה' רְעִי לֹא אֶחָסֶר'. כְּלוּמַר, ה' רְעִי - ה' הָרוּעָה שְׁלִי. מָה הָרוּעָה מְנַהִיג אֶת הַצֶּאֱן וּמוֹלִיכֵם לְמַרְעָה טוֹב, לְמַרְעָה שְׁמֵן, בְּמָקוֹם נִחְלִי מִים, מִיִּשְׁרָה הַלִּיכָתָן בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט - אֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּתוּב בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצָנִי עַל מִי מְנַחֹת יְנַהֲלֵנִי נִפְשִׁי יִשׁוּבָב. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דֶּרֶךְ הָרוּעָה לְנַהֵג בְּצֶדֶק אֶת צֶאֱנוֹ, לְהַרְחִיקָם מִן הַגָּזֵל, לְהַנְהִיגֵם בְּמִישׁוֹר, וְהַשְׁכֵּט בִּידּוֹ שְׁלֹא יִטּוּ יָמִין וּשְׁמָאל. כֵּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא רוּעָה אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַנְהִיגֵם בְּמִישׁוֹר, וּבְכָל עֵת הַשְׁכֵּט בִּידּוֹ שְׁלֹא יִטּוּ יָמִין וּשְׁמָאל.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

**הַקִּבְּ"ה מִמֵּתִין שֶׁיִּבְקֹשׁוּ מִמֶּנּוּ הַפְּרִנָּסָה וְעַל יְדֵי זֶה מוֹשְׁפִיעַ
לְכָל הָעוֹלָמוֹת שֶׁפַּע פְּרִנָּסָה**

מִזְמוֹר לְדָוִד ה' רֵעִי לֹא אֶחָסֵר (כג, א): [זוהר שמות פ' תרומה (דף

ק"ע.)] וּפְסוּקָה זֶה פִּרְשֵׁהוּ, (רבי יצחק פתח) כְּתוּב (תהלים כג)

מִזְמוֹר לְדָוִד ה' רֵעִי לֹא אֶחָסֵר. הָרִי נִתְבָּאֵר, מֵה בֵּין מִזְמוֹר
לְדָוִד וּבֵין לְדָוִד מִזְמוֹר? וְכֵאן שְׂכִינָה קִדְמָה וּבִאָה וְשִׁרְתָּה
עָלָיו בְּרֵאשׁוֹנָה. ה' רֵעִי, וְכִי לְמָה שְׂכִינָה קִדְמָה לְכֵאן, וְהָרִי
דָּוִד צָרִיךְ לְהַקְדִּים (לעוֹרֵר) בְּרֵאשׁוֹנָה, הוֹאִיל וּמִבְקֶשׁ מִזְוֹנוֹ
מֵעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלֵא וְדָאִי שְׂכִינָה קִדְמָה וּבִאָה
וְשִׁרְתָּה עָלָיו וְהַעֲרִיָה אוֹתוֹ לְשַׁבַּח לְמַלְךְ אֶת הַשְּׁבַח הַזֶּה
וּלְבִקֵּשׁ מִזְוֹנוֹת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָרִי כֶּךָ צָרִיךְ עַל דְּבַר שֶׁל
מִזְוֹן שֶׁהִיא רוּצָה וְהָרִצּוֹן שְׁלָה, שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם יִבְקֹשׁוּ
מִזְוֹנוֹת. מִשּׁוֹם שֶׁכֹּאֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְהוֹרִיד
מִזְוֹנוֹת לְעוֹלָם, הִיא נוֹטֶלֶת בְּרֵאשׁוֹנָה, וְעָלֶיהָ יוֹרְדִים מִזְוֹנוֹת
לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הִיא הַקְּדִימָה לְדְבַר זֶה שֶׁל מִזְוֹנוֹת,
וְשִׁרְתָּה עַל דָּוִד. ה' רֵעִי – ה' הָרוּעָה שְׁלִי. כְּרוּעָה הַזֶּה שֶׁמִּנְהִיג
צֵאֲנוּ בְּמָקוֹם שֶׁל דְּשָׁאִים וְעֹשִׁבִים שֶׁלֹּא חֲסְרוּ דְבַר, אֵף כֶּךָ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הָרוּעָה שְׁלִי לְזוֹן אוֹתִי בְּכָל מָה שֶׁאֲנִי
צָרִיךְ. דְּבַר אַחֵר ה' רֵעִי – שְׁנִינוּ שֶׁקְּשִׁים מִזְוֹנוֹת שֶׁל אָדָם לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ קְרִיעַת יָם סוּף. כֵּאֵן הֵם שְׁנֵי גִּנּוּם,
וְשְׁנֵיהֶם בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. אַחַד בְּשִׁבִּיל שֶׁכָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּדִין וְאֱמֶת, וְעַל הַדִּין וְהָאֱמֶת מִתְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָם,
וּבְכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל זְמַן וְזְמַן דֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּדִין, אֶת

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

הַצְדִּיקִים וְאֵת הַרְשָׁעִים וְאֵת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים יא) כִּי צִדִּיק ה' צִדְקוֹת אֶהְבֶּה. וּכְשֶׁהוּא דִּן בְּנֵי אָדָם וְרוֹאֶה בְּנֵי אָדָם כְּמָה רְשָׁעִים וְכְמָה חַטָּאִים לִפְנָיו, אִזּוֹ קָשָׁה בְּעֵינָיו לִתֵּת לָהֶם מִזֶּזֶן בְּכָל זְמַן, כִּי יֵשׁ לוֹ לְזוֹן אֶת הַרְשָׁעִים וְאֵת אוֹתָם שְׁחוּטָאִים. וְהוּא עוֹשֶׂה עִמָּהֶם לִפְנֵים מְשׁוּרֵת הַדִּין, וְזֶן וּמִפְרָגֵס אוֹתָהּ כְּפִי הַחֲסֵד הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּמְשָׁךְ וְנִשְׁפָּע עַל כָּל (העמים ובני) בְּנֵי הָעוֹלָם, וְכוּ הוּא זֶן וּמִפְרָגֵס אֶת הַכֹּל, אֵת הַצְדִּיקִים וְאֵת הַחֲסִידִים וְאֵת הַרְשָׁעִים, וְאֵת כָּל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם, וְאֵת כָּל הַחַיּוֹת וּבְהֵמוֹת הַשָּׂדֶה וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, מִקְרָנֵי רֵאמִים וְעַד בֵּיצֵי כְּנִים, וְלֹא נִשְׁאָר בָּעוֹלָם מִי שֶׁאִינוֹ זֶן וּמִפְרָגֵס אֶת הַכֹּל, אֵף עַל גֵּב שֶׁקָּשָׁה לִפְנָיו, לְפִי מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָעוֹלָם, כְּקָרִיעַת יָם סוּף. וְכִי קָרִיעַת יָם סוּף קָשָׁה לִפְנָיו, וְהָרִי כְּתוּב (נחום א) גּוֹעֵר בִּיָּם וַיִּכְשֶׁהוּ, (עמוס ט) הִקְרָא לְמִי הֵיִם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְהָרִי כִּיּוֹן שֶׁעָלָה רְצוֹן לִפְנָיו, הַכֹּל לִפְנָיו כְּאִין הוּא חָשׁוּב, וְאַתָּה אִמְרַתְּ שֶׁקָּרִיעַת יָם סוּף קָשָׁה לִפְנָיו! אֲלֹא, בְּזִמָּן שִׁישְׂרָאֵל עָבְרוּ לֵיָם וְרָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַרֵּעַ לָהֶם אֶת יָם סוּף, בָּא רַהֲב, אוֹתוֹ מְמַנֶּה עַל מִצְרַיִם, וּבִקֵּשׁ דִּין מִלִּפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לִפְנָיו, רַבּוֹן הָעוֹלָם, לָמָּה אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דִּין עַל מִצְרַיִם וּלְקַרֵּעַ אֶת הַיָּם לְיִשְׂרָאֵל, הָרִי כָּלֶם רְשָׁעִים לִפְנֵיהֶ, וְכָל דִּרְכָּךְ בְּדִין וְאַמַּת? אֲלֹהַ עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, וְאַלֶּה עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. אֱלוֹ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת, וְאַלֹ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת. אֱלוֹ שׁוֹפְכֵי דָמִים, וְאַלֹ שׁוֹפְכֵי דָמִים. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הָיָה קָשָׁה לִפְנָיו לַעֲבֹר עַל דִּרְךְ

זוהר תהלים

הַדִּין. וְהָרִי יִשְׂרָאֵל הָיוּ נוֹסְעִים עַל הַיָּם, שְׁכָתוֹב (שמות יד) וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה מֶה תַּצְעַק אֵלַי דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּסְעוּ. וְהָיָה קִשָּׁה לִפְנָיו לַעֲבֹר עַל הַדִּין וְלִקְרַע לָהֶם אֶת יָם סוּף, וְאֶלְמָלָא שֶׁהַשְּׂגִיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת אֲבָרָהָם שֶׁהַקָּדִים בִּבְקָר לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רְבוּנוֹ וְרַצּוֹנוֹ, כִּכְתוּב (בראשית כב) וַיִּשְׁכֹּם אֲבָרָהָם בִּבְקָר - כָּלֵם הָיוּ אוֹבְדִים בָּיָם, מִשּׁוּם שֶׁבָּכַל אוֹתוֹ הַלֵּילָה הָיָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּדִין עַל יִשְׂרָאֵל.

מִהוּ קִשָּׁה פְּרִנְסָתוֹ שֶׁל אָדָם כִּקְרִיעַת יָם סוּף

שֶׁשְּׂנִינּוּ, מִה שְׁכָתוֹב וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלֵּילָה, מְלַמֵּד שֶׁבָּאוּ מִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים לְשַׁבַּח בָּאוֹתוֹ לֵילָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַאֲמַר לָהֶם: וְכִי (בני) מַעֲשֵׂי יְדֵי טוֹבָעִים בָּיָם וְאַתֶּם מְשַׁבְּחִים לִפְנֵי?! מִיד - וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלֵּילָה. מִה כָּתוּב? וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר. הַשְּׂגִיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת אֲבָרָהָם שֶׁהַקָּדִים בִּבְקָר לַעֲשׂוֹת רָצוֹן רְבוּנוֹ, כִּכְתוּב וַיִּשְׁכֹּם אֲבָרָהָם בִּבְקָר. אֲזַי חָזַר הָיָם, וּבִרְחוּ הַמַּיִם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁכָתוֹב, וַיָּשָׁב הָיָם לִפְנוֹת בִּקְר לְאַיְתָנוּ. וְשְׂנִינּוּ, לְאַיְתָנוּ - לְתִנְאוֹ, לְאוֹתוֹ תְּנָאִי שֶׁהַתְּנָה עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם. לְאַיְתָנוּ, כָּתוּב כָּאֵן לְאַיְתָנוּ, וְכָתוּב שָׁם (תהלים פט) מִשְׁכִּיל לְאַיְתָן הָאֲזָרְחִי, וְעַל זֶה לִפְנוֹת בִּקְר, בָּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַקָּדִים אֲבָרָהָם לַעֲשׂוֹת רָצוֹן רְבוּנוֹ אֲזַי נִקְרַע הָיָם, (כאן ויהם את מחנה מצרים) וְלִכְן קִשָּׁה הָיָה לִפְנֵי קְרִיעַת יָם סוּף.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

כְּמוֹ כֵּן קָשִׁים הַזְּוֹגִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּקָרִיעַת יָם סוּף. מֵה קָרִיעַת יָם סוּף הָרָג אֶת אֱלֹה בַּצַּד הַזֶּה, וְקִים אֶת אֱלֹה בַּצַּד הַהוּא – אֵף כָּאֵן בַּזְּוֹגִים, כְּתוּב (תהלים סח) מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשְׁרוֹת, וְשָׁנִינוּ – בְּכִי וְשִׁירוֹת. מִמִּית אֶת זֶה, וְנוֹתֵן אֶת אֲשֶׁתּוֹ לָזֶה, וְלִפְעָמִים לְרָשָׁע מַזְדַּמֶּנֶת אֲשֶׁה מַעֲלָה. אֲבָל סוּדוֹת נִסְתָּרִים הֵם בְּכָל, וְהַכֹּל הוּא בְּדִין. וּמֵה שֶׁהֶעִירוּ הַחֲבָרִים בָּזֶה, וְדַאי כֵּף הוּא.

וּמֵה שֶׁהֶעִירוּ לִפְנֵי וְלֹא מִלִּפְנֵי – לִפְנֵי אוֹתוֹ שֶׁעוֹמֵד לִפְנֵי, לִפְנֵי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁמֵּשׁ לִפְנֵי. וְעַל כֵּף לֹא אָמְרוּ שֶׁקָּשִׁים הַזְּוֹגִים לַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן קָשִׁים מְזוּנוֹתָיו שֶׁל אָדָם לַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֹא לִפְנֵי, וְלָזֶה קָשִׁים כָּל אֱלֹה, שֶׁהָרִי לֹא בְּרִשְׁוֹתָם הֵם עוֹמְדִים. אֵף עַל גֵּב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, (אבל אֵף עַל גֵּב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה) בְּרִשְׁוֹת אַחֲרֵת הוּא עוֹשֶׂה.

כְּתוּב (ויקרא כב) וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלִּפְנֵי. מֵה זֶה מִלִּפְנֵי? אֲלֹא זֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הַהוּא שֶׁכָּל הַחַיִּים עוֹמְדִים שָׁם. דָּבָר אַחֵר, זֶה צִנּוֹר עֲלִיּוֹן, נִהָר שֶׁאֵין מִימּוֹ פּוֹסְקִים לְעוֹלָמִים, וְהַכֹּל אַחֵד. וְזֶהוּ שְׁנוּטֵל אֶת כָּל הָעֲדוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, וּמֵאוֹתָם עֲדוֹנִים עֲלִיוֹנִים תִּתְּכֶלֶה (הַגִּפְשׁ הַזֶּה), מִמָּקוֹם שֶׁשָּׁם אוֹתוֹ נָעַם ה', וְזֶהוּ מִלִּפְנֵי.

וְאֵם תֹּאמַר, אִם כֵּף, הָרִי כְּתוּב (יונה א) וַיָּקָם יוֹנָה לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי ה'. כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי מִלִּפְנֵי ה' הוּא בָּרַח. וְשָׁנִינוּ, מֵה הַטַּעַם הֵלֵךְ יוֹנָה וּבָרַח? וְכִי מִי יָכוֹל לְבָרַח מִלִּפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלֹא הִיָּה הוֹלֵךְ וּבּוֹרַח לְצֵאת

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

מֵהָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה, שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה אֵינָה שׁוֹרָה מִחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא תִשָּׂרָה עָלָיו הַשְּׂכִינָה, הִיא בֹרַח מֵאֶרֶץ הַקְדֵּשׁ, שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכח) אֲשַׁתֵּךְ כִּגְפֶן פְּרִיָּה בִּירְפְתִי בֵיתְךָ. גִּפֶן פְּרִיָּה – זֶה שְׂכִינָה. מֵה שְׂכִינָה הֵיטָה נִסְתַּרְתָּ בְּתוֹךְ בֵּית קֹדֶשִׁי הַקְדָּשִׁים, אֵף כֵּן אֲשֶׁה צְנוּעָה לֹא יוֹצֵאת מִשְׁעַר בֵּיתָה הַחוּצָה. וּמִשּׁוּם כֵּן הִיא בֹרַח יוֹנָה מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְהָרִי כָּאֵן כְּתוּב מִלִּפְנֵי, וְלֹא כְּתוּב לִפְנֵי.

אָלָּא וְדַאי כֵּן הוּא – מִלִּפְנֵי, שֶׁהָרִי רוּחַ נְבוּאָה לֹא בָּאָה מִתּוֹךְ שְׂכִינָה אֲלֵא מִלִּפְנֵי. אוֹתָן שְׁתֵּי דְרָגוֹת הַנְּבִיאִים שְׁשׁוּרִים עַל הַשְּׂכִינָה, וּמֵאוֹתוֹ מָקוֹם פֶּחַד לְהִיּוֹת שָׁם בְּאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְעַל זֶה מִלִּפְנֵי. כִּי מִלִּפְנֵי ה' הוּא בֹרַח, וְלֹא לִפְנֵי ה', שֶׁהָרִי הִיא יוֹדֵעַ שֶׁנְּבוּאָה לֹא הֵיטָה בָּאָה אֲלֵא מִלִּפְנֵי. וּמִשּׁוּם כֵּן קָשִׁים זְנוּגִים, קָשִׁים מְזוֹנוּתָיו שֶׁל אָדָם לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן דּוֹר הַמֶּלֶךְ תִּלְהֵ מְזוֹנוּתָיו לְמַעְלָה, מִשּׁוּם שֶׁלְמַעְלָה לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים. אֲבָל כָּאֵן פּוֹסֵק, שֶׁהָרִי לֹא תְלוּיִים בּוֹ מְזוֹנוֹת. לְמַעְלָה הֵם. וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים כג) ה' רָעִי לֹא אֲחִסֵּר, לֹא יִפְסְקוּ מְזוֹנוֹת מִמֶּנִּי לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ נִהְרָ שְׁשׁוּפֵעַ יוֹצֵא מֵעֵדֶן לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וּמִשּׁוּם זֶה קוֹדֶמֶת שְׂכִינָה עַל זֶה.

בֵּא וְרָאָה, בְּשַׁעָה שֶׁאוֹתוֹ מָקוֹם מִקְבֵּל מְזוֹנוֹת מְלַמְעָלָה, כָּל הַמְקַדְּשִׁים אֵת רְבוּנָם, כָּלֶם מִתְעַדְּנִים וּמִתְעוֹרְרִים וּמַעֲלִים כְּנָפִים כְּשֶׁבָּאָה שְׂכִינָה עִם אוֹתוֹ מְזוּן, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ בָּהּ.

ב בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצְנִי עַל מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי: ג נִפְשִׁי
יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: ד גַּם כִּי אֶלֶף
בְּגִיָּא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֶתָּה עִמָּדִי שְׁבִטָּךְ

===== זוהר תהלים =====

נֵאוֹת דָּשָׁא - אֵלֶּה הֵם הַמְּקוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁכָּל הַמְּזוֹן
וְהַהֲסָפָקָה בָּאִים מֵהֶם

בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצְנִי עַל מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי (כג, ב): [זוהר שמות פ'
תרומה (דף קע"א.)] כְּתוּב, בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצְנִי עַל מִי מְנַחֹת
יִנְהַלְנִי. נֵאוֹת דָּשָׁא - אֵלֶּה הֵם הַמְּקוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁכָּל הַמְּזוֹן
וְהַהֲסָפָקָה בָּאִים מֵהֶם. הַנֵּאוֹת הֵלְלוּ נִקְרְאִים נֵאוֹת יַעֲקֹב, נֵאוֹת
דָּשָׁא, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ נֵאוֹת בַּחוּץ שֶׁנִּקְרְאִים נֵאוֹת מִדְּבַר, וְעַל זֶה
בְּנֵאוֹת דָּשָׁא. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב תִּדְשָׁא הָאֶרֶץ דָּשָׁא, שֶׁהֲרִי
הוּא לְמַטָּה? אֵלֶּא דָּשָׁא מֵאוֹתָן נֵאוֹת בָּא, שֶׁנוֹלָד וְצוּמַח מֵהֶם, וְעַל
זֶה בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצְנִי. עַל מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי - אֵלֶּה הַמִּים שֶׁל
מְנוּחָה, שֶׁשׁוֹפְעִים מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְאוֹתָם
הַמִּים נִקְרְאִים מִי מְנַחֹת. נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב - זוֹהִי נִפְשׁ דָּוִד, וְלֹא רָצָה
דָּוִד לְתַקֵּן אֵלֶּא אֶת אוֹתָהּ הַדְּרָגָה שֶׁל כָּרְאוּי. בְּמִי הַמְּנוּחֹת הֵלְלוּ
עֲתִידִים הַצְּדִיקִים לָנוּחַ לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נח) וְנִחְנַךְ ה'

תְּמִיד וְגו'.

בְּכָל מְקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם
וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם

גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֶתָּה עִמָּדִי שְׁבִטָּךְ
וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו' (כג, ד): [זוהר חלק א' פ' וישב (דף קפ"ט.)] וְיִהִי ה'

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים לו) כִּי ה' אֱהָב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הַפָּסוּק הַזֶּה בְּאִרוּהוּ בְּאַבְרָהָם. אֶת חֲסִידָיו, כְּתוּב חֲסִידוֹ, וַהֲרִי נִתְבָּאֵר.

בא רֵאָה, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַצְדִּיקִים הוֹלְכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם. דָּוִד אָמַר (שם כג) גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיָּא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אֶתָּה עֲמָדִי שְׁבִטָךְ וּמִשְׁעֲנִיתָךְ וְגו'. בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַצְדִּיקִים הוֹלְכִים, הַשְׂכִּינָה הוֹלֶכֶת עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזֶבֶת אוֹתָם.

יוסף הֵלֶךְ בְּגִיָּא צִלְמוֹת וַהֲרִידוֹ אוֹתוֹ לְמִצְרַיִם - הַשְׂכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף. וּמִשׁוֹם שֶׁשְׂכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ - בְּכָל מָה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה, הָיָה מְצַלִּיחַ בִּידוֹ. שֶׁאִפְלוּ מִה שֶׁהָיָה בִּידוֹ וַהֲיָה מִבְּקֵשׁ אוֹתוֹ אֲדוֹנוֹ בְּגוֹן אַחֵר - הָיָה מִתְהַפֵּךְ בִּידוֹ לְאוֹתָהּ הַצּוּרָה שֶׁרָצוֹן אֲדוֹנוֹ הָיָה רוֹצֶה בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מְצַלִּיחַ בִּידוֹ. מְצַלִּיחַ בִּידוֹ וְדַאי, כִּי ה' אִתּוֹ.

בא רֵאָה, וַיַּדַּע אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וַיֵּרָא אֲדֹנָיו, שֶׁהֲרִי בְּעֵינָיו הָיָה רוֹאֶה מַעֲשֵׂה נְסִים בְּכָל יוֹם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בִּידוֹ, וְעַל כֵּן וַיִּכְרֹךְ ה' אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְל יוֹסֵף. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַצְדִּיקִים, וּבְגִלְלָם הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָרָשָׁעִים, שֶׁהֲרִי הָרָשָׁעִים מִתְבָּרְכִים מִשׁוֹם הַצְדִּיקִים. כְּמוֹ כֵּן כְּתוּב (שמואל ב ו) וַיִּכְרֹךְ ה', אֶת בֵּית עֲבָד אֲדָוִם, [הגת'י] בְּעִבּוֹר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים. הַצְדִּיקִים, מִתְבָּרְכִים

וּמִשְׁעֵנֶיךָ הִמָּה יִנְחֲמֵנִי: הַתַּעֲרֹף לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְרֵי
 דְּשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֹאשִׁי בּוֹסִי רוּיָהּ: וְאַךְ מִזֶּבֶחַ וְחֶסֶד יִרְדּוּפֹנִי
 כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה ^{אֲהַבְתִּי} לְאַרְךָ יָמִים:

— זוהר תהלים —

הָאֲחֵרִים בְּגִלְלָן, וְהֵם לֹא יָכְלוּ לְהִזּוֹן [ס"א להנצל] בְּזִכּוֹתָם, וְהָרִי
 פִּרְשׁוּהָ. יוֹסֵף הִתְבָּרַךְ אֲדוֹנוֹ בְּגִלְלוֹ, וְהוּא לֹא יָכַל לְהִנָּצֵל
 מִמָּוֶנוּ בְּזִכּוֹתוֹ וּלְצִאֲתוֹ לְחֵירוֹת. [דף קפט ע"ב] וְאַחֲרֵי כֵן הִכְנִיס
 אוֹתוֹ לְבֵית הַסֵּהָר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קה) עֲנֹ בַכֶּכֶל רִגְלוֹ
 בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ, עַד שֶׁלֹּאֲחֵר מִכֵּן הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא
 אוֹתוֹ לְחֵירוֹת וְהִשְׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם. וּמִשּׁוּם כֵּן
 כָּתוּב וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. כָּתוּב חֲסִידוֹ
 וְנִתְבָּאָר, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִגֵּן עַל הַצְדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכָּתוּב (תהלים ה) וַיִּשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי כֶךְ לְעוֹלָם
 יִרְנְנוּ וְתִסֵּךְ עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלִצוּ כֶךְ אֱהָבֵי שְׁמֶךָ.

מִקֹּדֶם פְּרִנְסַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרֵי כֵן לְשָׂאֵר הָעַמִּים

תַּעֲרֹף לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְרֵי דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֹאשִׁי בּוֹסִי רוּיָהּ
 (כג, ה): [זוהר שמות פ' תרומה (דף קנ"ב):] וַעֲשִׂיתָ שְׁלֹחַן עֲצֵי
 שִׁטִּים וְגו'. (שמות כה). רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ
 וּבִרְכַּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כְּמָה צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם וְקִרְבָּם אֵלָיו מִכָּל הָעַמִּים, וּבִשְׁבִיל
 יִשְׂרָאֵל נָתַן מְזוֹן וְשָׂבַע לְכָל הָעוֹלָם, וְאֵלְמָלָא יִשְׂרָאֵל – לֹא
 נָתַן הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזוֹן לְעוֹלָם, וְעַכְשָׁו שִׁישְׁרָאֵל בְּגִלּוֹת,
 עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׁנוּטִלִים מְזוֹן עַל אֶחָד פִּי שְׁנַיִם. בְּזִמָּן

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שָׁהִיו יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָן הַקְדוּשָׁה, הִיָּה יוֹרֵד לָהֶם מִזֶּזֶן מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן, וְהֵם נוֹתְנִים חֶלֶק תַּמְצִית לְעַמִּים עוֹבְדֵי פוֹכְבִּים, וְכָל הָעַמִּים לֹא נִזְוְנוּ אֶלָּא מִהַתַּמְצִית, וְעָכְשׁוּ שִׁישְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת, הַתְּהַפֵּךְ לְגֹן אַחֵר.

מִיֵּשֶׁל לְמֶלֶךְ שֶׁהִתְקִין סְעוּדָה לְבְנֵי בֵיתוֹ. כָּל זְמַן שֶׁהֵם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ, אוֹכְלִים סְעוּדָה עִם הַמֶּלֶךְ, וְנוֹתְנִים לְכָלֶּבִים חֶלֶק הָעֵצָמוֹת לְגֵרָה. בְּשַׁעַה שֶׁבְנֵי בֵיתוֹ לֹא עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ, הַמֶּלֶךְ נוֹתֵן אֶת כָּל הַסְּעוּדָה לְכָלֶּבִים, וּמַעֲלָה לָהֶם אֶת הָעֵצָמוֹת. כְּמוֹ זֶה, כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹן רַבּוֹנָם, הֵם אוֹכְלִים עַל הַשְּׁלֶחַן הַזֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְכָל הַסְּעוּדוֹת מִתְּקַנּוֹת לָהֶם. וְהֵם, מֵאוֹתָהּ שִׁמְחָה שְׁלֵמָה, נוֹתְנִים עֲצָמוֹת שֶׁהֵן תַּמְצִית לְעוֹבְדֵי פוֹכְבִּים. וְכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל לֹא עוֹשִׂים רְצוֹן רַבּוֹנָם, הֵם הוֹלְכִים לְגִלוֹת, וְהַסְּעוּדָה הוֹלֶכֶת לְכָלֶּבִים, וְעוֹלָה לָהֶם הַתַּמְצִית. כִּכָּה יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת לֶחֶם טֵמֵא בְּגוֹיִם, שֶׁהֵרִי תַמְצִית הַגָּעַל שְׁלֵמָה הֵם אוֹכְלִים. אוֹי לְבֶן הַמֶּלֶךְ שִׁיּוֹשֵׁב וּמַצִּיפָה לְשֶׁלֶחַן הָעֵבֶד, וּמֵה שֶׁנִּשְׁאָר מִתּוֹךְ הַשְּׁלֶחַן הוּא אוֹכֵל.

יְיָ הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֶחַן נֶגֶד צִרְיִי דְשִׁנָּה בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רִיחָה. תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֶחַן - זֶה סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ. נֶגֶד צִרְיִי - אוֹתָם הַכָּלֶבִים שִׁיּוֹשְׁבִים לִפְנֵי הַשְּׁלֶחַן וּמַצִּיפִים לַחֲלָקֶת עֲצָמוֹת, וְהוּא יוֹשֵׁב עִם הַמֶּלֶךְ בְּעֶנְג שֶׁל הַסְּעוּדָה בְּשֶׁלֶחַן.

דְּשִׁנָּה בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי - זֶה רֹאשׁ הַסְּעוּדָה. שְׁכַל שֶׁמֶן וְשִׁמְנוּנִית

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

וְתִקְוֶה הַסְּעוּדָה נִתְּנִים בְּרֹאשׁוֹנָה לְאַהֲבַת הַמֶּלֶךְ. מֵה שֶׁנִּשְׁאַר
נִתֵּן אַחֵר כִּף לְכָלִּים וְלֹאֹתָם עֹבְדֵי הַשְּׁלֶחָן. כּוֹסֵי רוּיָה –
מִלֵּאָה הַכּוֹס לִפְנֵי אַהֲבַת הַמֶּלֶךְ תָּמִיד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לִבְקֶשׁ, וְעַל
סוּד זֶה הָיוּ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד עִם שְׂאֵר הָעַמִּים.

[זוהר שמות פ' תרומה (דף קנ"ו):] שֶׁלְּחָנוּ שֶׁל אָדָם מִזְכֶּה אוֹתוֹ לֶאֱכֹל
עַל שְׁלֶחָן אַחֵר בְּעֶדְיוֹן שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב'
ט) כִּי עַל שְׁלֶחָן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֵכֵל. וְדוּד הַמֶּלֶךְ הִיָּה אוֹמֵר,
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֶחָן נֶגֶד צִרְיִי, וְזוֹהִי עֲרִיכַת הַשְּׁלֶחָן בְּאוֹתוֹ
עוֹלָם, שֶׁהָרִי אִז הוּא עֶדְיוֹן וְתִשׁוּקָה שֶׁהִנְשָׂמָה נִהְיִית בָּהֶם
בְּעוֹלָם הַבָּא.

מֵהוּ דִּרְגַת טוֹב וְחֶסֶד

אָךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי (כג, ו): [זוהר שמות פ' תרומה (דף קט"ח):]
וּבְטוֹבוֹ חִיֵּינוּ, זֶה צִרְיָךְ רְצוֹן לְמַעֲלָה אֶל עֲתִיק הָעֲתִיקִים,
וְעַל זֶה הִיא בְּדִרְךְ נִסְתָּר. וּבְטוֹבוֹ, וְלֹא מְטוֹבוֹ. וּבְטוֹבוֹ, זֶה
הַיָּמִין (מִיָּנֹה) הָעֲלִיּוֹן, וּמְטוֹבוֹ זֶה דִּרְגָּה אַחֲרֵת שֶׁבָּאָה מִצַּד
הַיָּמִין, וְהִיא דִּרְגָּה לְמַטָּה מִמֶּנּוּ, מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ הַטוֹב נִבְנְה
הָעוֹלָם וְבוֹ נִזּוֹן.

לָמָּה נִקְרָא טוֹב וְלָמָּה נִקְרָא חֶסֶד? הַטוֹב הוּא כְּשֶׁכּוֹלֵל הַכֹּל
בְּתוֹכוֹ וְלֹא מִתְפַּשֵּׁט לְרֹדֶת לְמַטָּה. חֶסֶד – כְּשִׁיּוּרֵד
לְמַטָּה וְעוֹשֶׂה טוֹב בְּכָל הַבְּרִיּוֹת, בְּצַדִּיקִים וּבִרְשָׁעִים, וְלֹא
חוֹשֵׁשׁ, וְאֵף עַל גֵּב שֶׁדִּרְגָּה אַחַת הִיא. מִנֵּין לָנוּ? שֶׁכְּתוּב
(תהלים סג) אָךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי. אִם טוֹב, לָמָּה חֶסֶד? וְאִם

⚡—————⚡ זוהר תהלים ⚡—————⚡

חסד, למה טוב, שהרי באחד מספיק? אלא טוב כולל הכל
בתוכו, ולא התפשט למטה. חסד יורד ומתפשט למטה וזן
לכל הצדיקים והרשעים כאחד.

כד א לְדָוִד מְזֻמֹּר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָּהּ: ב כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת

שימוש תהלים

להנצל משטף מים

לה' הארץ ומלואה וגו' (כד, א): [שימוש תהלים לפרק כד]. טוב להתפלל בכל יום והוא מסוגל להנצל משטף מים.

זוהר תהלים

על ימים יסדה - אלו חכמי ישראל הגדולים שייסדו תורה וחכמה שנקראת הים הגדול ועל נהרות - אלו התלמידים

לְדָוִד מְזֻמֹּר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָּהּ וכו' (כד, א-ב): [זוהר בראשית פ' נח (דף טז.)] רבי יהודה פתח, (תהלים

כד) לְדָוִד מְזֻמֹּר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָּהּ. הרי שנינו, לְדָוִד מְזֻמֹּר - שאמר שירה ואחר כך שרתה עליו רוח הקדש. מְזֻמֹּר לְדָוִד - ששרתה עליו רוח הקדש ואחר כך אמר שירה. לה' הארץ ומלואה - פסוק זה נאמר על ארץ ישראל שהיא ארץ הקדושה. ומלואה זו השכינה, כמו שנגאמר (דברי הימים ב ה) כִּי מָלָא כְבוֹד ה' אֶת בֵּית ה', וכתוב (שמות מ) וכבוד ה' מָלָא אֶת הַמִּשְׁכָּן. למה מלא ולא מלא? אלא מלא ודאי, שהתמלא מהכל, שהתמלא מהשמש. הלבנה שלמה בכל הצדדים. מלא מכל טוב שלמעלה, כמו האוצר הזה שהתמלא מכל טוב של העולם, ועל זה כתוב לה' הארץ ומלואה. תבל וישבי בה - אלו שאר הארצות.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

דָּבָר אַחֵר, לֵה' הָאָרֶץ וּמְלוּאָה - זוֹ אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוצֶה בָּהּ. וּמְלוּאָה - אֵלּוּ נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים [ד"א שְׁכֵלָם מִמְּלָאִים אוֹתָהּ] מִתְּמַלְּאֵת [ד"א שְׁמַתְמִלָּאת] מֵהֶם
מִכֹּחַ עֲמוּד אֶחָד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו. וְאִם תֹּאמַר עַל אֶחָד
עוֹמֵד.

בֹּא רֹאֵה מָה כָּתוּב, (תהלים כד) כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה. עַל יָמִים
יִסְדָּה (תהלים כד) - אֵלּוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּדוֹלִים שֶׁיִּסְדּוּ
תוֹרָה וְחֻכְמָה שֶׁנִּקְרְאת הַיָּם הַגְּדוֹל, וְכֵן הוּא אוֹמֵר, (קהלת א)
כָּל הַנְּחָלִים הַלִּכִּים אֶל הַיָּם. וְעַל נִהְרֹת - אֵלּוּ הַתְּלַמִּידִים
שֶׁהֵם הַגְּדוֹלִים מִהֵנָּה, וְכֵן הֵרֵב גְּדוֹל מִן הַתְּלַמִּידִים, וְהֵם
מַחֲדִּידִים אֶת הֵרֵב בְּקִשְׁוִיתִיהֶן, וְהוּא מִתְּרַץ לָהֶם כָּל הַקִּשְׁוִית
וְאֵינוּ מִתְּרַשֵּׁל, כְּמוֹ הַנִּהְרֹת שֶׁנִּמְשָׁכִים לֵים וְאֵינוּ מָלֵא,
שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַנְּחָלִים הַלִּכִּים אֶל הַיָּם. וְהִרְאִיָּה - אֲמָרוּ אַחֲרֵי
כֵן, מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה', כִּי אֵין מַעֲשֶׂה בְּלֹא חֻכְמָה, כִּי הַתְּלַמּוּד
מֵבִיא לִיָּדִי מַעֲשֶׂה: כִּי הוּא, מִי הוּא זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הוּא עֲשֹׂנוּ, וְכָתוּב (איוב כח) כִּי הוּא לִקְצוֹת הָאָרֶץ
יָבִיט. עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נִהְרֹת יִכּוֹנֵנָה - אֵלּוּ שְׁבָעָה עֲמוּדִים
שֶׁעוֹמְדֵת הָאָרֶץ עֲלֵיהֶם וּמִמְּלָאִים אוֹתָהּ, וְהִיא מִתְּמַלְּאֵת
מֵהֶם. אֵיךְ מִתְּמַלְּאֵת מֵהֶם? בְּשָׁעָה שֶׁמִּתְּרַבִּים הַצְּדִיקִים
בְּעוֹלָם, אִזּוֹ הָאָרֶץ הַזֹּאת עוֹשֶׂה פְּרוֹת וּמִתְּמַלְּאֵת מֵהַכֹּל. וּבְשָׁעָה
שֶׁמִּתְּרַבִּים הָרָשָׁעִים בְּעוֹלָם, אִזּוֹ כָּתוּב (שם יד) אֲזָלוּ מִים מִנִּי יָם
וְנִהַר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ. אֲזָלוּ מִים מִנִּי יָם - זוֹ הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה
שֶׁאֲמָרְנוּ שֶׁנִּשְׁקִית מֵהַשְּׁקָאָה עֲלִיוֹנָה. וְנִהַר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ - אוֹתוֹ

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

הַעֲמִיד הָאֶחָד שְׁעוּמִד עָלֶיהָ לְהִיּוֹת מוֹאֵר מִמֶּנּוּ. וְנִהַר יִיחָרֵב
וַיֵּבֶשׁ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נז) הַצַּדִּיק אָבָד.

הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ הֵינּוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָם כָּלּוּ

לְדוֹד מְזֻמּוֹר לַה' הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ וכו' (כד),
א-ב): [זוהר שמות פ' וארא (דף כ"ב:)] רַבִּי יוֹסִי (רבי ייסא) פִּתַּח,
(תהלים כד) לְדוֹד מְזֻמּוֹר לַה' הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ.
הָאֶרֶץ - זוֹ הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְהַשְׁקוֹת
מִמֶּנּוּ וּלְהַתְּבַרֵךְ מִמֶּנּוּ בְּרֹאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כִּךְ מִמֶּנּוּ נִשְׁקָה כָּל
הָעוֹלָם. תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ - אֵלּוּ שְׁאֵר הָאֲרָצוֹת שֶׁשׁוֹתוֹת מִמֶּנּוּ.
מִנֵּין לָנוּ? שֶׁכְּתוּב (תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצִדִּיק. כִּי הוּא
עַל יָמִים יִסְדֶּה - אֵלּוּ שְׁבַעַה עֲמוּדִים שֶׁהָאֶרֶץ נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם,
וְהֵם שְׁבַעַה יָמִים, וְיָם כְּנֶרֶת שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
אֵל תֹּאמַר שֶׁשׁוֹלֵטֶת עֲלֵיהֶם, אֲלֵא שֶׁמִּתְמַלֵּאת מֵהֶם. וְעַל
נְהֻרֹת יְכוּנְנָה, מִי אֵלּוּ הַנְּהֻרֹת? אֲלֵא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צג)
נִשְׂאוּ נְהֻרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהֻרֹת דְּכִים, אוֹתָם נְהֻרֹת כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ד) וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וּמִשּׁוּם
כִּךְ וְעַל נְהֻרֹת יְכוּנְנָה.

לְדוֹד מְזֻמּוֹר לַה' הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ וְגו' (כד, א): [זוהר חלק ב' פ' בשלח
(דף נ)] פִּתַּח אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר, (תהלים כב) לְדוֹד מְזֻמּוֹר
לַה' הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ וְגו'. לְדוֹד מְזֻמּוֹר בְּמָקוֹם אֶחָד, וּבְמָקוֹם
אַחֵר מְזֻמּוֹר לְדוֹד. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֲלֵא לְדוֹד מְזֻמּוֹר -
הַשִּׁירָה שֶׁאָמַר דָּוִד עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מְזֻמּוֹר לְדוֹד - הַשִּׁירָה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

שְׁדוּד אָמַר עַל עֲצָמוֹ. לֵה' הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ. לֵה' – זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ – זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל הָאוּכְלוּסִין שֶׁלָּהּ שְׁמַתַּחֲבָרִים עִמָּה, וְנִקְרָאִים מִלְאָה וְדָאִי הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ו) מִלֹּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. תָּבֵל וַיִּשְׁבִּי בָהּ – זוֹהִי אָרֶץ שֶׁל מָטָה שֶׁנִּקְרָאת תָּבֵל, וְאַחֲזִיזָה בְּדִין [של עוֹלָם] שֶׁל מַעֲלָה. זֶהוּ שְׁכֶתוֹב (תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצֶדֶק. בֵּין לְאַחֵד, בֵּין לְעַם אַחֵד, בֵּין לְכָל הָעוֹלָם – מִהֲדִין הַזֶּה הוּא נִדּוּן.

קְדוּד מִזְמוֹר דֵּה' הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ וְגו' (כד, א): [זוהר שמות 9 ויקהל (דף קצ"ה):] מִחֲנִה רִאשׁוֹן מְמַנָּה בְּאַרְבַּע שָׁעוֹת רִאשׁוֹנוֹת שֶׁל רִאשִׁית הַלֵּילָה לְשִׁבְחָהּ אֶת אֲדוֹנָם. וּמֵה הֵם אוֹמְרִים? (תהלים כד) לֵה' הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ וְגו', כִּי הוּא עַל יָמִים יְסֻדָּה וְגו', מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה' וְגו', נָקִי כַפַּיִם וְכֹר לִבָּב וְגו'. מֵה הַטַּעַם שֶׁל זֶה? מִשּׁוֹם שֶׁכָּאֲשֶׁר הַלֵּילָה פּוֹרֵשׁ כְּנָפָיו עַל הָעוֹלָם, אֲזַי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֵמִים טַעַם הַמָּוֶת וַיּוֹצֵאת נִשְׁמָתָם לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, וְאוֹתָם מְלַאֲכִים עוֹמְדִים וְאוֹמְרִים, מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'. הַר ה' – זֶה הַר הַבֵּית. מְקוֹם קָדְשׁוֹ – זֶה עֲזֶרֶת יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, כֶּף גַּם לְמָטָה. מִשּׁוֹם שֶׁכָּכָל רָקִיעַ וְרָקִיעַ כְּמָה מְמַנִּים וְכְמָה שָׂרִים עוֹמְדִים שָׁם, וְכִשְׁהַנְשָׁמוֹת יוֹצֵאוֹת, רוֹצוֹת לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, וְאִם אֵינָן זוֹכוֹת דּוֹחִים אוֹתָן הַחוּצָה, וְהוֹלְכוֹת וּמְשׁוּטְטוֹת בָּעוֹלָם, וְלוֹקְחִים אוֹתָן כְּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל רוּחוֹת וּמוֹדִיעִים לָהֶם דְּבָרִים כּוֹזְבִים, וְלִפְעָמִים דְּבָרֵי אֱמֶת מְמָה שֶׁעֲתִיד לְבֹא בְּזֶמֶן הַקְּרוֹב, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּרָה. וְאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הוֹלְכוֹת וּמְשׁוּטְטוֹת לְמַעְלָה, וּפּוֹתְחִים לָהֶם פְּתָחִים,

— זוהר תהלים —

ומעלים אותן לתוך אותו מקום שנקרא הר ה', כמו הסוד של הר הבית למטה, ומשם נכנסים לתוך אותו מקום שנקרא מקום קדשו, ששם נראות כל הנשמות לפני אדונם. כמו כן אותו מקום שנראו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, המקום שנקרא עזרת ישראל. בשעה שהנשמות עומדות שם, אזי שמחת רבונם היא, לתקן בהם המקום שנקרא קדש הקדשים, ושם רושמים את כל מעשיהם וזכיותיהם.

אין לנו רשות לראות בשמחה מיום שחרב בית המקדש

לְדָוֶד מִזְמוֹר לַה' הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּגו' (כד, א): [זוהר ויקרא 9' תורע
(דף תה:)] רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך.
כשהגיעו לשדה אחת, ראו עץ אפרסמון אחד בצד ימין
הדרך. אמר רבי יוסי, עטיפה של עשן מצויה בעינים, אין לנו
רשות לראות בשמחה מיום שחרב בית המקדש.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים כד) לַה' הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ.
כִּיֵּן שֶׁאָמַר לַה' הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ, לָמָּה תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ?
וְכִי תִבֵּל אֵינָנָה מִן הָאֶרֶץ? אֵלָּא כִּךְ אָמַר, לַה' הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ
- זו הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁנִּקְרְאוֹת עַץ הַחַיִּים. תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ -
אֵלּוּ שָׂאֵר הָאֲרָצוֹת, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבֵּל
בְּצֶדֶק, שֶׁתִּבֵּל תְּלוּיָהּ בְּצֶדֶק, וְהַכֹּל דָּבָר אֶחָד.

רַבִּי חֵיִיָּא אָמַר, לַה' הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ, מִלֵּא הָאֶרֶץ, מֵהַ זֶה
וּמְלֹאָהּ? אֵלָּא אֵלּוּ נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים. תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ.
תִּבֵּל - זו הָאֶרֶץ שֶׁלִּמְטָה. וַיֵּשְׁבִי בָּהּ - אֵלּוּ הֵם בְּנֵי הָאָדָם. אָמַר

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

רַבִּי יוֹסִי, אִם כֵּן, בְּמָה בְּאַרְנוּ כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל
נְהוּרֹת יִכּוֹנְנָה? אָמַר לוֹ, וְדַאי כֵּן זֶה, שְׁאוּתָה אַרְץ הַחַיִּים עַל
יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהוּרֹת יִכּוֹנְנָה, שְׁכֶלֶם יוֹצֵאִים מֵאוּתוֹ הַנֶּהָר
הָעֲלִיּוֹן שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מַעְדָן, וּבָהֶם מַתְתַּקֶּנֶת לְהַתְעִיט עִם
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְלִזְנוֹן אֶת הָעוֹלָמוֹת. (ומשום כך) מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'
וְגו', נָקִי כַפִּים וְכִר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא נִפְשִׁי וְגו'. נִפְשׁוּ כְּתוּב,
מִה זֶה נִפְשִׁי וְנִפְשׁוּ? אֲלֹא הִכָּל דְּבָר אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עמוס
ו) נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנִפְשׁוֹ. (שמואל א ב) כֹּאֲשֶׁר בִּלְבָבִי וּבִנְפִשִּׁי
יַעֲשֶׂה. וְדוֹד הַמֶּלֶךְ נֶאֱחָז בְּאוּתוֹ לֵב וּבְאוּתָה נִפְשׁ, וְעַל כֵּן לֹא
נָשָׂא לְשׁוֹא נִפְשׁוֹ.

מִלֵּאכֵי הַשָּׂרֵת אוֹמְרִים פֶּרֶק זֶה שִׁירָה

לְדוֹד מִזְמוֹר לַה' הָאֲרִיץ וּמִלֵּאָה וְגו' (כד, א): [זוהר חדש-מדרש רות
טז טז] וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה. שְׁנִינוּ, שְׁלֹשׁ מִשְׁמְרוֹת הוּא
הַלַּיְלָה, וְעַל כֵּל מִשְׁמֶר וּמִשְׁמֶר יוֹשֵׁב הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשׂוֹאֵג כְּאָרִי. וּבְכָל מִשְׁמֶרָה וּמִשְׁמֶרָה מִלֵּאכִים יְדוּעִים,
מִמְּנִים בִּלְיָלָה בְּשִׁלֵּשׁ הַמִּשְׁמְרוֹת הִלְלוּ.

בְּמִשְׁמֶרָה הָרִאשׁוֹנָה, הֵם הַמִּלֵּאכִים שְׁאוֹמְרִים שִׁירָה
בְּרִאשִׁית הַלַּיְלָה. וּמִה הֵם אוֹמְרִים? (תהלים כד)
לְדוֹד מִזְמוֹר לַה' הָאֲרִיץ וְגו', (שם) מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה'. (שם) נָקִי
כַפִּים וְכִר לִבָּב וְגו'. מִשׁוּם שְׁכָל נִשְׁמוֹת בְּנֵי הָאָדָם יוֹצֵאוֹת
וְרוּצוֹת לַעֲלוֹת. כְּשֶׁעוֹלוֹת לְמָקוֹם שֶׁל הַמְּמַנִּים הִלְלוּ שְׁשָׁם
עוֹמְדִים הַמִּשְׁמֶרָה הָרִאשׁוֹנָה, יֵשׁ שָׁם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים

יְבוֹנְנָה: ג' מִי יַעֲלֶה בְּחַר יְהוָה יִתְחַלֵּל וְיָמִי יָקוּם בְּמָקוֹם

זוהר תהלים

וְחַמְשָׁה הִיכָלוֹת, כְּחֶשְׁבוֹן יְמוֹת הַשָּׁנָה, וּמִמֵּנִים מְגֻנִים עָלֵיהֶם. אִם זֹכוֹת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת, פּוֹתְחִים לָהֶן פְּתָחִים עֲלִיוֹנִים. וְאִם לֹא, דוֹחִים אוֹתָן הַחוּצָה, וְהוֹלְכוֹת וּמְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וּפּוֹגְשׁוֹת אֶת אוֹתָן הָרוּחוֹת הָרָעוֹת, וּמוֹדִיעוֹת לָהֶן דְּבָרִים, מֵהֶם כּוֹזְבִים וּמֵהֶם אֱמֶת. אִם זֹכוֹת לְהַפְנֵס, פּוֹתְחִים לָהֶן פְּתָח, וְנִכְנְסוֹת וְעוֹלוֹת לְמָקוֹם אוֹתָן הָאֲחֵרוֹת.

פִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְבוֹנְנָה (כד, ב): [נזוהר חדש פ' בראשית (דף י"ב:)] וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א). רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (תהלים ג) אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךְ. בֹּא וּרְאֵה שְׂאִין מָקוֹם בְּעוֹלָם פְּנוּי בְּלֹא מַיִם, מִפְּנֵי שֶׁהָאָרֶץ תְּלוּיָה עַל הַמַּיִם, שְׁנֵאמַר (שם כד) פִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְבוֹנְנָה. וְכִי תַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ שֶׁהַמַּיִם הֵם מִתְחַת לָאָרֶץ, וְהָאָרֶץ שְׂהִיא כְּבִדָּה מְכַל הַיְסוּדוֹת עוֹמְדוֹת עַל הַמַּיִם? אֵלֹא שֶׁהַמַּיִם עַל הָאָרֶץ, וְלִמְעַלָּה לְשָׁמַיִם.

אָמַר לוֹ רַב חֲסֵדָא, וְהָרִי כְּתוּב (בראשית א) הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ? אָמַר לוֹ, אֵין זֶה אֶלֶּא כְּתַרְגוּמוֹ, בְּאֲמָצַע הַמַּיִם, שֶׁהָרָקִיעַ מִבְדִּיל בֵּינֵיהֶם. כִּי הַמַּיִם אֲחָדִים הֵי, אָבָל מִפְּנֵי שְׁנִכְנֵס הָרָקִיעַ בְּאֲמָצַע נִחְשְׁבוּ כְּשֵׁנִים. וְהָרָקִיעַ כְּדוּר, וּבֹא בְּמִימֵי אוּקְיָנוֹס, כְּמִבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם. נִמְצְאוּ מַיִם מִמְּעַל, וּמִיִּם מִתְחַת.

קָדְשׁוֹ: דַּ נְקִי כַפִּים וְכִר לִכְב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂאֵא נַפְשִׁי

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, רִקְיָעִים הֵם הַסּוֹכְבִּים, לִפְעָמִים מִמְּזֶרֶח
לְמַעַרְב, וְלִפְעָמִים מִמַּעַרְב לְמִזְרָח, וְכַאֲשֶׁם בְּאֲמֻצָּע הַיָּם
וּמִבְדִּילִים בֵּינֵיהֶם. וְזֶהוּ וַיִּבְדֵּל בֵּין הַיָּמִים.

וּמִפְּנֵי מָה מִי הַיָּם מְלוּחִים? מִפְּנֵי חֲמִימוֹת הָרִקְיָע וְרִתִּיחָתוֹ.
בֹּא וּרְאֵה, קִדְרָה הָעוֹמֶדֶת עַל הָאוֹר, וְכֹל מִה
שֶׁמֶתְעַפְּכֶת עַל הָאוֹר, יוֹתֵר הֵתְבָשִׁיל נִמְלָח מֵרַב חֲמִימוֹת
הָאֵשׁ. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלֵמָּלָא הָרִקְיָע הָיָה קָיָם בֵּין הַיָּמִים,
כָּל הַיָּמִים הָיוּ נִקְפְּאִים כְּמִלַּח, אֲלֵא הוּלֵךְ וְסוֹכֵב וְאִינוּ וְאִינוּ
מִתְקָיִים בֵּין הַיָּמִים.

כְּמוֹ וְכִי שֶׁהֲרָצוֹן שֶׁל הָאָדָם מוֹתֵכּוֹן בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּךְ מוֹמְשִׁיף
עָלָיו רוּחַ מְלִמְעָלָה כְּמוֹ אוֹתוֹ הֲרָצוֹן שֶׁנִּדְבֶּק בּוֹ

מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה' וְגו' (כד, גה): [זוהר בראשית 9' וירא (דף טז.)] יָמִים
שֶׁבָּנִי אָדָם עוֹמְדִים בָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהָרִי כָּלָם נִבְרָאוּ
וְכָלָם עוֹמְדִים לְמַעְלָה. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁנִּבְרָאוּ? שֶׁכְּתוּב (שם קלט)
יָמִים יֵצְרוּ.

וּכְשֶׁמִּגִּיעִים הַיָּמִים לְהַעֲלוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָם קָרְבִּים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (מלכים א ב)
וַיִּקְרְבוּ יָמֵי דָוִד לָמוֹת. וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוֹת. מִשּׁוּם
שֶׁכֶּאֱשֶׁר בֶּן אָדָם הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִינוּ מִשְׁגִּיחַ וְלֹא מִתְבּוֹנֵן
עַל מִה הוּא עוֹמֵד, אֲלֵא כָּל יוֹם וְיוֹם חוֹשֵׁב כְּאֵלּוּ הוּא הוּלֵךְ
בְּרִיקָנוֹת, שֶׁהָרִי כְּשֶׁהִנְשָׂמָה יוֹצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹדַעַת

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לְאִיזוֹ דֶּרֶךְ מַעֲלִים אוֹתָהּ. שֶׁהִי הִדְרָךְ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה לְמָקוֹם
שֶׁאוֹר הַנְּשָׁמוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת מְאִירוֹת, לֹא נָתַן לְכָל הַנְּשָׁמוֹת,
שֶׁהִי כְמוֹ שֶׁהוּא מְמַשִּׁיךְ עָלֶיהָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ נִמְשָׁךְ לְאַחַר
שִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ.

בא רְאֵה, אִם בֶּן אָדָם נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַקִּבְ"ה וּתְשׁוּקָתוֹ אַחֲרָיו
בְּעוֹלָם הַזֶּה, אַחֲרֵי זֶה כְּשִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ, הוּא נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו,
וְנוֹתְנִים לוֹ דֶּרֶךְ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה אַחֲרֵי אוֹתָהּ מְשִׁיכָה שְׁנִמְשָׁךְ
בְּרָצוֹן כָּל יוֹם בְּעוֹלָם הַזֶּה.

אמר רְבִי אַבָּא, יוֹם אֶחָד נִפְגַּשְׁתִּי בְּעִיר אַחַת מֵאוֹתָם שֶׁהָיוּ
מִן בְּנֵי קֶדֶם, וְאָמְרוּ לִי מֵאוֹתָהּ חֲכָמָה שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים
מִיָּמִים רִאשׁוֹנִים, וְהָיוּ מוֹצְאִים סִפְרִים שֶׁל הַחֲכָמָה שֶׁלָּהֶם,
וְקָרְבוּ לִי סֵפֶר אֶחָד, וְהָיָה כְּתוּב בּוֹ, שֶׁכְּמוֹ שֶׁהִרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם
מִתְכַּוֵּן בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ מְמַשִּׁיךְ עָלָיו רוּחַ מְלַמְעָלָה כְּמוֹ
אוֹתוֹ הִרְצוֹן שֶׁנִּדְבֵּק בּוֹ. אִם רְצוֹנוֹ הַתְּכַוֵּן לְדַבֵּר עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ,
הוּא מְמַשִּׁיךְ אוֹתוֹ הַדְּבָר מְלַמְעָלָה לְמִטָּה אֵלָיו. וְאִם רְצוֹנוֹ
לְהִתְדַבֵּק בְּצַד הָאֲחֵר וּמִתְכַּוֵּן בּוֹ, הוּא מְמַשִּׁיךְ אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר
מְלַמְעָלָה לְמִטָּה אֵלָיו. וְהָיוּ אוֹמְרִים שֶׁעָקַר הַדְּבָר תְּלוּי
בְּדַבּוּרִים וּבְמַעֲשֵׂה וּבְרָצוֹן לְהִתְדַבֵּק, וּבִזְהָ נִמְשָׁךְ מְלַמְעָלָה
לְמִטָּה אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁנִּדְבֵּק בּוֹ. וּמִצָּאנוּ בּוֹ כָּל אוֹתָם מַעֲשִׂים
וְעִבּוּדוֹת הַכּוֹכָבִים וְהַמְזָלוֹת וּדְבָרִים שֶׁהִצְטָרְכוּ לָהֶם, וְאִיךְ
הִרְצוֹן לְהִתְכַּוֵּן בָּהֶם כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ אוֹתָם אֵלֵיהֶם. כְּמוֹ זֶה מִי
שֶׁרוּצֵה לְהִתְדַבֵּק לְמַעְלָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהִי בְּמַעֲשֵׂה
וּבְדַבּוּרִים וּבְרָצוֹן הֵלֵב לְכוֹן בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר תְּלוּי הַדְּבָר לְמַשֵּׁךְ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

אותו אליו מלמעלה למטה ולהדבק באותו הדבר. והיו אומרים, כמו שכן אדם נמשך בעולם הזה - כך גם מושכים אותו כשיוצא מן העולם הזה. ובמה שנדבק בעולם הזה ונמשך אחריו - כך נדבק באותו העולם. אם בקדש - בקדש, ואם בטמאה - בטמאה. אם בקדש, מושכים אותו לאותו הצד ונדבק בו למעלה ונעשה ממנה שמש לשמש לפני הקב"ה בין אותם שאר מלאכים. כמו שכן נדבק למעלה ועומד בין אותם קדושים, שכתוב (זכריה ג) ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה.

כך גם כמו זה. אם בטמאה, מושכים אותו לאותו הצד ונעשה כאחד מהם להדבק עמם, והם נקראים נזקי בני אדם. ובאותה שעה שיוצא מן העולם הזה, לוקחים אותו ושואבים אותו לגיהנם באותו מקום שדנים את בני הטמאה שטמאו עצמם ורוחם, ואחר כך נדבק בהם, והוא מזיק כאחד מאותם מזיקי העולם. אמרתי להם, בני, דבר זה קרוב לדברי תורה, אבל יש לכם להתרחק [מתוך] מאותם הספרים [הללו] כדי שלא יסטה לבכם לעבודות הללו ולכל אותם הצדדים שאמר כאן ששא חס ושלוה [לא] תסטו מאחר עבודת הקב"ה, שהרי כל הספרים הללו מטעים את בני האדם, משום שבני קדם היו חכמים, וירשת החכמה הזו ירשו מאברהם שנתן לבני הפילגשים, שכתוב (בראשית כה) ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם.

וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: ה' יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת יְהוָה ^{יְהוָה רַחֵם}
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי <sup>תָתַת כֶּל הַחַיּוֹת
בְּעֵת הַנְּחֻמָּה מֵלֶמַד</sup> יִשְׁעוֹ: וְזֶה דוֹר (דרשו) דִּרְשׁוּ

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

ואחר כך נמשכו באותה חכמה לכמה צדדים. אבל זרע
יצחק, חלקו של יעקב, לא כך, שכתוב (שם) ויתן אברהם את
כל אשר לו ליצחק. זהו חלק הקדוש של האמונה שבה נדבק
אברהם ויצא מאתו גורל ומאותו הצד. מה כתוב ביעקב?
(שם כח) והנה ה' נצב עליו, וכתוב ואתה יעקב עבדי וגו'.
משום כך צריך האדם להמשיך אחר הקב"ה ולהדבק בו
תמיד, שכתוב (דברים י) ובו תדבק.

בא ראה, (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' וגו'. אחר כך חזר ופרש,
נקי כפים. שלא עושה בידי צלם, ולא מחזיק עמהם
במה שלא צריך. ועוד, שלא נטמא בהם ולא מטמא בהם את
הגוף כמו אותם שמטמאים את עצמם בידיים להטמא, וזה
הוא נקי כפים ובר לבב, כמו זה שלא מושך את רצונו ולבו
לצד האחר אלא להמשיך אחר עבודת הקב"ה.

אשר לא נשא לשוא נפשו. כתוב נפשו ונקרא נפשי, והרי
פרשוה, נפשי – זו נפש דוד, צד האמונה. נפשו – זו
נפש האדם ממש. משום שכאשר יצא מן העולם הזה ונפשו
תתעלה במעשים שפשימים, על מה שיתקיים בהם ללכת בין
כל אותם הקדושים, כמו שנאמר (תהלים קטז) אתה ה' לפני ה'
בארצות החיים. ומשום שלא נשא לשוא נפשי, ישא ברכה
מאת ה' וגו'.

מִבְּקָשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: ז שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזִזּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה: ט שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיִּבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

— זוהר תהלים —

כִּיּוֹן שְׁעוֹלָה נִשְׁמָת הַצַּדִּיק לְמוֹעֵלָה הַקְּבָ"ה יַחַד עִם יַעֲקֹב אֲבִינוּ
מִקְבָּלִים פָּנָיו

מִבְּקָשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה (כד, ו): [זוהר בראשית פ' וירא (דף צט.) -
מִדְּרָשׁ הַנֶּעֱלָם] אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי, כָּל נִשְׁמָת
הַצַּדִּיקִים, כִּיּוֹן שְׁעוֹמֶדֶת בְּמָקוֹם שְׂכִינַת הַכְּבוֹד, שְׂרָאוּיָהּ
לְשִׁבְתָּ, הַקְּבָ"ה קוֹרֵא לְאַבּוֹת וְאוֹמֵר לָהֶם: לָכוּ וּבִקְרוּ אֶת
פְּלוֹנֵי הַצַּדִּיק שָׁבָא, וְהַקְדִּימוּ לוֹ שְׁלוֹם מִשְׁמִי. וְהֵם אוֹמְרִים:
רַבּוֹן הָעוֹלָם, לֹא רָאוּי לְאַבָּא לְלַכֵּת לְרֵאוֹת אֶת הַבֶּן. הַבֶּן רָאוּי
לְרֵאוֹת וּלְהִרְאוֹת וּלְדְרוֹשׁ אֶת אָבִיו. וְהוּא קוֹרֵא לְיַעֲקֹב וְאוֹמֵר
לוֹ: אַתָּה שְׁהִיָּה לָךְ צִעַר בָּנִים, לָךְ וְקִבְלָה [למדו] פְּנֵי פְלוֹנֵי
הַצַּדִּיק שָׁבָא לְכָאן, וְאֲנִי אֵלֶיךָ עֹמֵךְ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים כד)
מִבְּקָשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה. לֹא נֶאֱמַר מִבְּקָשׁ, אֶלָּא מִבְּקָשֵׁי. אָמַר
רַבִּי חֲזִיָּא, מֵרֵאשׁ הַפְּסוֹק מִשְׁמַע, שְׁכָתוֹב זֶה דוֹר דְּרָשׁוּ וְגו'.

שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם (כד, ו): [זוהר
בראשית פ' וירא (דף קג:)] רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, נִדְּעָה בְּשְׁעָרִים

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּעֵלָה, אֵיזָה שְׁעָרִים? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. וּמִשּׁוּם הַשְּׁעָרִים הֵלְלוּ, שֶׁהֵם דְּרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, בְּגִלְגָּלִם נוֹדַע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם לֹא – לֹא יִכּוּלִים לְהִתְדַבֵּק בּוֹ.

בא רֵאָה, הִרִי נִשְׁמַת הָאָדָם אֵין הוּא [אין] מִי שִׁיכוֹל לְדַעַת אוֹתָהּ, אֲלֹא עַל יְדֵי אֲבְרֵי הַגּוֹף, וְהֵם הַדְּרָגוֹת שֶׁעוֹשׂוֹת אֲמָנוּת הַנִּשְׁמָה. מִשּׁוּם כֵּן נוֹדַע וְלֹא נוֹדַע. כֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹדַע וְלֹא נוֹדַע, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה, רוּחַ לְרוּחַ, גִּנּוּז וְטָמִיר מִן הַכֹּל. אֲבָל בְּאוֹתָם הַשְּׁעָרִים, שֶׁהֵם פִּתְחִים לְנִשְׁמָה, נוֹדַע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם (כד, ז): נְזוּהַר שְׁמוֹת 9' וִיקָהֵל (דף קצ"ו). בְּשַׁעֲהַ שֶׁנִּכְנַס הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגֵן עֵדֶן, אִז כָּל אוֹתָם עֲצֵי הָגֵן וְכָל אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תהלים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְגו'. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְגו'. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְגו'. וּבְשַׁעֲהַ שֶׁנִּשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁבְּאֶרֶץ חוּזְרוֹת לְגוֹפֶן, אִז מַחְזִיקִים בָּהֶם כָּל אוֹתָם מִלְּאֲכִים, וְאוֹמְרִים (שם קלד) הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי ה'. וְלִמְדָנוּ שֶׁזֶה הַמַּחְנָה הַשְּׁלִישִׁי שֶׁאוֹמַר אֶת זֶה בְּאֶרְבַּע הַשָּׁעוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת.

כָּל הַמְּנַבֵּל עֲצָמוֹ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, לְסוֹף מִתְנַשֵּׂא וְיָבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
- וְאֵין כְּבוֹד אֲלֵא תוֹרָה -

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם (כד, ז): נְזוּהַר ח"ג

פ' פנחס (דף רנ"ג:) ואף על גב שפְּמָה עֲנָפִים יֵשׁ בְּאֵילָן וְכָמָה

תֵּאֲנִים עֲלֵיהֶם - אֵלֹהִי שֶׁהִקְדִּימוּ בְּרֵאשׁוֹנָה נִקְרָאִים בְּכוֹרִים.
אֵלֹהִי הֵם רְאשִׁים שֶׁל כָּלֶם. כְּדִגְמָא שְׁלָהֶם נֶאֱמַר (תהלים כד) שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם. (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא
אֱלֹהִי. (במדבר א) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם. שְׁעָרִים אֵלֹהִי הֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁל
בֵּינָה, שֶׁהִיא יְשִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה. וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם - שֶׁל
יְשִׁיבָה שֶׁל מַטָּה. שְׁכָל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, לְבִסּוֹף מִתְנַשֵּׂא.
זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי ל) אִם נִבְלַת בְּהִתְנַשֵּׂא. וּבְאֲרוּהוּ בַעֲלֵי
הַמִּשְׁנָה, כָּל הַמְּנַבֵּל עֲצָמוֹ עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה, לְסוֹף מִתְנַשֵּׂא, וְיָבֵא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וְאֵין כְּבוֹד אֶלָּא תּוֹרָה. מִכָּאֵן, מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה
שֶׁנִּקְרָאת כְּבוֹד, נִקְרָא מֶלֶךְ. וְלֹא תֵאֵמַר בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הֵבֵא וְלֹא
יִתֵּר - אֶלָּא מֶלֶךְ בְּשֵׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּדָמוֹת רַבּוּנוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה
כָּפוּל הַפְּסוּק פְּעָמִים. אַחַת - מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. שְׁתֵּים - מִי
הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם, מִהוּ רְאשִׁיכֶם?
פְּעָמִים. אֵלֹהִי חֵיוֹת הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה, וְחֵיוֹת הַמְּרַכְּבָה
הַתַּחְתּוֹנָה. (ע"כ רעיא מהימנא).

חבור תורה שבכתב לתורה שבעל פה

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם (כד, ו) : [זוהר במדבר
פ' פנחס (דף רנ"ג:) רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח פְּסוּק וְאָמַר, שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְגו'. פְּסוּק זֶה בְּאֲרוּהוּ וְנִתְבָּאֵר. אָבָל שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם - אֵלֹהִי הֵם שְׁעָרִים עֲלִיוֹנִים, שְׁעָרִים שֶׁל

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

שָׁכַל עֲלִיּוֹן, וְאֵלֹהֵי חַמְשֵׁים שְׁעָרִים. רָאשֵׁיכֶם - אֱלֹהֵי הָרָאשִׁים
מִי הֵם? אֵלָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ לְהִתְפַּשֵּׁט וְלַעֲלוֹת
זֶה בָּזָה וּלְהַכְלִיל זֶה בָּזָה.

מִצְאָנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ: שָׂאוּ שְׁעָרִים - אֱלֹהֵי הֵם שְׁעָרִים
שְׁלֹמֶמְטָה מִהֶאֱבֹת, וְאֵלֹהֵי שְׁלֹשָׁה אֲחֵרוֹנִים.
רָאשֵׁיכֶם - אֱלֹהֵי הֵם רָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֹהֵי הָאֲבֹת
הָעֲלִיּוֹנִים, וְאֵלֹהֵי רָאשֵׁים שֶׁל אוֹתָם שְׁעָרִים. וּמִשּׁוּם אֵלֹהֵי
שָׁהִם אוֹפְנִים, שְׁסוֹבְבִים וְנוֹטְלִים אוֹתָם עַל כְּתִפֵּיהֶם,
אוֹמְרִים שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. שָׂאוּ, לְמִי? לְרָאשֵׁיכֶם.
שָׁהִם רָאשֵׁים עָלֵיכֶם וְשׁוֹלְטִים עָלֵיכֶם. וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם - אֱלֹהֵי הָאֲמָהוּת, וְאַרְבַּע הֵן שְׁלֹמֶמְטָה.

וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד - זֶה הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהוּא מֶלֶךְ
מֵאוֹתוֹ כְּבוֹד, שְׁמַאִיר לְלִבָּנָה. וּמִי הוּא? ה' צְבָאוֹת.
וַיְבֹא, לְאַיִזָּה מָקוֹם? לְהַכְנִיס הַתּוֹרָה בְּאֶרֶץ, בְּחִבּוֹר אֶחָד
כְּמוֹ שְׂרָאוּי. וְכִיּוֹן שָׁזָה נִכְנָס לְמִקְוֵמוֹ, אִזּוֹ הַתּוֹרָה נִכְנָסָה
בְּאֶרֶץ, וּמִתְחַבֵּר חִבּוֹר אֶחָד, תּוֹרָה עֲלִיּוֹנָה בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה,
מִתְחַבְּרוֹת לְפָרֶשׁ דְּבָרִים סְתוּמִים.

כה א לְדוֹד אֱלִיךָ יְחֻנָּה ^{אֶתְחַבֵּל} נַפְשִׁי אֶשָּׂא: ב אֱלֹהֵי
 בְּךָ בְּמַחְתִּי אֶל אֲבוֹשָׁה אֶל יַעֲלֶצְוִי אִיבִי <sup>הַקִּיץ בְּעַל חֲסִידוֹת
 וּבְעַל מַחֲבָרֵי כוֹלָם</sup>
 לִי: ג גַּם כָּל קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם:

שימוש תהלים

לכל עקא

לדוד אליך ה' נפשי אשא וגו' (כה, א): [שימוש תהלים לפרק כה] יאמר
 אותו בכל בוקר בכל עידן דאית ליה עקא וישתזיב. ושם שלו אל"י.
 א' מן "אליך, ל' מן "למען, י' מן "מי זה.

זוהר תהלים

אליך ה' נפשי אשא בקשר גמור

לְדוֹד אֱלִיךָ ה' נַפְשִׁי אֶשָּׂא (כה, א): [זוהר בראשית 9' לך לך (דף 19)].
 בְּעוֹדָם הוֹלְכִים פָּגַשׁ בָּהֶם רַבִּי יִיסָא וַיהוּדִי אֶחָד עָמָו.
 וְהָיָה אוֹתוֹ הַיְּהוּדִי אוֹמֵר, (שם כה) לְדוֹד אֱלִיךָ ה' נַפְשִׁי אֶשָּׂא.
 לְדוֹד, וְכִי לָמָּה לֹא כָתוּב מִזְמוֹר לְדוֹד אוֹ לְדוֹד מִזְמוֹר? אֶלָּא
 בְּשִׁבְלֵי דְרָגְתוֹ אָמַר דּוֹד אֶת הַתְּשַׁבַּחַת שְׁאֵמַר בְּשִׁבְלֵי. אֱלִיךָ
 ה' נַפְשִׁי אֶשָּׂא, אֱלִיךָ ה' לְמַעְלָה. נַפְשִׁי, מִי זֶה נַפְשִׁי? [אשא] זֶה
 דּוֹד, [הוא] הַדְּרָגָה הָרִאשׁוֹנָה שְׁאֵמְרָנוּ. אֶשָּׂא – אֶעֱלֶה, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (שם קכא) אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים. מִשּׁוֹם שֶׁדּוֹד הָיָה
 מִשְׁתַּדֵּל כָּל יָמָיו לְהַעֲלוֹת אֶת דְּרָגְתוֹ לְהַתְעַטֵּר לְמַעְלָה
 וּלְהַתְקַשֵּׁר שֵׁם בְּקֶשֶׁר שְׁלֵם כְּרִאוּי.

בפרק זה יש כל האותיות חוץ מאות וי"ו מדוע, סדר היום,
 השכמת הבקר וסדר היום תפלה ותפילין

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לְדָוִד אֱלִיף ה' נִפְשִׁי אֶשָּׂא וכו' (כה, א-ב): נְזוּהַר בַּמְדַּבֵּר פ' בַּמְדַּבֵּר
 (דף ק"כ:) רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (תהלים כה) לְדָוִד אֱלִיף ה'
 נִפְשִׁי אֶשָּׂא אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי וְגו'. מָה רָאָה דָּוִד לְסַדֵּר שְׁבַח
 זֶה כִּכֶּה? וְכָל הַשְּׂבָחִים שֶׁהֵם בֵּא"ב, כָּלֶם שְׁלָמִים, וְזֶה חֶסֶד,
 שָׁאִין בּוֹ ו'? וְלָמָּה סִדּוּר זֶה לִפְלָע אִפְּסִים? אֵלָּא סוּר עֲלִיוֹן
 הוּא גָנוּז בֵּין הַחֲבָרִים. בְּשַׁעָה שֶׁנִּכְנָס הַלַּיְלָה, (ושולט) הָעֵץ
 הַתַּחְתּוֹן שֶׁהַמּוֹת תְּלוּי בּוֹ, פּוֹרֵשׁ עֲנָפָיו וּמְכַסֶּה הַכֹּל. וְעַל כֵּן
 מַחְשִׁיב, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם הַמּוֹת, וּמִקְדִּים אָדָם
 וְנוֹתֵן פִּקְדוֹן נִפְשׁוֹ, וּמִפְקִיד בְּיָדוֹ בְּפִקְדוֹן. וּמִשׁוּם שְׁלֹקֶח
 אוֹתָם בְּפִקְדוֹן, חוֹזֵר הַפִּקְדוֹן לְבַעֲלָיו בְּשַׁעָה שֶׁמִּגִּיעַ הַבֶּקֶר.
 כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַבֶּקֶר וְחוֹזֵר אֵלָיו פִּקְדוֹנוֹ, צָרִיךְ לְבָרֵךְ אֶת הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא הַנֶּאֱמָן הָעֲלִיוֹן. אַחֲרֵי שֶׁקָּם, נִכְנָס לְבֵית
 הַכְּנֶסֶת, מִתְעַטֵּר בַּתְּפִלִּין, מִתְכַּסֶּה בְּכִסּוּי צִיצִית, נִכְנָס וּמִטְהַר
 עֲצָמוֹ בַּקְרִבָּנוֹת בַּתְּחִלָּה, אַחֵר כֵּן מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
 בְּסִדּוּר שֶׁל שְׁבָחֵי דָּוִד, שֶׁהֵם סִדּוּר שֶׁל עַל מַלְכוּת. וּבְסִדּוּר
 שְׁבַח זֶה מְשַׁרְה עָלָיו אוֹתוֹ עַל. אַחֵר כֵּן סִדּוּר תְּפִלַּת מִיָּשָׁב,
 וְתְּפִלָּה מַעֲמָד, לְקַשְׁרָם כְּאַחָד.

בא רָאָה סוּד הַדְּבָר, אֵפֹה עַל גִּב שְׁתְּפִלָּה תְּלוּיָה בְּמַלְל
 וְדְבוּר הַפֶּה - הַכֹּל תְּלוּי בְּעֵקֶר הַמַּעֲשֶׂה בַּתְּחִלָּה, אַחֵר
 כֵּן בְּדְבוּר וּבְמַלְל הַפֶּה. אִיזֶה מַעֲשֶׂה? אֵלָּא אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה
 שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם בַּתְּחִלָּה כְּמוֹ תְּפִלָּה זֹו. וְלֹא יִתְפַּלֵּל אָדָם
 תְּפִלָּה, עַד שִׁירָאָה מַעֲשֶׂה בַּתְּחִלָּה כְּמוֹ הַתְּפִלָּה. מַעֲשֶׂה
 רִאשׁוֹן (בְּרִאשׁוֹנָה מַעֲשֶׂה) בְּשַׁעָה שֶׁאָדָם קָם - צָרִיךְ לְטַהֵר עֲצָמוֹ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

בַּתְּחִלָּה, וְאַחֵר כֶּךָ יִקְבַּל עָלָיו עַל זֶה, יִפְרֹשׁ עַל רֹאשׁוֹ פְּרִיסַת מִצְוָה. אַחֵר כֶּךָ יִקְשֹׁר קֶשֶׁר הַיְחוד, שֶׁהֵם תִּפְלִין, (מהו תפלין.) תִּפְלָה שֶׁל רֹאשׁ וְשֶׁל יָד, וּלְתַקְנֵם בְּקֶשֶׁר אֶחָד בְּשִׁמְאָל וְעַל הַלֵּב, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ (שיר השירים ב) שִׁמְאָלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וְגו'. וְכָתוּב (שם ח) שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל לִבִּי כַחוֹתֶם עַל זְרוֹעֵךְ. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. וְזֶהוּ הַמַּעֲשֶׂה שֶׁבַּתְּחִלָּה. אַחֵר כֶּךָ, בְּשַׁעֲה שֶׁאָדָם נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, יִטְהַר עֲצָמוֹ בַּתְּחִלָּה בְּקַרְבָּנוֹת, בְּדַבּוּר הַפֶּה. אַחֵר כֶּךָ יִקְבַּל עָלָיו עַל מַלְכוּת זֶה, לִפְרֹשׁ עַל רֹאשׁוֹ (פרישת מצוה) בְּשִׁבְחֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ הַמַּעֲשֶׂה שֶׁפּוֹרֵס עַל רֹאשׁוֹ פְּרִישַׁת מִצְוָה. אַחֵר כֶּךָ תִּפְלַת מִישָׁב כְּנֶגֶד תִּפְלִין שֶׁל יָד, וְאַחֵר כֶּךָ תִּפְלַת מַעֲמָד שֶׁהִיא כְּנֶגֶד תִּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ. וְזֶה כְּמוֹ זֶה. מַעֲשֶׂה כְּמוֹ דְבוּר. וְדָאִי בַּמַּעֲשֶׂה וְדְבוּר תְּלוּיָה הַתִּפְלָה. וְאִם פּוֹגֵם אֶת הַמַּעֲשֶׂה, הַדְּבוּר לֹא מוֹצֵא מְקוֹם שְׁשׂוּרָה בּוֹ, וְזוֹ לֹא תִפְלָה, וְנִפְגָּם הָאִישׁ הַהוּא לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, (ולא עוד, אלא) שֶׁצָּרִיךְ לְהִרְאוֹת מַעֲשֶׂה וּלְמַלִּיל דְּבוּר עָלָיו, וְזֹהִי תִפְלָה שְׁלֵמָה. אוֹי לְאִישׁ שֶׁפּוֹגֵם בַּתִּפְלָתוֹ, עֲבוּדַת רְבוּנוֹ, עָלָיו כְּתוּב (ישעיה א) כִּי תָבוֹאוּ לְרֹאוֹת פָּנָי וְגו'. גַּם כִּי תָרְבוּ תִפְלָה אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ. שֶׁהִרִי בַּמַּעֲשֶׂה וּבְדְבוּר הַדְּבָר תְּלוּי.

בא רֹאה, כִּיִּן שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה תִפְלוֹת כֶּךָ, בַּמַּעֲשֶׂה וּבְדְבוּר, וְקוֹשֵׁר קֶשֶׁר הַיְחוד, נִמְצָא שֶׁעַל יָדוֹ מִתְּבָרְכִים עָלֵינוּ וְתַחֲתוֹנִים. וְאִזְ צָרִיךְ הָאָדָם לְהִרְאוֹת עֲצָמוֹ, אַחֲרֵי שְׁסִים תִּפְלַת עֲמִידָה, כְּאִלּוּ נִפְטָר מִן הָעוֹלָם, שֶׁהִרִי נִפְרָד מֵעַץ הַחַיִּים וְכֵּן רָגְלָיו לְאוֹתוֹ עַץ הַמּוֹת, שֶׁהַחַיִּים לֹא פָקְדוֹנוֹ,

—== זוהר תהלים ==—

כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (בראשית מט) וַיֵּאָסֶף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה, שֶׁהָרִי הוֹדָה
עַל חֲטָאֵיו וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם.

עֲבָשׁוּ צָרִיךְ לְהִתְכַּנֵּס לְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת, וְלִנְפֹל וְלוֹמַר אֱלֹיו,
אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֶשָּׂא. בְּהִתְחַלָּה נִתְּנִי לָךְ בִּפְקֻדוֹן. כָּעֵת
שֶׁקִּשְׁרָתִי אַתְּ הִיחֹד וְעָשִׂיתִי מַעֲשֶׂה וּדְבַר כְּרָאוֹי וְהוֹדִיתִי
עַל חֲטָאִי, הָרִי נִפְשִׁי מִסִּרְתִּי לָךְ בּוֹדָאִי. וַיִּרְאֶה אָדָם עֲצָמוֹ
כָּאִלוֹ נִפְטָר מִהָעוֹלָם, שֶׁנִּפְשׁוֹ מָסַר לְמָקוֹם הַמּוֹת הַזֶּה, מִשּׁוֹם
כִּךְ אֵין בּוֹ וְאִ"ו, שְׁוֹא"ו עֵץ הַחַיִּים הוּא, וְזֶה עֵץ הַמּוֹת
הוּא. וְזֶה בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ, שְׁסוּד הַדְּבָר (מה בא להשמיענו סוד
הדבר) - שִׁישׁ חֲטָאִים שֶׁלֹּא מִתְכַּפְּרִים עַד שֶׁנִּפְטָר הָאָדָם
מִהָעוֹלָם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיהכב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד
תָּמִתוּן. וְזֶה נִתֵּן עֲצָמוֹ וְדָאִי לְמוֹת וּמָסַר נִפְשׁוֹ לְמָקוֹם זֶה, לֹא
בִּפְקֻדוֹן כְּמוֹ בְּלִילָה, אֲלֵא כְּמִי שֶׁנִּפְטָר מִהָעוֹלָם וְדָאִי. וְתִקּוֹן
זֶה צָרִיךְ בְּכוֹנֶת הַלֵּב, וְאִזּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו
וּמְכַפֵּר לוֹ עַל חֲטָאֵיו. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שִׁיּוּדָע לְפִתּוֹתוֹ וְלַעֲבֹד
לְרִבּוֹנוֹ בְּרָצוֹן וּבְכוֹנֶת הַלֵּב. אוֹי לְמִי שֶׁבָּא לְפִתּוֹת לְרִבּוֹנוֹ
בְּלֵב רַחוּק, וְלֹא בְּרָצוֹן, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ
בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עָמּוּ. הוּא אוֹמֵר
(שם כה) אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֶשָּׂא, וְלֹא כָּל דְּבָרָיו, אֲלֵא בְּלֵב
רַחוּק, זֶה גּוֹרֵם עָלָיו לְהִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם טָרָם שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ
יָמָיו, בְּזִמְנֵן שֶׁאֵילֵן זֶה מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת דִּין. וְלִכֵּן
צָרִיךְ אָדָם לְהִדְבִּיק נִפְשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ בְּרִבּוֹנוֹ, וְלֹא יָבֹא אֱלֹיו
בְּרָצוֹן כּוֹזֵב, מִשּׁוֹם שְׁכָתוֹב (שם קא) דְּבַר שֶׁקָּרִים לֹא יִכּוֹן לִגְדֹר

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

עיני. מה זה לא יכון? בשעה שהוא מתקין עצמו לזה ולבו רחוק מן הקדוש ברוך הוא, קול יוצא ואומר: לא יכון לנגד עיני. (למה) זה צריך לתקן את עצמו, לא יכון, אינו רוצה שיתתקן. כל שכן אם הוא בא ליחד שם הקדוש ולא מיחדו בראוי. אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (ישעיה טו) ובאו וראו את כבודי וגו'. וכתוב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך וגו'. בא רבי אלעזר ונשק ידו ואמר, אלמלא לא באתי לעולם רק לשמע דברים אלו - די לי. אמר רבי יהודה, אשרי חלקי ואשרי חלק ישראל, שנדבקים בקדוש ברוך הוא, שכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים וגו'. (ישעיה ט) ועמך כלם צדיקים וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלך ה' לעולם אמן ואמן.

מה היא נפילת אפים - בא"ל"ף ב"ת

לְדוֹד אֱלִיָּהּ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא (כה, א): [זוהר חדש פ' תרומה (דף נב.)] מה היא נפילת אפים? הרי פְּרִשּׁוּהָ, שְׁעוּשָׁה כָּל מַה שְּׁעוּשָׁה מִשָּׁה, תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת וּנְפִילַת אָפִים, שְׁכָתוֹב (דברים ט) וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי ה'. אֲבָל אַחֵר שְׁמִסִּים תְּפִלָּתוֹ, וּנְכַנֵּס לְתוֹךְ אוֹתָן הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהַכְּלָה נִקְשְׁרַת בְּכֻלָּם, יֵשׁ לָרֶדֶת לְמִטָּה. וְהוֹאִיל וַיּוֹרֵד לְמִטָּה, צָרִיךְ נְפִילַת אָפִים בְּאַלְפָּא בֵּיתָא. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂכִינָן שֶׁהַתְּפִלָּה תְּפִלָּתוֹ וְהוֹדָה עַל חֲטָאוֹ, מִכָּאן וְהִלָּאָה מֵרָאָה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁמִּסֵּר נִפְשׁוֹ לְאֲדוֹנוֹ בְּאַהֲבָה. (תהלים כה) לְדוֹד אֱלִיָּהּ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא. וְנוֹחַ לוֹ לְאוֹתוֹ הַצֵּד שְׁשׁוּרָה בּוֹ הַמּוֹת, וְעוֹשֶׂה לוֹ בְּזָה נַחַת.

וּרְרִיבִי יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרֻחֹתַי לְמִדְנִי:
הַדְרִיבֵנִי בְּאַמְתְּךָ וּלְמִדְנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הַתָּה הוֹדִיעַ
בְּמִדְנֵי הַמִּדְּוָה

זוהר תהלים

וְעַם כָּל זֶה, בְּאַלְפָּא בֵּיתָא יֵשׁ רַז הָרִזִּים לְחֻכְמִים. בְּאַלְפָּא
בֵּיתָא זו אֵין וַאֲוִי, וַיֵּשׁ בֵּיהּ פ"א בְּמִקְוֵמוֹ, וְהִינּוּ (שם) פִּדְהָ
אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל. אַחֲרַי כָּךְ ר' פַּעֲמִים הֵם, וְאֵין בֵּיהּ
קו"ף. מָה הֵטַעַם? מִשּׁוּם שֶׁנִּפְּלָה הַזֹּו, שֶׁנִּמְסַר אָדָם לְמוֹת,
צָרִיךְ לְכוֹן רְצוֹנוֹ, וְלַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁשּׁוֹרָה
בּוֹ הַמּוֹת, כְּמוֹ שֶׁעוֹשֶׂה קוֹף בְּחֻרְבוֹת וּבְהִרָם, מֵרָאָה אֶת
עַצְמוֹ שְׁמַת, וְנִרְאָה שְׁמַת לִפְנֵי חֵיָה אַחַת שֶׁפּוֹחֵד מִמֶּנָּה.
כֵּינֵן שְׁאוֹתָהּ הַחֵיָה קִרְבָּה אֵלָיו, וְחוֹשֶׁבֶת לְהִרְגּוֹ וּלְנִשֵּׁךְ אוֹתוֹ,
רוֹאָה אוֹתוֹ נּוֹפֵל לְאַרְצֵן כְּמוֹ מֵת, וְחוֹשֶׁבֶת שֶׁהוּא מֵת, אִז
שָׁבָה לְאַחֲרֵיהָ וְלֹא נִלְחַמְתָּ בּוֹ. וְלִכְּן הִסְתַּלְקוּ שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת
הַלָּלוּ, שְׁאֵין מִכִּיר בֵּהֶן רַק הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ. וְעַם כָּל
זֶה, בְּרִצּוֹן הַלֵּב יֵשִׁים אֶת עַצְמוֹ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמִּסַּר
לוֹ אֶת נַפְשׁוֹ בְּאַהֲבָה. וְהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחֲשִׁיב עָלָיו
כְּאֵלּוּ נָטַל מִמֶּנּוּ אֶת נִשְׁמָתוֹ. וְלִכְּן צָרִיךְ לִפְלֵי בְּאַרְצֵן כְּמוֹ
מֵת בְּשַׁעָה שִׁיאֲמַר נִפְּלַת אִפִּים, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ חֲטָאִים שֶׁעוֹשֶׂה
אָדָם שְׁאֵין מִתְּכַפְּרִים אֲלָא בְּמוֹת, כְּכַתוּב (ישעיה כב) אִם יִכְפֹּר
הָעוֹן הַזֶּה וְגו'. וְכַעַת, שֶׁנִּחְשֵׁב לוֹ שֶׁנָּטַל הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְהוּא נָתַן אוֹתָהּ בְּרִצּוֹן, אוֹתָהּ הִשְׁעָה עוֹמֶדֶת
לְכַפֵּר עַל חֲטָאָיו, וּמִשְׁלִים אֶת כָּל הַצָּדִידִים, וְאֶת אוֹתוֹ הַצַּד
שֶׁנִּתְּכָאָר.

אוֹתָךְ קִנִּיתִי כָּל הַיּוֹם: ו זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
וַחֲסִדֶּיךָ בִּי מַעֲוָלִים הָמָּה: ו חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי וּפְשָׁעֵי אֵל

זוהר תהלים

זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ בִּי מַעֲוָלִים הָמָּה (כה, ו): [זוהר בראשית פ'
בראשית (דף ק"ז)] רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, מַעֲוָלִים מִמֶּשׁ הָיוּ, וּמַעֲוָלִים
שְׁלֵמָטָה לְקַח אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר [זוה ה'ו,
וגברים גבורים של צד הרע היו, שכתוב אנשי שם, ולא כתוב אנשי השם, אלא
אנשי שם, כמו זה כתוב] (תהלים כה) זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ בִּי מַעֲוָלִים
הָמָּה. מַעֲוָלִים וְדָאִי. וּמַעֲוָלִים שְׁלֵמָטָה לְקַח אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְהֵם אָבוֹת רַאשׁוֹנִים לַהֲיוֹת מְרַכְּבָה קְדוּשָׁה
לְמַעֲלָה. גַּם כָּאֵן הָמָּה הַגְּבֵרִים אֲשֶׁר מַעֲוָלִים. מַעֲוָלִים וְדָאִי
לְקַח אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, מַעֲוָלִים [ומהו?]
זו מִטָּתוֹ שֶׁלְשֵׁלֻמָּה, שְׁכָתוֹב (שיר ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.
רַבִּי אֲחָא אָמַר, כָּלֵם נִקְרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים [שהרי עדין לא התבשמה].

זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ בִּי מַעֲוָלִים הָמָּה – בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם
וַיַּעֲקֹב

זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ בִּי מַעֲוָלִים הָמָּה (כה, ו): [זוהר ויקרא פ'
שמיני (דף ק"ח)] כְּתוּב (תהלים כה) זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסִדֶּיךָ בִּי
מַעֲוָלִים הָמָּה. זָכַר רַחֲמֶיךָ – זֶה יַעֲקֹב. וַחֲסִדֶּיךָ – זֶה אַבְרָהָם.
כִּי מַעֲוָלִים הָמָּה, וּמַעֲוָלִים נָטַל אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַעֲלָה
אוֹתָם לְמַעֲלָה, וַעֲשָׂה מֵהֶם מְרַכְּבָה קְדוּשָׁה לַהֲגִן עַל הָעוֹלָם.
וּמִשּׁוּם שֶׁהָיוּ מַעֲוָלִים, הוּא זָכַר אוֹתָם לַהֲגִן וּלְרַחֵם עַל
הָעוֹלָם. כְּמוֹ כֵּן נוֹטַל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַצַּדִּיקִים מִן

תִּזְכֹּר בְּחֶסֶדְךָ זָכַר לִי אֶתָּה לְמַעַן מִוִּבְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 ח טוֹב וַיָּשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל בֶּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ:
 ט יִדְרֶךְ עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט וַיְלַמֵּד עֲנִיִּים דְּרָבוֹ: כָּל אַרְחוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֶסֶד וְאֱמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדֻתָיו: יֵא לְמַעַן

— זוהר תהלים —

העולם ומעלה אותם למעלה, כדי להגן על העולם.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה לֹא נִזְכֹּר כָּאֵן יִצְחָק? אֲלֹא נִשְׁאָר לְהַפְרֵעַ
 מֵאוֹתָם שְׂמִצִּיקִים לְבָנָיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם ב) עוֹרְרָה אֶת
 גְּבוּרָתְךָ. וְכָתוֹב (ישעיה מב) ה' כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר
 קִנְיָאָה וְגו'. וְזֶהוּ יִצְחָק שֶׁהִסְתַּלַּק מִכָּאֵן. רַבִּי חֲזִיָּא אוֹמֵר, זָכַר
 רַחֲמֵיךָ ה' וְחֶסֶדְךָ – אֵלּוּ הֵם יַעֲקֹב וְאַבְרָהָם, שְׂצָרִיכִים אוֹתָם
 לְהִגָּן עָלֵינוּ. אֲבָל יִצְחָק עוֹמֵד כְּדִי לַעֲשׂוֹת קְרִבּוֹת, וּמִשׁוּם כֵּךְ
 לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ עַמָּם.

דָּבָר אַחֵר כִּי מַעוֹלָם הִמָּה, שֶׁשִּׁשְׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 הָעוֹלָם, נָטַל אֶת יִצְחָק וְקִיָּם בּוֹ אֶת הָעוֹלָם. רָאָה שְׁלֹא
 יְכוּל לַעֲמֹד לְבָדּוּ, נָטַל אֶת אַבְרָהָם וְהַעֲמִיד בּוֹ אֶת הָעוֹלָם.
 זֶהוּ שְׂכָתוֹב (בראשית מב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 בְּהַבְרָאָם, אֵל תִּקְרִי בְּהַבְרָאָם אֲלֹא בְּאַבְרָהָם. רָאָה שְׂצָרִיכִים
 יוֹתֵר קִיָּם, לָקַח אֶת יַעֲקֹב וְשִׁתַּף אוֹתוֹ עִם יִצְחָק, וְקִיָּם אֶת
 הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמַיִם. וְעַל
 זֶה בְּאַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב הִתְקַיָּם הָעוֹלָם. וּמִשׁוּם כֵּךְ – כִּי מַעוֹלָם
 הִמָּה.

שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: יב מִי זֶה
הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: יג נִפְשׁוּ
בְּטוֹב תִּלִּין וְזָרְעוּ יִירֹשׁ אֶרֶץ: יד סוּד יְהוָה
לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: טו עֵינֵי תָמִיד אֶל יְהוָה

— זוהר תהלים —

סוד העליון של התורה - הוּי אומר זו אות ברית קדש

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (כה, יד): נזוהר בראשית 9' ויחי
(דף קל"ז:) בסודם אל תבא נפשי וגו'. רבי אבא פתח
ואמר, (תהלים כה) סוד ה' לִירָאֵיו וגו'. סוד ה' לִירָאֵיו - הסוד
העליון של התורה לא נתן הקדוש ברוך הוא אלא לאותם
יראי חטא, ומי שהם יראי חטא, מתגלה להם סוד עליון של
תורה. ומיהו סוד העליון של התורה? הוּי אומר זו אות ברית
קדש, שנקראת סוד ה' ברית קדש. שמעון ולוי הטריחו
עצמם על סוד זה באנשי שכם שימולו עצמם ויקבלו עליהם
סוד זה, והפסוק מעיד שבמרמה. ועוד, במעשה זמרי בן
סלוא שפסל את הסוד הזה. ויעקב אמר, בסודם אל תבא
נפשי. מי זו נפשי? זו נפש שונכנסת ונאחזת בברית העליונה
למעלה, ונקראת נפש צרור החיים.

בשם קדוש של שם ארבעים ושתים (מ"ב) אותיות נברא העולם

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (כה, יד): נזוהר שמות 9' פקודי (דף
קל"ז:) פתח רבי יהודה אחריו ואמר, (תהלים כה) סוד ה'
לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. פסוק זה הרי פשוטהו, אבל סוד ה'
לִירָאֵיו - אותו סוד עליון שעומד בגניזות, (שהוא סתום

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

וגנוז) לא עומד אלא ליראיו, שהם יראים מהקדוש ברוך הוא תמיד, והם ראויים לאותם סודות עליונים, ושיהיו אותם סודות עליונים בגניזות ובנסתר כראוי, משום שהם סודות עליונים. אבל ובריתו להודיעם - הסוד שהוא עומד בברית הקדש, להודיעם, משום שהוא מקום שעומד להגלות ולדעת.

ועוד, סוד ה' ליראיו - שהם סודות העומדים ביראה, ואותם יראי חטא יראים בהם באותם סודות עליונים. אבל ובריתו להודיעם - לדעת ולפרש דברים, משום שאותם הדברים עומדים לפרוש.

בא וראה, בארבעים ושנים אותיות נחקק העולם והתקנים, וכלם עטרה של השם הקדוש. כשמצטרפות, עולות באותיות שלמעלה ויורדות למטה, מתעטרות בעטרות בארבעת צדדי העולם, ויכול להתקנים. אחר כך יצאו האותיות ובראו את העולם למעלה ומטה, בעולם היחוד ובעולם הפרוד, ונקראים (שיר השירים ב) הרי בתר, הרי הפרוד שנשקים, כשצד הדרום מתחיל לקרב אליו, ואז המים שופעים, ובכח הזה שלמעלה שופע, והכל הוא בשמחה. כשהמחשבה עולה ברצון של השמחה מטמיר כל הטמירים, מגיע ושופע מתוכה זהר אחד, ומתקרבים זה בזה, והרי פרשוה. ואותן ארבעים ושנים אותיות הן סוד עליון, ובהן נברא העולם העליון והעולם התחתון, והן הקנים וסוד כל העולמות. ועל שהן סוד העולמות, כתוב סוד

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֶם. זֶה סוּד הָאוֹתִיּוֹת הַחֻקּוֹת בְּהִצְנֶע, מִפְרָשׁוֹת בַּחֲקִיקוֹתָיו בְּגִלּוּי. כָּל אָדָם צָרִיךְ לְהִקְרִיב אוֹתוֹ בֶּן קָרְבָן לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁמְחָה, בְּרִצּוֹן הַלֵּב, לְהַכְנִיסוֹ תַּחַת כֹּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, וְנִחָשֵׁב לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא קָרְבָן שְׁלֵם שִׁיתְקַבֵּל בְּרִצּוֹן.

סוּד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֶם (כה, יד): נְזוּהַר וִיקְרָא פ' תזריע [[דף ט"ז]] וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ. מִצְוָה זוֹ לְמוֹל לְשִׁמְנָה יָמִים מִילַת בְּרִית הַקָּדֵשׁ. סוּד עֲלִיוֹן, שִׁכְתוֹב (תהלים כה) סוּד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֶם. לָמִי? לְאוֹתָם יִרְאִיו, אוֹתָם יִרְאִי חֹטָא, שֶׁהָרִי סוּד הַבְּרִית הַקָּדוֹשׁ לֹא רָאוּי לְגִלּוֹת, רַק לָהֶם. וְאֵת סוּד הַבְּרִית הַקָּדוֹשׁ הָרִי פָּרְשׁוּהוּ, וְנִתְבָּאֵר בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת. וְסוּד זֶה לְשִׁמְנָה יָמִים הוּא חַיּוֹב עַל הָעוֹלָם, לְכָל הָעָם הַקָּדוֹשׁ, שִׁכְתוֹב וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ. יוֹם הַשְּׁמִינִי – זֶהוּ אוֹת בְּרִית הַקָּדֵשׁ, וְהוּא שְׁמִינִי לְכָל הַדְּרָגוֹת, וּמִילַת אוֹתוֹ הַבְּרִית לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ עָרְלָה מִלִּפְנֵי הַבְּרִית. שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁמִּתְכַּנְּסִים הָעָם הַקָּדוֹשׁ לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ הָעָרְלָה מִלִּפְנֵי הַבְּרִית, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס אֵת כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ וּמִתְגַּלָּה וְדָא לְהַעֲבִיר אֵת אוֹתָהּ הָעָרְלָה לְמַעַלָּה מִלִּפְנֵי בְרִית הַקָּדוֹשׁ. שֶׁהָרִי כָּל הַמַּעֲשִׂים שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים לְמַטָּה, מְעוֹרְרִים מַעֲשֵׂה לְמַעַלָּה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִדְחִית אוֹתָהּ הָעָרְלָה מִכָּל הָעָם הַקָּדוֹשׁ לְמַעַלָּה, וּמִתְקַיְנִים לְאוֹתָהּ הָעָרְלָה כְּלִי אֶחָד עִם עֶפֶר לְהַשְׁרוֹת אוֹתָהּ הָעָרְלָה בְּתוֹכוֹ, בְּסוּד הַכְּתוֹב (ישעיה סה) וְנִחָשׁ עֶפֶר לְחִמּוֹ. (בראשית ג) וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. מִכָּאן שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְנַהֵג בְּזִיוֹן בְּמָקוֹם

בִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת רִגְלִי: מִן פֶּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי בִּי יַחֲדָה
וְעֵנִי אָנֹכִי: י' צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי:
יח רָאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לִבְלִי חֲטָאוֹתַי: יט רָאֵה אוֹיְבֵי בִּי רַבּוֹ
וְשִׁנְאֵת חָמָם שְׂנְאוֹנִי: כ שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל אֲבוֹשׁ בִּי
חֲסִיתִי בְךָ: כא תָּם וְיָשָׁר יִצְרוּנִי בִּי קִוִּיתִיךָ: כב פֶּדֶה אֱלֹהִים
אֶת יִשְׂרָאֵל מִבֶּל צָרוֹתָיו:

תק"ה בעל חובות
ובעל חובות ביום

זוהר תהלים

ההוא. אף על גב ש'מעבירים אותו מהברית הזו, ומקומו
כ'אשר נפ'רד מהברית הזו הוא ע'פר, (שהנה) ש'הרי אחר ש'הנחש
ההוא הע'בר מלפני האדם, הקדוש ברוך הוא שם לו את
מ'דורו ב'ע'פר, ש'כתוב וע'פר תאכל כל ימי ח'יך. וכיון
ש'הקדוש ברוך הוא כ'שהעביר אותו מלפני אדם, שם מ'דורו
ב'ע'פר ו'התקין אותו, כ'ך ב'אותו ג'ון מ'מש א'נו צ'ריכים
כ'ש'מעבירים את הע'רלה, ל'התקין לה ע'פר ש'יהיה בו המ'דור
ש'לו. כל אדם צ'ריך ל'הקריב אותו ב'ן ק'רבן לקדוש ברוך הוא,
ב'שמחה, ב'רצון הלב, ל'הכניסו תחת כנפי השכינה, ו'נחשב
לפני הקדוש ברוך הוא שהוא ק'רבן ש'לם ש'יתקבל ב'רצון.
ו'הק'רבן הזה, כ'מו ק'רבן ה'בהמה. זה לשמנה ימים, וזה
לשמנה ימים, ש'כתוב ומיום השמיני והלאה ירצה. ב'מה
ירצה? בזה ש'עוברת עליו ש'בת אחת. כיון ש'עוברת עליו
ש'בת אחת, אז זה ירצה ל'ק'רבן, וזה ל'ק'רבן. ל'מה? מ'שום
ש'נדבק ו'נזדמן אל אותה הש'בת, סוד ב'רית הקדש, ועל כן
הכל הוא בסוד ע'ליון. (ע"כ רעיא מהימנא).

כו א לְדוֹד שְׁפַטְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי
 וּבִיהוָה אֱלֹהֵי בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד: ב בְּחַנְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְנַסְנִי (צְרֹפָה) צָרָפָה כְּלוּיֹתִי וְלִבִּי: ג כִּי
 חֲסִדְךָ לִנְגִד עֵינַי וְהִתְחַלַּכְתִּי בְּאַמְתֶּךָ: ד לֹא יִשְׁכַּבְתִּי
 עִם מְתֵי שָׂוָא וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אֶבּוֹא: ה שְׁנֵאתִי קָחַל
 מִרְעִים וְעִם רָשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב: ו אֶרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי
 וְאֶסְבָּכָה אֶת מִזְבִּיחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי: ז לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל

❧ ————— ❧ שִׁמּוֹשׁ תְּהִלִּים ❧ ————— ❧

לצרה ולסכנה

שפטני וגו' (כו, א): [שימוש תהלים לפרק כו]. למי שיש לו צרה בין
 בים בין ביבשה או למי שהוא בשביה ח"ו, אמור אותו ויש בו י"ב
 פסוקים וינצל ושם שלו אלהכ". א' מן "אשר בידיהם, ל' מן
 "לשמיע, ה' מן "קהל, כ' מן "כפי, י' מן "חטאים.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

רוח רעה שורה על האדם בלילה וכשנשמתו חוזרת נשאר על
 ידיו עד שנוטל ידיו

"אַרְחִץ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאֶסְבָּכָה אֶת מִזְבִּיחְךָ ה' (כו, ו): [זוהר תורה;

זוהר חלק א' פ' וישב דף קצ"ט:] אמר רבי שמעון, מקרא זה

נתבאר, אבל בוא וראה סוד הדבר כאן, שהרי אין לך אדם
 בעולם שלא יטעם טעם מיתה בלילה, ורוח טמא שורה על
 אותו הגוף, מה הטעם, לפי שהנשמה הקדושה נסתלקה מן
 האדם ויצאה ממנו, וכיון שהנשמה הקדושה יצאה ונסתלקה

תוֹדָה וּלְסִפּוּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: ה' יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּבַתֵּי
 מַעֲוֵן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: ט אֵל תַּאֲסֹף עִם
 חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אֲנָשִׁי דָּמִים חַיִּי: י אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם
 זָמָה וַיְמִינֵם מִלְּאָה שָׁחַד: יא וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ פָּדֵנִי
 וְחַנּוּנִי: יב רַגְלִי עֲמִידָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

זוהר תהלים

ממנו, שורה רוח טמא על אותו הגוף ונטמא, וכאשר הנשמה
 חוזרת אל הגוף, נתבטל זוהם ההוא, והרי אמרו שידיו של
 האדם זוהם הטמא נשאר בהם, ולכן אל יעביר ידיו על עיניו,
 לפי שאותו רוח טמא שורה על ידיו, עד שירחץ אותן,
 וכאשר נוטל ידיו כראוי, אז נתקדש ונקרא קדוש. אופן
 הנטילה. ואיך צריך להתקדש, נצרך כלי אחד למטה, וכלי
 אחד למעלה, כדי שיתקדש מהכלי שלמעלה, והכלי שלמטה
 שינתן זוהם הטמא בו, כלי זה לקבל הטומאה וזה להתקדש
 ממנו, זה ברוך וזה ארור, וצריך להזהר שאותן מים טמא אל
 ישפכם בבית, שלא יקרב אליהם איש, כיון שבהם מתאספים
 הצד של טומאה, ויכול לקבל נזק מאותן מים טמאים, ועד
 שיעביר הזוהם מן ידיו לא יברך וזה נתבאר, ולפיכך האדם
 טרם שיקדש ידיו בבקר נקרא טמא, וכיון שנתקדש נקרא
 טהור, ולפיכך אל יטול ידיו אלא מן יד שנטהרה תחלה,
 ככתוב: "וְהָיָה הַטָּהוֹר עַל הַטָּמֵא" (במדבר יט, יט), זה נקרא
 טהור וזה נקרא טמא. מים המאריים האלו היכן צריכים

§§§ ————— §§§ זוהר תהלים §§§

לשפכן. לפיכך כלי אחד למעלה וכלי אחד למטה, זה קדוש וזה טמא, ומאותן מים אסור לעשות בהם כלום, אלא צריך לשפכם במקום שאנשים לא יעברו עליהם, ולא ילין אותם בבית, שהרי כשנשפכים בארץ רוח טמא נמצא שם ויכול להזיק, ואם יחפור עבורם חפירה משופעת תחת האדמה שלא יהיו נראים מה טוב, ואל יתנם לנשים מכשפות שיכולות להרע לאנשים בהם, לפי שהם מים מאוררים, והקדוש ברוך הוא יחפץ לטהר לישראל להיותם קדושים, שכתוב: "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טַמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֶטְהַר אֶתְכֶם" (יחזקאל לו, כה).

כז א לְדָוִד יְהוֹנָתָן אֲזָרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוֹנָתָן
מִעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אֶפְתָּח: ב בְּקָרֵב עָלַי מִרְעִים

שימוש תהלים

לחיות רעות

ה' אורי וישעי וגו' (כו, א): [שימוש תהלים לפרק כו]. אי בעית למכבש בעירא אמור הני פסוקים באודנה והיא מתכבשת.

זוהר תהלים

העוסק והמקבל עליו עול התורה שמור הוא בעולם הזה ולעוה"ב ומבטל כל הפוזיקים והדינים מן העולם

לְדָוִד ה' אֲזָרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָע ה' מִעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אֶפְתָּח (כו, א): [זוהר בראשית 9' ויחי (דף רמב):] דְּבַר אַחֵר יִשְׁשֹׁכֶר חֲמֹר גֶּרֶם רִבְץ וְגו' - פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים כז) לְדָוִד ה' אֲזָרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָע ה' מִעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אֶפְתָּח. כְּמָה חֲבִיבִים הֵם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, כְּמָה חֲבִיבִים אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָל מִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, לֹא פוֹחַד מִפְּגַעֵי הָעוֹלָם, שְׁמֹר הוּא לְמַעֲלָה, שְׁמֹר הוּא לְמַטָּה. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁכוּפֹת כָּל פְּגַעֵי הָעוֹלָם וּמוֹרִיד אוֹתָם לַעֲמֹק תְּהוֹם רַבָּה.

בא ראה, בשעה שנכנס הלילה, הפתחים נסתמים, וכלבים וחתולים שורים ומשוטטים בעולם, ונתנת רשות להשחית, וכל בני העולם ישנים במטותיהם, ונשמות הצדיקים עולות להתענג למעלה. כשמתעוררת רוח צפון ונחלק הלילה, התעוררות קדשה מתעוררת בעולם, וזה נאמר

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

בְּכֶמָה מְקוֹמוֹת. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה. כִּיּוֹן שֶׁהוּא פּוֹתַח בַּתּוֹרָה, אֵת כָּל אוֹתָם הַמֵּינִים הָרַעִים הוּא מַכְנִיס לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, וְכוֹפֵת אֵת הַחֲמוֹר, וּמוֹרִידוֹ בְּשָׂרִים שֶׁתַּחַת הָעֶפֶר שֶׁל זֶה־מַת הַקָּשָׁר. מִשּׁוֹם כֵּן יִשְׁשָׁכֵר, שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּתוֹ בַּתּוֹרָה, כּוֹפֵת אֵת הַחֲמוֹר וּמוֹרִיד אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ גֶּרֶם הַמַּעֲלּוֹת, שֶׁהוּא עוֹלָה לְהִזִּיק לְעוֹלָם, וְשֵׁם מְדוּרוֹ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים, בֵּין זֶה־מַת הַשָּׂרִים שֶׁבַּעֲפֹר.

בא רָאָה מַה כָּתוּב, וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה וַיֵּט שָׁכְמוֹ לְסִבֵּל וַיְהִי לְמַס עֶבֶד. וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב – זֶה תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב. וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה – זֶה תּוֹרָה שֶׁבַּעֲל פֶּה. וַיֵּט שָׁכְמוֹ לְסִבֵּל – לְסִבֵּל עַל הַתּוֹרָה וּלְדַבֵּק בָּהּ יָמִים וְלֵילוֹת. וַיְהִי לְמַס עֶבֶד – לְהִיּוֹת עוֹבֵד אֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְדַבֵּק בּוֹ וּלְהַתִּישׁ אֵת עַצְמוֹ בָּהּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים מִהַגְלִיל הָעֲלִיוֹן לְטַבְּרִיָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, נִלְךְ וּנִשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה, שְׁכָל מִי שִׂיּוּדַע לְהִשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדַּל – מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא נּוֹתֵנִים עָלָיו עַל הָאָרֶץ וְשֶׁעָבֹד רַע, שֶׁכָּתוּב בִּישְׁשָׁכֵר וַיֵּט שָׁכְמוֹ לְסִבֵּל. מַה זֶה וַיֵּט? סָטָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל א ח) וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע. מִי שֶׁסּוֹטָה דָּרְכוֹ וְעַצְמוֹ שָׁלֹא לְסִבֵּל עַל תּוֹרָה, מִיד וַיְהִי לְמַס עֶבֶד.

כִּיּוֹן שֶׁהַקָּב"ה אוֹחוֹז בְּאָדָם לֹא יִפְחַד בְּאוֹתוֹ עוֹלָם מְכַל בְּעַלֵּי הַדֵּינִים לְדָוִד ה' אוֹרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אֵירַע ה' מַעֲזוֹ חַי מִמִּי אֶפְחָד וְכו'.

לֹאֲכַל אֶת בִּשְׂרֵי צָרִי וְאִיכִי לִי הִמָּה כְּשֶׁלִּי וְנִפְלִי: ג אִם
 תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה לֹא יִירָא אִם תִּקְוֶה עָלַי מִלַּחֲמָה
 בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: ד אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה: ^{אֶתְחַנֵּן}
 אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה: ^{אֶתְחַנֵּן} כָּל יְמֵי חַיִּי

===== זוהר תהלים =====

(כו, א): [זוהר במדבר פ' במדבר (דף ק"ט.ו.)] פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים כז)
 ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אֵירָא וְגו'. ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי, כִּינּוֹן
 שְׁאֵדָם הִסְתַּכֵּל (נאחז) בְּאוֹר שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מֵאִיר עָלָיו, לֹא פוֹחַד מֵעֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (ישעיה ס) וְעָלֶיךָ יִזְרַח ה' וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יֵרָאֶה. ה' מְעוֹז
 חַיִּי, כִּינּוֹן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹחֵז בְּאֵדָם, לֹא יִפְחַד
 בְּאוֹתוֹ עוֹלָם מִכָּל בְּעָלֵי הַדִּינִים. גַּם אֲנִי כְּמוֹ זֶה, כִּינּוֹן
 שְׁאֵחֲזֵתִי בְּאֵבֶיךָ וּבָךְ, לֹא אֶפְחַד בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הָאֲחֵר.

זאת - אות הברית

אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה וְגו' (כו, ג): [זוהר בראשית פ' לך לך (דף צג:)]
 פֶּתַח אַחֵר וְאָמַר, כְּתוּב (תהלים כז) אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה
 וְגו'. כֶּךָ שְׁנִינוּ, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, מֶה זֶה בְּזֹאת? זוֹ אוֹת
 הַבְּרִית הַמְזַמֶּנֶת תְּמִיד אֶצֶל אָדָם, וְנִרְמְזָה לְמַעֲלָה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 נֶאֱמַר בְּזֹאת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב זֹאת אוֹת הַבְּרִית, זֹאת בְּרִיתִי, וְהַכֹּל
 בְּדִרְגָּה אַחַת. וְשְׁנִינוּ, זֶה וְזֹאת הֵם בְּדִרְגָּה אַחַת וְלֹא נִפְרָדִים.
 וְאִם תֹּאמַר, אִם כֶּךָ, הֲרֵי שָׁאֵר בְּנֵי הָאָדָם כֶּךָ, לְמָה דוֹד
 בְּלִבּוֹ וְלֹא אַחֵר? אֱלָא מִשּׁוּם שֶׁהִיא אַחֲזָה בּוֹ וְנִרְמְזָה בּוֹ,

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

וְהִיא כֹתֵר הַמַּלְכוּת. בֹּא רְאֵה, מִשּׁוּם שְׁאֵת הַזֹּאת הִזּוּ לֹא שָׁמַר אוֹתָהּ דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּרֹאוֹי, הַמַּלְכוּת הָעֶבְרָה מִמֶּנּוּ כָּל אוֹתוֹ הַזֶּמֶן. וְכֵן לְמִדְנֹ, הַזֹּאת הִזּוּ נִרְמְזָה בַּמַּלְכוּת שְׁלֹמֶעֱלָה, וְנִרְמְזָה בִּירוּשָׁלַיִם, הַקְרִיָּה הַקְדוּשָׁה. בְּאוֹתָהּ הַשְׁעָה שְׁדוּד עָבַר עָלֶיהָ, יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: דָּוִד, בְּמָה שֶׁנִּקְשַׁרְתָּ תִּתְּנֵה. אוֹתָךְ טוֹרְדִים מִירוּשָׁלַיִם, וְהַמַּלְכוּת תּוֹסֵר מִמֶּךָ. מִנֵּינ לָנוּ? שְׁכָתוֹב (שמואל ב יב) הַנִּנִּי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. מִבֵּיתְךָ בְּמִדְיָק. וְכֵן הִיא. בְּמָה שֶׁעָבַר עָלָיו נֶעֱנַשׁ. וְמָה דָּוִד הַמֶּלֶךְ כֵּן – שְׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם עַל אַחַת כְּפָה וְכְפָה.

בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ – הִינּוּ תוֹרָה

אִם תִּחְנֶנֶה עָלַי מִחֲנֶה וְגו' (כו, ג): [זוהר בראשית 9' ויחי (דף רטו:)]
 רַב נַחֲמָן אָמַר מִכָּאן, (תהלים כז) אִם תִּחְנֶנֶה עָלַי מִחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי וְגו' בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, זֹאת – זֶה תוֹרָה תִּהְיֶה לְכַשֵּׁיבָא הַמְּשִׁיחַ, וְלִכֵּן (שיר ב) וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ. לְמָה נִמְשָׁלָה הַתּוֹרָה לְגוֹזֵל? מָה גּוֹזֵל קוֹלוֹ עָרֵב – אֵף דְּבָרֵי הַתּוֹרָה קוֹלָם עָרֵב, וְהַקוֹל הַזֶּה יִהְיֶה כְּשִׁיבָא הַמְּשִׁיחַ לְיוֹם הַדִּין. לְמִדְנֹ, הַנֶּעֱצָנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ. הַנֶּעֱצָנִים – אֵלּוּ הָאֲבוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה שְׁמֹן הָעוֹלָם הֵם יְקוּמוּ וְיִתְרָאוּ. עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ – הַתְּשַׁבְּחוּת שִׁשְׁבָּחוּ הַלְוִיִּם כְּשִׁשְׁבוּ לְעִבּוּדָתָם כְּבַתְחִלָּה. וְקוֹל הַתּוֹר – אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, דְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁהֵם עָרֵבִים כְּקוֹל הַתּוֹר הַזֶּה, זֶ"ה וְזֹאת תּוֹר שׁוֹיִם. מָה רּוֹצֵה לוֹמַר? וְסוּד

לַחֲזוֹת בְּנֶעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: ה' בִּי יַצְפֵּנִי

זוהר תהלים

הַדָּבָר – בְּזֶמֶן שֶׁלֹא תִהְיֶה תַחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, א' שֶׁל זֹאת יוֹרֵד, וְהוּא מִתַּחַת לְכָל, וְעוֹלָה ה' שֶׁל זֶה אֵל וְאֲנוּהוּ מִשְׁחָרֵב הַבֵּית, שֶׁה"א לֹא יִכְלֶה לְדוֹר וְלִהְיוֹת בֵּין עַמִּים נִכְרִים, שֶׁה"א קְדוּשָׁה חֲתוּכָה מִן הַשֵּׁם. ה"א אֶלֶף: ה"א עֲדִיפָה בְּקִדְשָׁה, א' עֲדִיפָה לְאוֹתִיּוֹת. כְּשִׁיִּשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְצָם, ה"א קְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲתוּכָה מִן הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תָּשׁוּב בָּזֶה וַיֵּצֵא מִנִּין מְתָקָן.

הַצַּדִּיקִים שׁוֹזֻכִים לְהַתְקַשֵּׁר בַּצִּוּר הַחַיִּים, הֵם זֻכִּים לְרֹאוֹת בְּכַבּוֹד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ

לַחֲזוֹת בְּנֶעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ (כו, ד): [זוהר חלק ג' פ' חוקת (דף קפב): זוהר תורה] מְדוּר הַצַּדִּיקִים הִרְבֵּה יוֹתֵר גְּבוּהָ מֵאֲשֶׁר הַמֵּלָאכִים. "לַחֲזוֹת בְּנֶעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ". אִמֵּר רַבִּי חֵיִיא, בּוֹא וְרֵא, הַצַּדִּיקִים שׁוֹזֻכִים לְהַתְקַשֵּׁר בַּצִּוּר הַחַיִּים, הֵם זֻכִּים לְרֹאוֹת בְּכַבּוֹד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לַחֲזוֹת בְּנֶעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ", וְהֵם מְדוּרִים יוֹתֵר גְּבוּהָ מִכָּל אוֹתָן מֵלָאכִים הַקְּדוּשִׁים וְכָל הַמְּדֻרְגּוֹת שֶׁלֵּהֶם, שֶׁהֵי אֵין עֲלֵיוֹן הֵהוּא (חֲדוּהָ עֲלִיוֹנָה הֵהִיא) אֵין זֻכִּים הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים לְרֹאוֹתוֹ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב: "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְזִלְתָּה יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוֹ" (יִשְׁעִיָּהוּ סד, ג). מִי שֶׁאֵינוֹ זֹכֵה כָּל כָּךְ

זִיו הַזוהר

לז. זה עולם הבינה.

בְּסֶכֶה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסֶתֶר אֶהְיֶה בְּצוּר יְרוּמָּנִי:
וְעֵתָה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְּאַהֲלֹי

— זוהר תהלים —

יש לו מקום בגן עדן של מטה. ואותן שאין זוכים לעלות כל כך, יש להם מקום למטה כפי דרכיהם, והם אינם זוכים למקום ההוא, ולראות כמו שרואים אותן הצדיקים שהם למעלה, ואלה עומדים בקיום העדן למטה ולא יותר. הצדיקים בגן עדן שלמטה נהנים מזיו השכינה. ואם תשאל איזהו עדן שלמטה, אלא זה עדן שנקרא חכמה שלמטה, והוא עומד על הגן שבארץ, והשגחת אותו העדן עליו, ואלה עומדים בגן הזה, ונהנים מאותו העדן. גן עדן שלמטה בלשון נקבה שלמעלה בלשון זכר. מה בין העדן שלמטה לשלמעלה, כיתרון האור מן החשך, עדן שלמטה נקרא עדנה בלשון נקבה, עדן העליון נקרא עדן בלשון זכר, עליו כתוב: "עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זֹלָתָהּ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ".

כְּדִי לְהַעֲבִיר אֶת הַדִּין מִן הָעוֹלָם. אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה - לְהוֹדוֹת
וּלְשַׁבַּח לְקַבֵּל לֹא הֶפְסֵק לְעוֹלָם

וְעֵתָה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְּאַהֲלֹי זְבָחִי

תְּרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לָהּ' (כו, ו). [זוהר בראשית 9' מקץ

(דף קצח.)] וְיוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל הָאָרֶץ וְגו'. רַבִּי יִיסָא פָּתַח
וְאָמַר, (תהלים כז) וְעֵתָה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה
בְּאַהֲלֹי זְבָחִי תְּרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לָהּ'. בֹּא רָאָה,
כְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַרְצֶה מִהָאָדָם, הוּא זוֹקֵף אוֹתוֹ עַל

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יְהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
עֲתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ
לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסֹד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת
וְחִרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנָו יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוֹ מִהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע־עֶשְׂרִים כְּאֹרֶךְ
שְׁבַע־עֶשְׂרִים הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן
עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ בְּרִצּוֹנוֹ
וּבְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻקְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵהָ
תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֵרָה תַּצְמִיחַ, לְעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲוִינֵנוּ
בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי
אוֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ
יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ

הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִסְאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂוִיכֵינִי
לְלִמּוֹד וּלְהַגִּיט בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ הַזֶּה זִיחָהּ עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת
הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְמַדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וּנְזַכֶּה
לְהִבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נֵם, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִּי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
נָאִם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ יֵהוּדָה יֵהוֹשֻׁעַ
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

תפילה לאחר קריאת הוזהר

וְרַעַד וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַד אָמַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ הַנְּבוּאָה (וְשִׁעוּיָהּ נֹא, מו) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי
בְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמוֹת וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבִרְכַּת
מִשָּׁה רַעִיָא מְהִימָנָא תַתְּנֶלָּה בְּמַהֲרָה דִּידֶךָ, יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי בְּדָד
יִנְחָנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל גָּכֵר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאַמַּת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב תְּדַרְשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּחֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת
שַׁעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ.
וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשָּׁב
בְּהַנִּים לְעַבְדֶּיךָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

(ס"ח)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הוזהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לכרור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בחר סוף ההקדמה).

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעֱלַם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשָׁבָה אוּ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצֵאתָ וְגִלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוּרָאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאִינֶם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכֶּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים,

פתח אליהו בלשון ארמית

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאֵתָה הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אֵתָה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא דֹאפֶקֶת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלָמִין דְּאֲתַגְלִין. וּבְהוֹן אֲתַכְסִּיאַת מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאֵתָה הוּא דְקֻשִּׁיר לֹון וּמִיחַד לֹון. וּבְגִין דְּאֵתָה מְלָגָאוּ - כָּל מָאן דֹּאפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֲתַחֲשַׁב לֵה כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנֹון אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אֲרִיף וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא דֹאנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן דֹּאנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְּמִנְהִיהּ פְּרָחִין נִשְׁמַתִּין לְבִנֵּי נָשָׂא. וְכִמְה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לֹון, דֹּאֲתַקְרִיאֻ

כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֵבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחָשֵׁב לֹא כְּאֵלּוּ הוּא מִפְרִיד בָּךְ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֶדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמֹנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמֹנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמָהֶם פֹּרָחִים נִשְׁמֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הִלְבוּשִׁים שְׁמֹכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצַּח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרָאת פֶּה, תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַ, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַעַנִּים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֹאמֵר, הַנִּסְתָּרוֹת לֹא אֵלֶינִי. כְּתוּב עֲלֵיוֹ, הוּא כְּתוּב מַלְכוּת, וְעֲלָיו נֹאמֵר מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֹאשׁ שְׁמֹנִיחִים עָלָיו תְּפִלִּין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

גּוֹפִין לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקִרְיָא בְּתִקּוּנָא דָּא: חֶסֶד - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תַּפְאֶרֶת - גּוֹפָא. נִצַּח וְהוֹד - תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוֹד - סִימָא דְּגּוֹפָא, אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֻכְמָה - מוֹחָא, אִיהִי מַחֲשָׁבָה מְלָגָאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוֹה אֵלֵהִינוּ". כְּתוּב עֲלֵיוֹן - אִיהוּ כְּתוּב מַלְכוּת. וְעֲלָהּ אֶתְמַר: מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קְרַקְפְּתָא דְּתַפִּילִי. מְלָגָאוּ אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְּאִיהוּ אֶרֶח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִי דְּאִילְנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְּאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבִּי בִּהְהוּא שְׁקִי:

הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בורעותיו וענפיו, פמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות ותנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להכיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נפרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים,

פתיחת אליהו בלשון ארמית

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, וגנתא דעדן, ועשבין, וחיון ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעא עלאי ותתאי, ולית דיידע כך כלל. ובר מנך, לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כללא. וכל ספירן כל חד – אית ליה שם ידיעא, ובהון אתקריאו מלאכי. ואנת לית לך שם ידיעא, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו.

וְאַתָּה נָכַר וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלָם, וְלִכְל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשֵׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁמָאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתְךָ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ כָל הַשֵּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי גִשְׁמָה. אַתָּה הוּא חֶכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֻמָּה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת, אַתָּה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֲלֵא הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבַנֵּי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הֵינן צָדֵק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שִׁישׁ לָךְ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלֹו הַמּוֹדוֹת כָּלָל.

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וְכַד אַנְתָּ תִּסְתַּלַּק מִנְּהוֹן, אֲשַׁתְּאֲרוּ כְּלֵהוּ שְׁמָהֵן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֲלֵא לֹאֲשַׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבַנֵּי נָשָׂא. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אֲתַנְהֵג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינִין צָדֵק וּמִשְׁפָּט, כְּפֻם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבַנֵּי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא. צָדֵק - מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צָדֵק תְּרִין סְמִכֵי קָשׁוּט. הֵינן צָדֵק - אוֹת בְּרִית. כָּלֵא לֹאֲחֻזָּא אֵיךְ אֲתַנְהֵג עַלְמָא. אֲבָל לֹאוּ דְּאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֲלִין מְדוֹת כָּלָל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. פי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם חצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים

פתח אליהו בלשון ארמית

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלגא רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלגא לשום בר נש עד כעין:

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר" – אלין אנון צדיקיא דאננו מסטרא דההוא דאתמר בה: "אני ישנה ולבי ער". ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו" וגו'. רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא, דאיהי ישנה בגלותא, דעד כעין צדיקיא בלהו דמיכין ושתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, וימא ליה: קום רעיא מהימנא – דהא עלך אתמר: "קול דודי דופק" – לגבאי בארבע אתון דיליה, וימא בהון "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי". דהא "תם עונד בת ציון לא יוסיף להגלותך". "שראשי נמלא טל". "מאי נמלא טל"?

אֵלָא יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מִשֶּׁהָ הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוֹרְרוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בַּגְּלוּת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְדִּיקִים כָּלָם רְדִימִים, וְיִשְׁנָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיָּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְגַגֵּד הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת שְׁלֹו, וְיֹאמַר בָּהֶם בְּכֹחֶם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתִי וְיֹנְתִי תַמְתִּי". שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנֵד בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מֵלֹא טָל וּמִדּוּעַ מֵלֹא טָל? אֵלָא אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבִּאֲמַת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת בַּגְּלוּת! הָרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הוּא הַשְּׂכִינָה בַּגְּלוּת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוֹד טָל, וְזֶה הוּא סוֹד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א הוּא הַשְּׂכִינָה

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אֲנִתְ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לֹאוּ הֲכִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בַּגְּלוּתָא הָרִי לָךְ סִימָנָא: "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל", ה"א שְׂכִינְתָּא בַּגְּלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְּלֹא מַחְשָׁבֵן טָל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וָאוֹת יו"ד דְּסִלְקוּ אֶתְוֹן לְחֲשָׁבֵן טָל. דְּאִיהִי מְלִיא לְשְׂכִינְתָּא מִנְּבִיעוּ דְּכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין. מִיָּד קָם רַעֲיָא מִהִימָנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא: "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן": (תַּקּוּנֵי זֹהַר יו, א הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שְׂאִינָה בְּחֶשְׁבֹן ט"ל, אֵלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו עֲלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֶשְׁבֹן ט"ל, שְׁהֶשֶׁם הָזֶה מְמַלֵּא אֶת הַשְׂכִּינָה מִמַּעַן
הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד קָם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן
וְהָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּר הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים וְנִסְתַּר
מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. שְׁיִתְמָשֵׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ
לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין וּלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לְשִׁדָּה
תְּפוּחִין הַקְדוּשׁ בְּהָאֶרֶת פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְמָשֵׁךְ
מִלִּפְנֵי ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים, וְנִסְתַּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד, בְּהָאֶרֶה עֲלִיּוֹנָה,
בְּרָצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שֶׁבָּאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וַיְהִי רָצוֹן מִן קֳדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמָשֵׁךְ טַלָּא עֲלָאָה מִנִּיה לְמַלְאָ רִישִׁיה
דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְלִהְטִיל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוֹ דְּאֲנָפִין
בְּרָעוֹא וּבְחִדּוֹתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְמָשֵׁךְ מִן קֳדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. רַעוֹתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה בְּרַעוֹתָא וְחִדּוֹה עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל
כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיה. וַיִּפְרְקִינָא מִכָּל עֲקָתִין
בִּישִׁין דִּיִּתְנוֹן לַעֲלָמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתִּיב לְנָא מְזוֹנָא וּפְרָנְסָתָא
טְבָתָא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזָלָא דְכָל מְזוֹנֵי בֵּיה תְלִין. וַיִּשְׁוֹבִינָן
מִעֵינָא בִּישָׁא וּמִחִרְבָּא דְמַלְאָךְ הַמְּנוֹת וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנוֹם. וַיְתִי
לְנָא וּלְכָל נִפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחִי אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי רוּחִי וְרַחֲמֵי
מִן קְדָמִיה. אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

לְעוֹלָם, וַיְכִין וַיִּנָּתֶן לָנוּ מִזֶּן וּפְרָנָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלֵּאד הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שֶׁל גִּיהֲנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי, אֱמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְימוֹתַי יָדַי בַּתְּפִלוֹת, לְמַעַלָּה שְׂכַאֲשֶׁר הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הָרָצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפַּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֹאשׁ הַסֵּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא מִה שְׁהוּצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מִה שְׁהָאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרָצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרֹדֶף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּד אֶחָד נִפְרָם, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּסָּד עַל יְדֵי רִדִּיפַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסָּד וּמִזֶּה הָאִיר

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֲרִימִית יְדָאֵי בְּצִלוֹתֵין לְעֵלָּא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעֵלָּא לְעֵלָּא קִימָא עַל הַהוּא רְעוּתָא דְּלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְּסֵתִים - יִתִּיר לְעֵלָּא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְּאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְּנִהִיר כְּלֹא בְּסֵתִימוּ, רְעוּ דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדֵּף אֲבִתְרָה וְלֹא תִנְהַרָא מִנָּה. חָד פְּרִיסוּ אֲתַפְרִיס, וּמִגּוּ הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוּ דִּהִיא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאִי דְּנִהִיר, וְכַדִּין הַהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוּ סֵתִים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדִיעַ, כַּדִּין בְּטֵשׁ הָאִי נִהִירוּ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּנִהִירוּ דְּפְרִסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמָּה דְּלֹא יָדִיעַ, וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיא. וְכַדִּין הָאִי נִהִירוּ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוּ דְּפְרִיסָא, וְנִהִרִין כְּחָדָא, וְאֲתַעְבִּידוּ תַּשְׁעָה הִיכְלִין, וְהִיכְלִין -

מה שֶהאיר וכִשְקָבְלָה אוֹתָהּ הַמַּחֲשָׁבָה הֶעֱלִינָה הִיָּה עֲתִיק מֵאִיר
בְּאוֹר סָתוּם שֶׁלֹא נֹדַע וְזוֹ הַמַּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל
הָאוֹר, אִז הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶהוּא סוֹד הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלֹא נֹדַעַה
הִכָּה בְּהֶאֱרַת מִסְדֵּי הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמֶּה שֶׁאִינוּ יָדוּעַ וּמְשִׁיג, וְלֹא
נֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה וְאִז זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלֹא נֹדַעַה הִכָּה
פַּעַם ב' בְּהֶאֱרַת הַמִּסְדֵּי הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פֶּאֶחֶד
וְנִעְשׂוּ וְנִתְקֶנּוּ תִשְׁעָה הִיכָלוֹת וְאֵלוֹ הַהִיכָלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שֶׁעוֹמֵד בָּהֶם
בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הֶרְצוֹן שֶׁל כָּל תִּשְׁעַת הָאוֹרוֹת, שֶׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח

פתיחת אליהו בלשון ארמית

לֹא אֲנוּן | נְהוֹרִין, וְלֹא אֲנוּן רוּחִין, וְלֹא אֲנוּן | נִשְׁמָתִין, וְלֹא
אִית מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּ רַעוּתָא דְכָל תִּשְׁעָה נְהוֹרִין דְּקִימִי כְּלֵהוּ
בְּמַחֲשָׁבָה, דְּאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחִשְׁבָּנָא כְּלֵהוּ לְמִרְדָּף בְּתִרְיָהוּ,
בְּשַׁעֲתָא דְקִימִי בְּמַחֲשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקֵן וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
קִימִי לֹא בְּרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה, תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַּפְסִין.
בְּאֵלִין קִימִי כָּל רְזִי דְמַהִימְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן | נְהוֹרִין מְרִזָּא
דְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָּא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד הֵכָא מְטוּ
נְהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ, לֹא הֵכָא רַעוּתָא וְלֹא מַחֲשָׁבָה.
כַּד נְהִיר מַחֲשָׁבָה, וְלֹא אֲתִידְעַת מִמָּאן דְּנְהִיר, כַּדִּין אֲתִלְבֵּשׁ
וְאִסְתֵּים גּוֹ בִּינָה וְנְהִיר לְמָאן דְּנְהִיר, וְאִעִיל דָּא בְּדָא עַד |
דְּאֲתַפְלִילוּ כְּלֵהוּ כְּחִדָּא, וְכַרְזָא דְקַרְבָּנָא כַּד סְלִיק, כְּלָא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְּדָא, וְנְהִיר דָּא בְּדָא, כַּדִּין קִימִי כְּלֵהוּ בְּסִלְקוֹ, וּמַחֲשָׁבָה
אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נְהִירוֹ דְּאֲתַנְהִיר מִנָּה מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה
(דְּלֹא אֲתִידְעַת בָּהּ כָּלָל) אֶקְרִי אֵין סוּף, וּמִנָּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא, וְנְהִיר
לְמָאן דְּנְהִיר, וְעַל דָּא כְּלָא קָאִים, זַכָּאָה חוֹלְקִיְהוֹן דְּצִדִּיקָא,
בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְאַתִּי.

המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם פולם רוצים לדרוך
אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע
להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה
תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות
האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם
ולמטה פולם נקראים בערפם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות
בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של
רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע
לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי
להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים פולם לאחד
ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקמרת, כולם נקשרים זה בזה
ומאירים זה בזה, אז עומדים פולם בסוד עליה והמחשבה עולה
ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה
(שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקום ומאיר
למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של
הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקוני זוהר תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּרִי, שָׁם שַׁבָּת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא
שֶׁתִּי, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (שמות לא):
"וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי
פַעֲמִים הַזִּכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
"לְדֹרֹתָם", מִהוּ לְדֹרֹתָם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה
בַּשַּׁבָּת בְּשָׁנֵי בְּתֵי חֵלֶב, וּמִתַּפְנֶה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צָדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיָּהֶם עָלָיו, אֶחָד לְמֵלֶּא
אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמֵלֶּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת
- פְּנִימִיּוֹת נֶצַח וְהוֹד, בָּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי -

תיקון מ"ח בלשון ארמית

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תְּרִי תַּמָּן שַׁבָּת, כְּגוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
שֶׁתִּי: וְאֵינֻן תְּרֵי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶן אֶתְמַר וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תְּרִין זְמָנִין אֲדַכִּיר הַכָּא שַׁבָּת,
לְקַבֵּל שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְדֹרֹתָם מֵאִי לְדֹרֹתָם, אֵלֶּא זָכָא
אִיהוּ מֵאֵן דְּעָבִיד לֹון דִּירָה בַּשַּׁבָּת בְּתֵי חֵלֶב, וְאֶתְפְּנִי מִתַּמָּן
יֵצֵר הָרַע דָּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צָדִיק, דְּשָׂרִיין
תְּרִינֵיהוּ עָלֶיהָ, חַד לְאַמְלָאָה לִיהָ וְחַד לְאַתְּמֵלִיא מִינֵיהָ. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵינֻן תְּרִין כְּלִיין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי דְּיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת שְׂבִיעֵי שְׂבִיעֵי שְׂבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אַבְהֵן, עָנֵג
שַׁבָּת וְנִיָּהָר יוֹצֵא מֵעַדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן, וְנִיָּהָר, אֵית נִיָּהָר
וְאֵית נִיָּהָר, אֵית נִיָּהָר דְּאֶתְקָרִי נִיָּהָר פְּלָגִי, וְאֵית נִיָּהָר דְּאֶתְקָרִי נַחַל

תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי אלו שלש האבות,
ענג שבת "ונ'הר יוצא מעד'ן להשקות את הנ'ן" (בראשית ב י').
ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר
הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר (ישעיה סד) "עין לא
ראתה אלהים זולתך", זה הנהר הוא אות ו', היוצא מעדן
העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה
והולך חמש מאות שנה, ומוציא עד צדיק - יסוד שהוא שביעי,
ומשם משקה לגנה - מלכות, שהיא השכינה המתחתונה. ופאי
הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב שם עצב

תיקון מ"ח בלשון ארמית

קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים זולתך,
האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא
ואמא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן
אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה. ופאה איהו מאן דנטיר
דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול,
וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש
בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס
כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון
לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה
אדם ועשרה לחיה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא
אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון
חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון
עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה
ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי
דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים
דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אתרא דאיהי

הַטָּחֹל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמָר (שמות לה):
 "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט", וְכֵן הוּא וְדָא,
 שֶׁכָּל מִי שֶׁפּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלֵּק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת בְּשֶׁבֶת,
 וְהֵם עֲשֵׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשֵׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשֵׂרָה לְנָחֶשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, שְׂאֵלּוּ
 הַמְּלָאכֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. וְיֵצִיאוֹת הַשְּׁבִיט
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר

תיקון מ"ח בלשון ארמית

מָרָה וְטָחֹל, וְדָא גֵרָם לְיִשְׂרָאֵל דְּאִתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאִתְגַּלְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים, וְהִכִּי אִיהוּ מֵאֵן
 דְּאִעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבִתָּא"י אִיהוּ
 טָחֹל, חֲמָ"ה אִתְתָּא בִּישָׂא מָרָה, שְׁבִתָּא"י עָלֶיהָ אִתְמַר וְהַבּוֹר
 רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲכָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ
 רָעַב וְצָמָאוֹן וְקִינָה וְהַסָּפָד וְחֲשׂוֹכָא וְקִבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצִירִכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָּ לָהּ שְׁנַיָּי בְּכֹלָא וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְאִיהוּ דְּבוֹר דְּחֹל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשֶׁבֶת, וְכֵד לֹא אֲשַׁכַּחַת אִתְר
 לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגִוּוֹנָא דְּשִׁפְחָה דְּאַבְרָהָם דְּאִתְמַר בָּהּ
 מִפְּנֵי שְׂרֵי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת. טָחֹל עָלֶיהָ אִתְמַר שֶׁל נְעָלֶיהָ מֵעַל
 רַגְלֶיהָ, נַעַל מְטוּנָף דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתְּהָ עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שְׁבִיטָה, וְעָלֶיהָ אִתְמַר שְׁכִינְתָּא פְּשֻׁטָּתִי
 אֶת כְּתָנִיתִי אֵיכָכָה אֲלִבְשָׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלִי אֵיכָכָה אֲטַנְפֵם,
 וּבִגְיִן דָּא צִירָה בְּרֵשׁ בְּשֶׁבֶת לְשְׁנַיָּי בְּלְבוּשִׁין בְּשִׁרְגָא בְּמַאֲכָלִין,
 וְצִירָה לְמַהֲנֵי מוֹסִיף מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיהָ
 נֶפֶשׁ יִתִּירָה בְּשֶׁבֶת. וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה חֹס
 וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתִּירָה בְּשֶׁבֶת.

חפץ במקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשותו, באלו עקר את אילן החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נבריה. מי שעושה את זה, גורם לעקור נשמתו מרשות שלה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה וטחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נבריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר פה לרשות נבריה. שבתאי הוא טחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתאי עליו נאמר: "והבורק אין בו מים", מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפלה, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחתי". טחול עליו נאמר: "של נעליך מעל רגליך", נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה: "פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם", ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך להיות מוסיף מחל על הקדש, וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת, וכל הגורע מפסידים לו אותה נפש יתרה חס ושלום וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהֵי-י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב),
 מֶה זֶה וְרוּחַ? אֵלֶּא בְּדַאי בְּזִמָּן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגָלוּת,
 הַרוּחַ הַזֶּה נּוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם
 שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאֶת בֵּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּדָּ:
 אוֹתָם יִשְׁנִים שִׁשְׁנָה בְּנִחְיֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטְמוּמֵי הַלֵּב, קוֹמוּ
 וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכָל לְדַעַת אוֹתָהּ,
 וְהִיא בִּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרֹא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרֹא
 נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מְקוֹדָשִׁים תִּפְגֶּה, וְהִיא אוֹמְרַת מֶה אֶקְרֹא,
 כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבֹהֲמוֹת שְׂאוּכָלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
 כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֱלוֹ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בָּאוֹתוֹ
 זִמָּן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם,
 וְזוֹהִי רִחוּזוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרָמִים שִׁילֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
 וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה, וְלֹא
 רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְגוֹרָמִים שְׁמִסְתַּלַּק מַעֲיָן
 הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יִבְשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרָמִים
 עֲגִיזוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאִבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלַּקֶת הִיא
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנֵתִבְאָר, וְהִיא רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה
 וְכִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת י" (ישעיה יא ב).

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הרפסה והפצת הספרים – טל': 0527651911

קובץ שופר הזוהר

כרך ב'
ובו ספר אחד
(284 עמודים):
ספר התשובה

קובץ שופר הזוהר

כרך א'
ובו שני ספרים נפתחים
(268 עמודים):
קובץ הקטמות ומכתבים
כת הזוהר חלק ג'

בהאי חבורא דיקלף דאירו
ספר הזוהר, מן זוהירא דאימא
עלאה תשובה. באלין לא
צריך נסיון, ובגין דעתידין
ישראל למטעם מאילנא דחיי,
דאירו האי ספר הזוהר, יפקון
ביה מן גלותא ברחמי.

קובץ שופר הזוהר

כרך ג'
ובו ששה ספרים
נפתחים (252 עמודים):
פתח אליהו המבאר/
סגלת פתח אליהו/
גיטריית הוראקובץ
הקטמות ומכתבים/כת
הזוהר חלק ב' בפעל
שם טוב ומשיחיה

קובץ שופר הזוהר

כרך ה'
ובו אחד עשר ספרים
נפתחים
(228 עמודים):
יהודי הוראקובץ
הפשרות והשפלות/סכת
הוראקובץ/אגלת הורא/
הזוהר והר סיני/דרשה
לסליחות תשע"ג/הזוהר
לפר מצוה/הזוהר פר ב'
רב דחד יומא/סיום
הורא/10. ים הורא/11.
כת הזוהר

קובץ שופר הזוהר

כרך ד'
ובו ששה ספרים
נפתחים
(228 עמודים):
הזוהר וספרי/הזוהר
בעקבות/הזוהר ומשיחיה/
הזוהר והמאגלה/הזוהר
המזוהר/הזוהר הגאולה

סוד הגאולה "בראשית תמן" תקון מ"ג

מתקוני זוהר השלם והמבואר (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהָר יַחֲרִיב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
זֶמֶן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהוּא יִבְשָׁה, צוֹחִים הַבְּנִים לְמַטָּה
בִּיחוד וְאוֹמְרִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(משלי א כח) אֲזִי יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכֵךְ מִי שְׁגוֹרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קִבְּלָהּ וְחִכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שֶׁלֹּא יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן, וְאוֹמְרִים שְׂאִין
אֵלָּא פֶּשֶׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוֹד, בְּדוֹאֵי כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן
מֵאוֹתוֹ נָהָר וּמֵאוֹתוֹ נָן. אוֹי לוֹ, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד
אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזוֹר
הַעוֹלָם לָתֵהוּ וְכֵהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאֶרֶךְ חַגְלוֹת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרֹשׁ הָאָרֶץ דְּרֹשׁ וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר: אָבֵא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה, מֵאִיפָה תִּדְרֹשׁ
הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֵּךְ לִמּוֹד תִּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם
אָדָם יַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲנֵן שֶׁתִּסְתַּלַּק, וּמָה שֶׁהִיָּתָה
יִבְשָׁה קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהָר שֶׁהִיָּה חָרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְוֵה
הַמַּיִם וַיִּמִּים, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם לַיִּבְשָׁה אָרֶץ

וּלְמִקְנֵה הַמִּים קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאת אֶרֶץ, מִה כְּתוּב
 בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים"ם תִּדְּשָׁא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זֶרְעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶּפֶא
 כְּבוֹדוֹ, וְאֱלוֹ רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמַּלְאָכִים, וְאֱלוֹ הַנִּפְשוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהֶאֱוִיפִינִים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד כְּרָאוֹי. עֵץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֵשָׂה פְּרִי - זוּ בֵּת זֹוגוֹ, לְכֹל אֶחָד כְּרָאוֹי
 (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זוֹהַר

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, עֵשָׂה פְּרִי - זֶה צִדִּיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוֹ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוּ הַשְׂכִּינָה, שֶׁכָּל הַזֶּרְעִים נִכְלָלִים
 בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָה וּרְבִיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזֶרְעִים, זֶהוּ
 שִׁפְתוֹב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁכֶּת יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
 וּרְבִיָה, כְּאֱלוֹ הַחֲזוֹר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִפְשֵׁת, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרֻכּוֹת,
 כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמִטָּה פּוֹגֵם לְמַעַלָּה אֶת הַמָּקוֹם
 שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר
בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשֻׁבָּחוֹת שֶׁתִּפֶּן
בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלָּים שֶׁאֶקְרָא פָּאֵלּוּ אִמְרָם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בַּעֲצָמוֹ, וְכוּתוּ יִגַּן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוֹת
פְּסוּקֵי תְהִלָּים וְזְכוֹת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וּמַעֲמִיחֵם
וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוֹת וּמִסּוֹפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר
פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים
וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְכִים אֶת הַשֹּׁשְׁנָה הַעֲלִינָה וְלַחֲבֵר אֶשֶׁת גְּעוּרִים
עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשָׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מִעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטֹּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ
כְּמוֹ שֶׁסָּלַחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם
יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ יֵאָהֲרֵנוּ הַעֲבִיר חַטֹּאתֶיךָ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם
הַזֶּה קָדָם זְמַנָּנוּ עַד מְלֹאֶת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכַל לִתְקַן אֶת אֲשֶׁר
שָׁחַתְנוּ. וְזְכוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ שֶׁתִּאֲרִיד
אֶפְדָּה עַד שׁוֹכְנוֹ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאֲוָצֵר מִתְּנֵת חֲנֻם
חֲנֻנוּ בְּדַכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.
וְכִשֵּׁם שֶׁאֲנִי אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדְּנֻכָּה לֹאמַר
לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי
אֲמִירַת תְּהִלָּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשְּׁרוֹן וְלִשְׁרֹן בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת

וְרָגַן כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נָתַן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן סְלֵה:

הַרְיֵנִי מִזְמָן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִיד
קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְרֵי הַהוּא
טָמִיר וְנַעֲלֶם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֻמִּית הָעֶשְׂרָה מִזְמוֹרִים אֵלֶּי לְכָל הַצַּדִּיקִים
הָאֱמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָת
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם
נֶחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה רַבָּנוּ נִחְמָן בֶּן פִּינָא שְׁגֹלָה תְּקוּן זֶה זְכוּתָם
יְגַן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוּ נִרְנְנָה לַיהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טו א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: ב אִמְרַת לַיהוָה
יִאֲהֲדוּנֵהוּ, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בִלְעָלֶיךָ: ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְץ
הַמָּה, וְאֲדִירִי, כָּל־חֲפְצֵי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֲרֵי מִהֲרֹה,
כָּל־אֶפְסוֹד נִסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבִלְ־אִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתֵי:
ה יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים
נִפְלוּ־לִי בְּנַעֲמִים, אֶפְרַיִם נִחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: ז אֲבִירָךְ אֶת־יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶפְרַיִם לִילֹאֲת וְיִסְרוּנִי כִלְיוֹתֵי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
לְנִגְדִי תְּמִיד, כִּי מִיָּמִינִי בִלְ־אֲמוּט: ט לָכֵן שָׁמַח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אֶפְרַיִם שְׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטְחִי: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא־תִתֵּן

חֲסִידְךָ חֲסִידְךָ ב' לְרֹאוֹת שַׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שְׁבַע שְׁמֹחוֹת
אֶת־פָּנֶיךָ, נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נָצַח:

כב א לְדֹד מְשִׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע, בְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁר־אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדָה: לו עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי
הַחֲרָשְׁתִּי בְּלוּ עֲצָמַי, בְּשֹׂאנֹתַי כְּלֵהִיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְלַיְלָה תִּכְבֵּד
עָלַי יָדְךָ, נִהַפְּךָ לְשֹׁדִי, בַּחֲרֹבְנִי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאֵתִי אוֹדִיעָךָ, וְעוֹנִי
לֹא־כִפִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדָה: ו אֶתָּה נִשְׂאֵת
עוֹן חֲטָאֵתִי סֵלָה: ז עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מִצֵּא,
רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: ח אֶתָּה סֶתֶר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי,
רַגְלִי כַּלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: ט אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ־זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה
עֲלֶיךָ עֵינַי: י אֲלִיתְהוּי בְּסוֹם כְּפָרֶךָ אֵין הָבִין, בְּמַתְגִּירֶסֶן עֲדוֹ
לְבָלוֹם, כָּל קָרֵב אֱלֹהֶיךָ: יא רַבִּים מְכֹאֲזִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹמֵחַ בִּיהוָה יִהְיֶה
יִהְיֶה יֵהוּדָה: יב שְׂמֹחוּ בִיהוָה יִהְיֶה יֵהוּדָה: יג וְגִילוּ צַדִּיקִים,
וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

כא א לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדֹד: ב אֲשֶׁרִי מְשִׁכִּיל אֶל־דֵּל, בְּיוֹם רָעָה
יִמְלֹכֶתְהוּ יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֶהוּ וַיְחַיֶּהוּ, וְאֲשֶׁר
יֵאֵשֶׁר ב' בְּאַרְצָן, וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יִסְעֶדְנֻ
עַל־עֶרֶשׁ דָּוִד, כָּל־מְשִׁכְּבוֹ הַפִּכְתָּ בַּחֲלוּי: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה
יִהְיֶה יֵהוּדָה: ו רַפָּאָה נִפְשִׁי בִּי־חֲטָאֵתִי לָךְ: ז אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי,
מִתִּי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ח וְאִם־כָּא לְרֹאוֹת, שְׂוֹא יִדְבֵּר, לְבֹ
יִקְבֹּץ־אוֹן לִי, יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֵּר: ט יָחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי, עָלַי
יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: י דְּבַר־כְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף
לְקוֹם: יא גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמֵי, הוֹדִיל עָלַי
עֵקֶב: יב וְאֶתָּה יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדָה: יג וְחֲקִימְנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:

י בָּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפָצְתָּ בִּי, כִּי לֹא־יֵרֵעַ אִיְבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּחַמִּי
תִּמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה! יאהרונותי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצָחַ מִשְׁכִּיל, לְבִנְי־קֶרַח: ב כְּאִל תִּעְרַג עַל־אֲפִיק־מַיִם, בֵּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי,
מִתִּי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה, בְּאִמּוֹר אֵלַי כִּלְהִיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה וְאֶשְׁפָּכָה
עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגָה: ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח,
עַל־כֵּן אֲזַכֵּרָךְ מֵאַרְצִי יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מִתֵּר מִצְעֵר: ח תַּהוֹם־אֵל־
תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ, כִּלְמִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם
יִצְוָה יְהוָה! יאהרונותי חֲסִדּוֹ, וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לֹאֵל חַי:
י אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה־קִּדַּר אֵלֶיךָ בִּלְחָץ אוֹיֵב:
יא בְּרָצַח בַּעֲצָמוֹתַי, חֲרָפוֹנִי צוּרֶיךָ, בְּאִמְרָם אֵלַי כִּלְהִיּוֹם אֵיךְ
אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי, וּמִה־תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים,
כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת, פָּנָי וְאֵלֵהי:

נט א לְמִנְצָחַ אֶל־תִּשְׁחַתְּ, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבָּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנִפְשִׁי, יִגְדּוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה!
יאהרונותי: ה בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיִּבְנֶנּוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה! יאהרונותי אֱלֹהִים צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקְצִיעָה לְפָקֶד
כִּלְהִיּוֹם, אֶל־תַּחֲן כִּלְבָּדִי אוֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְיוּ כְּכֶלֶב,

וְיִסְכְּבוּ עִיר: ה' חָנָה וַיַּעֲזֹב בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בִּשְׁפָתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִהְיוּהֶנּוּ תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ו עֲזָו אֱלֹהִי אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי: יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי חֲסִדוֹ כ', יִקְדָּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְדִּי: יב אֶל־תִּהְרַגֶּם פְּוִי־שִׁבְחוּ עִמִּי, הִנֵּעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֵנִי: יג חֲטֹאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שְׁפָתֵימוֹ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בְּחֶמְדָּה, כָּלָה וְאֵינָמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּעֲקֵב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יֵהָמוּ כְּפָלֵב, וְיִסְכְּבוּ עִיר: טז הִמָּה יַעֲזֹב וַיַּעֲזֹב כ' לֹא־כָל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֹנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאֶרְנֶן לְבָרְךָ חֲסִדֶּךָ, כִּי־הֵייתָ מִשְׁגֵּב לִי וּמָנוֹס, כְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזִי אֱלֹהִי אֲזַמְּרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עו א' לִמְנַצֵּחַ עַל־יְדוֹתָיו וַיִּתֵּן כ' לֹא־סָפָה מִזְמוֹר: ב' קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג' כְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּן דְּרִשְׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֵנָה הִנָּחֶם נִפְשִׁי: ד' אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתֶּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה' אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינִי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז' אֲזַכְּרָה נִגְיָתִי כְּלִילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח' הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֵנִי, וְלֹא־יִסֵּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט' הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ, גִּמְרֵ אֲמֹר לָדָר וְדָר: י' הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קִפֵּן בְּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֵמֶר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: יב אֲזַכְּרֵה אוֹכִיר כ' מַעֲלִילִיָּה, כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד: יג וְהִנֵּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֶדֶשׁ דְּרָכְךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פִּלָּא, הוֹדְעַת כַּעֲסִים עֲזָךְ: טז גִּאֲלַת בְּרוּעַ עַמְּךָ, בְּנִי־עֵקֶב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רָאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים, רָאוּךְ

קח א הודו ליהוה אלהי יאהדנהי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו:
 ב שירו לו וזמרו לו, שיהו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם
 קדשו, ישמח לב מבקשי יהוה אלהי יאהדנהי: ד דרשו יהוה אלהי יאהדנהי
 ועו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפאתו
 ומשפטיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא

יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטִיו: ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
 דִּבֶּר צִוָּה לְאַלֵּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ
 לִישָׁחֶק: י וַעֲמִידָה לַיעֲקֹב לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
 לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֹבֶל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר,
 כְּמַעַט וְגָרִים בָּה: יג וַיִּתְּחִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמּוֹמְלָכָה אֶל־עַם
 אֲחֵר: יד לֹא־הָיִיתִי אָדָם לַעֲשֹׂק, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
 טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וְלֹנְבִיאִי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהֵ־לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לַפְּנִיָּה אִישׁ, לַעֲבֹד
 גִּמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכָּבֵל רָגְלוֹ רַגְלוֹ כ/, בְּרוֹזַל בָּאָה נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
 בֹּא־דַבְּרוּ, אָמַרְתָּ יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְיִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ צִרְפָּתָהּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ,
 מִשָּׁל עַמִּים וּפִתְחָהּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ:
 כב לֹא־סָר שְׁרִיו בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקָנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבֶם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְּנֵפֵל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מוֹשֶׁה עֲבָדוֹ,
 אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַרְבוֹ: כז שְׁמוֹרָכֶם דְּבַרִּי אֹתוֹתַי, וּמִפְּתִים בְּאֶרֶץ
 חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דְּבָרוֹ כ/: כט הִפְךָ
 אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת־דָּגָתָם: ל שְׁרַץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם,
 בְּחֻדְרֵי מַלְכִּיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, כְּזֵים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בָּרָד, אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּד, גִּפְנָם וְתֹאנָתָם, וַיִּשְׁפֹּר
 עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרֵבָה, וַיִּלְקַח, וַאֲזַן מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל
 כָּל־עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּד כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
 רִאשִׁית לְכָל־אוֹנֶם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַוָהב, וַאֲזַן בִּשְׁבָטָיו בּוֹשֵׁל:
 לז שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֹאָתָם, כִּי־נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
 לְמִסְכָּד, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שְׁלֹו שְׁלוֹ כ/, וְלֶחֶם שָׁמִים

יִשְׁבִּיעַם: מא פתח צור, ויזוכו מים, הלכו בציות נהר: מב כִּי־זָכַר
אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ: מג ויֵּצֵא עֲמּוֹ בְּשֹׁשׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת־בְּחִירָיו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו, הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו, גם־כִּינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן:
ב על־עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּגִדֵּינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבַר־יִשְׁרָיִל, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיֵּךְ גִּשְׁרִי
אֶת־שִׁיר־יְהוָה יֵאָדָּו, עַל אֲדָמַת נָכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּחַד יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק־לְשׁוֹנִי לַחֲפִי, אִם־לֹא אֶזְכְּרֶיךָ, אִם־לֹא אֶעֱלֶה
אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה יֵאָדָּו לִבִּי אֲדוֹם
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: ח בַּת־כָּבֶל
הַשְׂדֵּדָה, אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּתִי לָנוּ: ט אֲשֶׁר־
שִׂיאָהוּ וַנִּפֹּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסֶּלַע:

קנז א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ
בְּנִבְל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמִגְּדָל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעָגֹב:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־תְּרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה
תִּהְלֹל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יֵאָדָּו יֵשׁוּעַת עַמּוֹ. יגל
יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מִיהוָה יֵאָדָּו מְעוֹזָם
בַּעַת צָרָה: ויעזרם יהוה יֵאָדָּו ויפֹלְטֵם ויפֹלְטֵם מִרְשָׁעִים
ויוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אַנְתָּ לַעֲלֹא,
 לַעֲלֹא מִן פֶּלֶא, וְלִית לַעֲלֹא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֲשָׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כִּלְל, וְלֵךְ דְּיומִיָּה תַּהֲלָה, וּמִרְמָם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתַהֲלָה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ
 כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי
 בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת,
 וּבִדְרָךְ וְנִתִּיב הִיָּה תֵּאִיר עָלִי אוֹרְךָ, לְחַחֲזוּרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרִיאִים,
 לְבִלִּי לְחַשֵּׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחְשַׁבַת חוּץ וְשׁוּם מִחְשַׁבָּה
 וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוֹת צִחוֹת
 וּקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּדֵּךְ וּבִתְוֹרַתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
 עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וּמִמְצוֹלוֹת יָם
 תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה
 כְּהֶרֶץ עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתִי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 וְאַזְכֶּה לְחֹדֶשׁ נְעוּרֵי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ, לְחַחֲזוּרָם אֶל
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה
 לַחֲזוֹת בְּנַעַם יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
 אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

					
ספר	ספר	ספר	ספר	ספר	ספר
הזמר	הזמר	הזמר	הזמר	הזמר	הזמר
היומי	היומי	היומי	היומי	היומי	היומי
◆	◆	◆	◆	◆	◆
חלק א	חלק ב	חלק ג	חלק ד	חלק ה	חלק ו
לימוד	לימוד	לימוד	לימוד	לימוד	לימוד
חזון	חזון	חזון	חזון	חזון	חזון
חזון	חזון	חזון	חזון	חזון	חזון
אדר	טבת	טבת	טבת	טבת	טבת
◆	◆	◆	◆	◆	◆
זמיר	זמיר	זמיר	זמיר	זמיר	זמיר
המחלק	המחלק	המחלק	המחלק	המחלק	המחלק
354	354	354	354	354	354
שנה	שנה	שנה	שנה	שנה	שנה
השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה
6	5	4	3	2	1
					
אדר	אדר	אדר	אדר	אדר	אדר
המחלק	המחלק	המחלק	המחלק	המחלק	המחלק
354	354	354	354	354	354
שנה	שנה	שנה	שנה	שנה	שנה
השנה	השנה	השנה	השנה	השנה	השנה

תפילת הודיה לבורא עולם

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות. כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים, וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, רבנו של עולם, תודה.

תודה שאני עומד/ת כאן לפניך ומודה לך.

וכל מה שאני אומר יהיה כאן וכאפס לעצמת כמה שאני באמת צריכ/ה להודות לך.

הרי על הכל אני צריכ/ה להודות לך.

כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם.

תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי הצלת אותי, שמחת אותי ריפאת אותי, שמרת עלי, עודדת אותי, תודה שאתה אתי תמיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע.

תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע ממך הוא הדבר

פיטום הקטורת המבואר

סגלת אִמִּירַת פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת

וְזוֹ לְשׁוֹן הָרֵב סְגוּלוֹת יִשְׂרָאֵל: א. מִבְטָלֶת מַגֵּפָה וְחֵלָאִים רָעִים. ב. יִנָּצֵל מִשְׁעָבוֹד מַלְכֵי־חַיִּים. ג. הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. ד. יִנָּצֵל מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוֹם. ה. מִבְטָלֶת הַקְלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים וְסִטְרָא אַחֲרָא. ו. מִבְטָלֶת הַכְּשׁוּפִים ז מִבְטָלֶת הַרְהוּרִים רָעִים. ח נִוְחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ט. מְסַלֵּק הַדִּינִים מֵעָלָיו. י. יִמָּצֵא חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו. יא. מְסַגֶּלֶת לְעֶשֶׂר.

לְפִי סֵפֶר הַזֶּהר וְסִפְרוֹת הַמְּנִהְגִּים, אִמִּירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת הִנֵּה סְגוּלָּה לְעֲצִירַת מַגֵּפָה, עַל פִּי הַכְּתוּב (בְּמִדְבָּר יז, יב-יג): וַיִּתֵּן אֶת הַקְטָרֶת, וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים, וּבֵין הַחַיִּים, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.

לְאוֹר זֹאת, כָּתַב רַבֵּי חַיִּים פֶּלֶאגִ'י בְּסֵפֶר כֶּף הַחַיִּים (סִימֹן י"ז אות י"ח): "יִכְתֹּב פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת עַל קֶלֶף אוֹ גּוֹיִל בְּכֶתֶב אֲשׁוּרִית כְּסֵפֶר תּוֹרָה וַיִּקְרָא בּוֹ וַיַּעֲשֶׂה לוֹ סְגוּלָּה, דִּהַקְטָרֶת מַעֲשִׂיר וּמִבְטָח לוֹ דִּלֹּא יִפְסֹק פְּרִנְסָתוֹ וְתִמִּיד יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה וְכִלְכֵּלָה בְּרוּחַ וְלֹא בְּצִמְצוּם".

אַחַר שִׁיאֲמַר תִּיקוֹן חֲצוֹת כְּכָתוּב בְּמִקְוָמוֹ אַח"כּ יֵאמֹר פִּטוּם הַקְטָרֶת בְּכוּנָה הִיא, לְפִי שְׁאֲחַר חֲצוֹת נִכְנַעַת כְּנוֹכַר (הָאֶד"ר הַקְדוּשׁ - שַׁעַר הַכְּנוּת) ... וַיִּקְרָאוּ סֵדֶר פִּטוּם הַקְטָרֶת יַחַד

בכונה הנזכרת ממשלת הקלפה, יעשה רשם גדול למעלה
אם יהיה אחר חצות לילה ובפרט אם יתחברו י' אנשים
יראי ה', עכ"ל.

יאמר לשם יחוד זה קודם אמירת הקטרת

מה שאנו אומרים 'פטום הקטרת' בשחרית קדם התפלה
אחר קרבן התמיד, וגם בתפלת המנחה קדם העמידה, כי
כונתנו היא להעלות העולמות על ידי התפלות, לכן אנו
אומרים אותו, כדי שלא יתאחזו הקלפות ויעלו בעליה
העולמות, ולכן אנו אומרים אותו קדם שני תפלות
הנזכרות.
(שער הכנוות)

מלח סדומית רבע, ואין צריך לומר 'רבע הקב', כי סתם רבע
האמור במשנה ובברייתא הוא רבע הקב, 'כפת הירדן כל
שהיא' בחירק, לא 'כל שהוא'.
(שער הכנוות)

ואחר הקטרת יאמר הפסוקים 'ה' צבאות' וכו' ג' פעמים,
'אתה סתר לי' ג' פעמים.. והא"י ז"ל הזהיר לומר פסוקים
אלו תמיד אחר הקטרת, וביום שאין אומרים תחנון לא יאמר
'אתה סתר' וכו', שהם מסגלים להצלה מן סמא"ל, כנרמז
בראשי תבות 'אתה סתר לי מצר', ובימים אלו אין לו שליטה
ואין לעוררו.
(אור צדיקים)

אמירת פטום הקטרת:

אמירת פטום הקטרת בכונה מסייע ומועיל לחזרה בתשובה:
(משנת חסידים, סדור רבי שבתי מראשקוב)

תפלה לפני ואחרי אמירת הקטרת:

סדר קטרת נדפס כבר על כל צרה שלא תבוא רחמנא לצלן
מקבל מזקני הגה"ק מוה"ר אברהם יהושע העשיל זצוק"ל
מאפטא, בעהמ"ח ספה"ק אוהב ישראל, עם הכונות מונה
על פי כתבי האריז"ל, ונדפס מחדש בפקדת הגאווה"ק
משינאווע זצ"ל.

ומובא בזהר הקדוש שקדם בא המגפה טוב להרבות
בתפלה*, ואחר שמדת הדין מתוחה לא תחסם שור בדישו,
ובפרט באמירת הקטרת יכולים להנצל מכל צרה וצוקה.

ובסדר קטרת נדפס תפלה לאמרה אחר אמירת סדר הקטרת,
והיא מהשק"ה הקדוש זי"ע. אמנם תחלה כדאי להעתיק
כאן תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת, שנדפסה בספר
שדי בשמים:

הערות

א. ועיין בספר יפה ללב שכתב וז"ל: ומיהו כל יחיד ויחיד
יתפלל בינו לבין עצמו בסיום תפלתו על כל צרה שלא תבוא
בנוסח זה:

ריבון העולמים, פדה והצל מלט הושע עמך ישראל מן הדבר
ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני
פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה,
ברוך אתה עוצר המגפה.

ב. ועיין מ"ש בספה"ק שער הכוונות (דף י"ג ע"א), בענין יחוד
גדול דפיטום הקטורת, למגפה ב"מ, מסוגל מאוד, עיי"ש.

תַּפְלָה לְאַמְרָה לִפְנֵי אֲמִירַת הַקְטָרֶת

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחְדָּא שְׁלִים
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעֱלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא
לְקָרוֹת סֶדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְטָרֶת לְתַקֵּן שׁוּרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי אֱלֹהֵינוּ תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
לִפְנֵיךְ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת וּפְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
זְכוֹרָנָם לְבָרָכָה בָּאֵלּוּ כִּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְכַנֵּים אוֹתָהּ לִפְנֵי
וְלַפָּנִים, וְזִכְרוֹתָהּ תִּהְיֶה מְגוֹן וְצִנָּה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי בֵּיתֵינוּ
וְכָל מִשְׁפַּחְתֵּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵנוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכָל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְכַפְרֵט כָּל אוֹתָם הַנִּתְּנִים בְּצִרָה
וּבִשְׁבִּיָּה בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַמְקַטְרִיגִים
וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לִפְנֵיךְ מִתּוֹךְ נַחַת
וְהִרְחַבַת הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירֵאת שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְלִירֵאת חֹטָא
וְלַעֲשֹׂר וּכְבוֹד גָּדוֹל וְלַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים
וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחוּה וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לֵאלֹהִים
עֲלִיּוֹן לֹא-ל גּוֹמֵר עָלֶי, יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

בְּעַדֵּי יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ אֵל
תָּרַף. וַיְהִי נֶעֱם יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי אֱלֹהֵינוּ תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵנוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵנוּ כּוֹנֵנָהוּ.

אִמְיָה דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אִמְתָּלָאֵי בַת כְּרָנְבוֹ.

(יאמר טו"ב פְּעָמִים)

וַיֹּאמֶר: קִשְׁנַת זְבָחִים (פָּרָק ד' ו):

לְשֵׁם שְׁשֶׁה דְּבָרִים הַזֶּבַח נִזְבַּח, לְשֵׁם זִבְחָה, לְשֵׁם זִבְחָה,
לְשֵׁם הַשֵּׁם, לְשֵׁם אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחָה, לְשֵׁם נִיחֻחַ.
וְהַחֲטָאֹת וְהָאֲשָׁם, לְשֵׁם חֲטָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵף מִי שֶׁלֹּא
הָיָה בְּלָבוֹ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֱלֹהִים, כָּשָׁר, שֶׁהוּא תִּנָּאי בֵּית
דִּין, שְׂאִין הַמַּחֲשָׁבָה הוֹלֶכֶת אֵלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד:

סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְאֵה וְאֶת מִצּוֹתָיו
שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, ע"כ.

אַתָּה הוּא יְהוָה יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרַת הַסָּמִים
בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּית אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה
נִבְיָאֵךְ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פָּרַשְׁת הַקְטֹרֶת בַּתּוֹרָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ אֱלֹהֵנוּ מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נָטָף

בְּאוֹרֵי רִיחַ נִיחֻחַ

קִטְרַת הַסָּמִים: תַּעֲרֹכֶת הַמִּרְכָּבָה מִמִּינֵי בְשָׂמִים. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה: (שְׁמוֹת ל', ל"ד-ל"ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ: מִצֵּנֹת
עֲשֵׂה לְהַקְטִיר אֶת הַקְטֹרֶת עַל מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. סָמִים: מַעוֹט
רַבִּים שָׁנִים - שְׁנֵי בְשָׂמִים. נָטָף: שָׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵץ הָאֶפְרָסְמוֹן.

וַיִּשְׁחֲלֹת וַחֲלִבָּנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בַּד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִּׂיתָ
 אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וַיִּשְׁחָקֶתָ
 מִמֶּנָּה הָדָק וַנִּתְתָּהּ מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד אֲשֶׁר

בְּאוֹרֵי יָחֹחַ

וַיִּשְׁחֲלֹת: צִיפּוֹרָן. וַחֲלִבָּנָה: שָׂרָף שָׂרִיחוּ רַע. סָמִים: כָּאֵן
 רוֹמִזוּ עַל עוֹד בְּשָׁמִים נוֹסָפִים כְּמִנְיָן שְׁמָנָה עַד עֵתָהּ, כְּלוּמָר:
 עוֹד חֲמֵשׁ נוֹסָפִים, וּלְבָנָה זָכָה: שָׂרָף אֵילָן מִזְקָקֶת. – סֵף הַכֹּל
 אֶחָד עֶשֶׂר סָמָנִים, סָמִים הָרָאשׁוֹן רוֹמִזוּ עַל שְׁנֵי בְּשָׁמִים, וְאַחֵר
 כֶּף מִנָּה עוֹד שְׁלֹשָׁה בִּיחָד חֲמִשָּׁה, וְהַסָּמִים הַשְּׁנִי כָּאֵן לְרַבּוֹת עוֹד
 כְּמוֹ אֵלּוּ, הָרִי עֲשָׂרָה, וּלְבוֹנָה הִיא הָאֶחָד עֲשָׂרָה. וְהַסָּבָה שֶׁלֹּא
 הִזְכִּיר הַכֶּתוּב בְּפִרוּשׁ אֵת כָּל הַסָּמָנִים כִּיּוֹן שְׁאֵלּוּ הָאֲרֻבָּעָה
 שֶׁהִזְכִּיר הֵם הָעֲקָרִים שֶׁבָּהֶם עוֹלָה עֲנַן עֲשֵׂן קְטֹרֶת וְשָׂאָר
 הַבְּשָׁמִים נוֹתְנִים אֶת הָרִיחַ הַטּוֹב (רַמְבַּ"ן). בַּד בְּבַד יְהִיָּה: שְׁוִים
 בְּמִשְׁקָלָם. שִׁיחִיו שְׁוִים בְּמִשְׁקָל כְּמִשְׁקָלוֹ שֶׁל זֶה כֶּף מִשְׁקָלוֹ שֶׁל
 זֶה (שְׁמוֹת ל', ל"ד). הַמֵּלִים "סָמִים נִטָּף וַיִּשְׁחֲלֹת וַחֲלִבָּנָה סָמִים
 וּלְבָנָה זָכָה", בְּגִימָטְרִיא "אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף
 וְדוֹד" שֶׁהֵם הַשְּׁבַע רוּעִים, וּבָזָה שְׂאוּמָרִים אֶת פְּרִשֶׁת הַקְּטֹרֶת
 מִמִּשְׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲזוֹת דִּקְדּוּשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, (ס' עַת רַצּוֹן).
 וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת: הֵכֵן מֵהֶם קְטֹרֶת. רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח:
 מְעוֹרָבָת וּכְתוּשָׁה כְּמַעֲשֵׂה הָאֵמֶן. מִמֶּלֶח: מְעֻרָּב הֵיטֵב
 שֶׁלֹּא יְהִיָּה נָכַר מִיְּנֵי הַסָּמָנִים. טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְיִהְיֶה טָהוֹר
 וְקָדוֹשׁ: וַיִּשְׁחָקֶתָ מִמֶּנָּה הָדָק: לְשַׁחֵק הַכֹּל דֶּק דֶּק. וַנִּתְתָּהּ
 מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת: בְּכַפּוֹר יִקְטִיר לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ
 הַקִּדְּשִׁים. בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד: מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי הוּא מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב
 שֶׁבְּהִיכָל, זֶה – בְּשָׂאָר יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אֲנֻעֵד לָךְ שְׁמָה:
 בְּמָקוֹם שֶׁאֲדַבֵּר עִמָּךְ.

אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֶן קְטֹרֶת סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֹּרֹת
יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֶן אֶת-הַנֹּרֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה
קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה^{אֵלֶיךָ} יֵאָהֲדוּנָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

פֶּרֶשֶׁת לַמּוֹד הַקְטֹרֶת בַּחֲז"ל

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ

קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: כְּשֶׁתְּכִינוּ תַעֲשׂוּ אוֹתָהּ כְּרֹאוֹי, קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים הִיא הַקְטֹרֶת, וְרֹאוּיָהּ לְהַקְרִיבָהּ. וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו:
(שְׁמוֹת ל, ז-ח) וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֶן קְטֹרֶת סָמִים בִּבְקָר
בִּבְקָר: בְּכָל בֹּקֶר וּבִקְרָא. בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּרֹת: לְאַחַר שְׁנֵקָה אֶת
כּוֹסוֹת הַשֶּׁמֶן - בְּזִיכֵי וּקְנֵי הַמְּנוֹרָה. יִקְטִירָנָה: בִּבְקָר מַחְצִית
מָנֶה, עַל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֶן אֶת הַנֹּרֹת בֵּין
הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה: וְכִשְׂיִדְלִיק הִכָּהֶן אֶת הַנֹּרֹת בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בֵּין
הָעֶרְבִים, יִקְטִיר אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁל הַקְטֹרֶת קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה: בְּכָל יוֹם גַּם בְּשַׁבָּת וְיוֹם הַכַּפּוּרִים. לְדֹרֹתֵיכֶם: לְדוֹרוֹת
עוֹלָם בְּלִי הַפְּסֵק, וְכִשְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְקִימִים עַל יְדֵי קְרִיאָתָהּ,
כְּנֹאמַר וְנִשְׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. תָּנוּ רַבָּנָן: (מִסַּכַּת כְּרִיתוֹת דף ו, ו)
יְרוּשְׁלָמִי יוֹמָא פ"ד ה"ה, בֵּית יוֹסֵף או"ח סימָן קל"ג, שֶׁעַר הַכוֹנוֹנוֹת דף י"ג טוֹר
א, טוֹר ד'). מִי שֶׁצָּרִיף לְתַשׁוּעַת אֵיזָה דָּבָר יִשְׁאַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ קֹדֶם "תָּנוּ רַבָּנָן", וְכִשְׂאִימַר הַכֹּל בְּכוֹנָה וּבִדְקָדוֹק הַתְּבוּת,
יִהְיֶה עֵת רָצוֹן שְׂיִמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל בְּקִשְׁתָּנוּ לְטוֹבָה (סְדוּר
יְשׁוּעָת יִשְׂרָאֵל). תָּנוּ רַבָּנָן: שְׁנוֹ רַבּוֹתֵינוּ. פְּטוּם הַקְטֹרֶת: עֶרֶב
וְתַקְנוֹן סִמְנֵי הַקְטֹרֶת - כְּתִישָׁה וְתַקְנוֹן פִּיצֵד: בְּאֵיזָה אֶפֶן הִיָּתָה
נַעֲשִׂית? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ: סֵף כָּל

וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה מִנָּה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים שְׁמָהֶם מְכָנִים כֵּהֵן
 גְּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים. וּמִחֲזִירֵן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוֹרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה מִן
 הַדָּקָה. וְאַחֵר עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאַלּוֹ הֵן (טוב למנותם

באור ר"ח נחום

הָאֶחָד עֶשֶׂר סְמָנִים בִּיחָד, כְּדִי שִׁיגִיעַ מִנָּה אֶחָד לְכָל יוֹם כְּמִנִּין
 365 יְמוֹת הַחֲמָה, וְעוֹד שְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים כְּמִבְּאֵר לְהֵלֵךְ.
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה, מִנָּה בְּכָל יוֹם:
 כְּלוּמֵר, בְּכָל יוֹם מְקַטְרִים מִנָּה אֶחָד מִסֵּף תַּעֲרֹכֶת הַסְּמָמָנִים,
 [מִנָּה הוּא מֵאָה דִּינָרִים, וְהַדִּינָר מְשַׁקְלוֹ דְּרָהִם וְחֲצִי, וּמְשַׁקֵּל
 דְּרָהִם הוּא 64 שְׁעוֹרוֹת בִּינוּנִיּוֹת, כְּלוּמֵר, מִנָּה = 480 גֶרָם, סֵף
 הַכֹּל 176.64 קִילוֹגְרָם]. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב: חֲצִי
 מִנָּה בִּבְקָר וְחֲצִי מִנָּה בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים: נִשְׁאָרוּ
 שְׁלֹשָׁה מְנִים עוֹדָפִים עַל סֵף 365 יְמוֹת הַשָּׁנָה. שְׁמָהֶם: מִתּוֹךְ
 הַג' מְנִים. מְכָנִים כֵּהֵן גְּדוֹל: לוֹקַח וּמְכָנִים לְהַקְטִיר קִטְרֶת
 בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים. מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים:
 בְּכַמּוֹת מְלֵא הַחֲפֵן שֶׁל כְּפוֹת יָדָיו וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב
 יוֹם הַכַּפּוֹרִים: כּוֹתֵשֶׁם שׁוֹב בְּכִתְיֶשֶׁה דָּקָה בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוֹרִים
 לְהַכִּינֵם לְמִצְוֹת הַקִּטְרֶת בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים. כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה
 מִן הַדָּקָה: כְּדִי לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכַּפּוֹרִים הַנֶּעֱשִׂית
 בְּקִטְרוֹת שְׁצָרִיכָה לְהִיכְתֹּשׁ דֶּק יוֹתֵר מִבִּימוֹת הַשָּׁנָה. וְאַחֵר
 עֶשֶׂר סְמָמָנִים הָיוּ בָּהּ: וְאַחֵר עֶשֶׂר סוּגֵי סְמָמָנִים יֵשׁ בָּהּ כְּמוֹ
 שְׁצוּתָהּ הַתּוֹרָה (כְּמִבְּאֵר בְּבִאּוֹר לְעִיל). צָרִיךְ לְמִנּוֹת הַסְּמָמָנִים

באצבעותיו) (א) הֶצִיר. (ב) וְהִצְפוֹרֶן. (ג) וְהִחֲלִבְנָה.
 (ד) וְהִלְבֹּנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. (ה) מֹזֶר.
 (ו) וּקְצִיעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד. (ח) וְכֶרֶם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 (י) קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כִּרְשִׁינָא

באור ריה ניהוח

באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג [יחסר] חס ושלום
 אחד מהם (פרי עץ חיים שער עולם העשיה פ"ה). וימנה את כולם
 באצבעות יד הימין דוקא (בן איש חי). ואלו הן: אלו הן שמות
 הסממנים. א. הֶצִיר: הנטף ב. וְהִצְפוֹרֶן: היא השחלת
 שהוא שרש בשם שצבעו שחור. ג. וְהִחֲלִבְנָה: הכתובה
 בפסוק היא שרף, היוצא מהאילנות שריחו רע. ד וְהִלְבֹּנָה:
 היא המזכרת בפסוק לבונה זפה, בשם הזב מהעצים בארצות
 החם על ידי שמכים בעץ וזב ממנו קצף. מִשְׁקַל שִׁבְעִים
 שִׁבְעִים מָנָה: כלומר: מכל אחד ואחד 70 מנה, כמו שכתוב
 בפסוק בד בבד יהיה שיהיה משקלם שוה [של ארבעת
 הסממנים המזכרים בפסוק], וארבע פעמים 70 הם 280 מנה,
 סך הכל 134.4 קילוגרם. ה. מֹזֶר: בשם המופק משרף עץ
 המור. ו. וּקְצִיעָה: שרש עשב שריחו נודף מאד כשנשרף.
 ז. וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד: [שם בשם] ח. וְכֶרֶם: עשב ריחני.
 מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה: משקל כל אחד מאלו
 הארבעה 16 מנה, סך הכל 64 מנה שהם יחד 30.72 קילוגרם.
 ט. קוֹשֶׁט: שרש עשב שצבעו לבן וריחו משבח ביותר ונודף
 למרחוק. שְׁנַיִם עָשָׂר: 12 מנה, שהם 5.76 קילו. י. קְלוּפָה:
 קלפת עץ שלשה: 3 מנים, שהם 1.44 קילו. יא קִנְמוֹן: עץ

תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְּרִיסִין סָאִין תִּלְתָּ תִּלְתָּ וְקִבִּין תִּלְתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְּרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר עֲתִיק.

באור ר"ח נחום

בשם ששמו קנמון תשעה. 9 מנים שהם 4.32 קילו כאן
מנו חז"ל את מנין המנים כדי לבאר איך מגיעים לשלש מאות
ששים ושמונה מנים, ארבעה הראשונים שבאים מנה כל אחד
כפול 4 הם: 280 מנים, ארבעה השניים כל אחד 16 כפול 4
ביחד הם 64 מנים, נחבר 280 ועוד 64 ועוד 12 של הקושט
ועוד 3 של קלופה, ועוד 9 של קנמון סך הכל הם: 368 מנים
המיעדים מנה לכל יום ושלשה ליום הכפורים. מכאן ואלך
מונה דברים שערכו בקטורת לתקנם היטב ואינם ממנין האחד
עשר סמנים. בורית כרשינה. מין עשב שבא לתקן את
הציפורן תשעה קבין: כ-8 קילוגרם. יין קפריסין: יין הבא
מעיר קפריסין, או מפרי ששמו קפרס. סאין תלת וקבין
תלתא: באור: היו לוקחים מין זה שלש סאים ושלש קבים,
שהם שעור שלש וחצי סאין, כיון שכל סאה היא שש קבין,
ושלש קבין הוא חצי סאה. סך הכל שלש וחצי סאין. שהוא גם
כן עשרים ואחד קבין. (וכל סאה היא 5.553 קילוגרם כפול שלש וחצי
סאין סך הכל 19.435.5 קילוגרם, והוא לערך 28 ליטר). וככתב בשפת אמת
מסכת כריתות (דף ו ע"א) דמה שאמר כאן סאין תלת וקבין תלת,
ולא 21 קבין כמו שאומר לעיל בורית כרשינה תשעה קבין, לפי
שצריך לשקול ג' סאין בפני עצמם וג' קבין בפני עצמם. עין
שם. ולא באר מה הטעם. יעין שם. ויש אומרים שנקטה
הברייתא לשון זה לתפארת המליצה. [ונסח בני אשכנז כאן
הוא: יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. והוא ענין אחד
לשון זכר ונקבה].

מֶלֶח סְדוּמִית רֹבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפֹּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פֶּסְלָה. וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הֶצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף
מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת

באור ר"ח נחום

עֵתִיק: אִם לֹא נִמְצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא בְּמִקְוֵמוֹ, יֵין לֶבֶן וְלֹא
אָדָם, יֵשֶׁן וְחֹזֵק בְּיוֹתֵר. מֶלֶח סְדוּמִית רֹבַע: מֶלֶח גֶּסֶה (כָּל בּוֹ
סִימָן ל"ח) הוּא חֲרִיף בְּיוֹתֵר, מֶלֶח מִסְדוּם. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל
שְׁהוּא: שֵׁם עֶשֶׂב מִיָּחַד, בְּכַמּוֹת מוֹעֵטָה, הַגּוֹרֵם לְעֶשֶׂן לַעֲלוֹת
יָשָׁר וְזָקוּף בְּלִי לְנֻטּוֹת כְּמַקֵּל, כְּדֵי שִׁיחֶיהָ עֶשֶׂן הַקֶּטֶר תִּתֵּן
וְעוֹלָה. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפֹּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא: רַבִּי
נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר שְׁהוֹסִיפוּ לְתֵת בַּקֶּטֶר גַּם עֶשֶׂב הַגָּדֹל עַל
שֹׁפֶת הַיֶּרֶדֶן כְּדֵי לְהוֹסִיף בָּהּ רֵיחַ טוֹב. אִם נָתַן בָּהּ: בַּקֶּטֶר.
דְּבַשׁ פֶּסְלָה: מְלַהֵקֶטֶר, הֵגֶם שְׁמֵרְבָּה וּמוֹסִיף בְּרִיחָה מְאֹד.
וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה: אִם הִחְסִיר הַשִּׁיעוֹר
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר סִמְמָנִים חֵיב מִיתָה, מִפְּנֵי שְׁנַעֲשִׁית קֶטֶר זָרָה
וְהַמֶּקֶטֶר קֶטֶר זָרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חֵיב מִיתָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הֶצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף:
הוּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הָאֶפְרָסִמוֹן. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה: הִרִי הִיא אֵינָה מִסְמָנֵי הַקֶּטֶר, וְלָמָּה בָּאָה? כְּדֵי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה: כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶת
הַצִּפּוֹרֵן חֶלֶק וּמַצְהִיר כְּצִיפּוֹרֵן הָאָדָם. - מִפְּנֵי שֶׁהַצִּפּוֹרֵן יוֹצֵאת
מִלְכָּלֶכֶת וּמוֹשַׁחֶרֶת וְאִם יִשְׁאָר בְּלִכְלוּךְ יִקְלָקֵל אֶת רִיחָה הַטוֹב.
יֵין קַפְרִיסִין: יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׂאִינוֹ יֵין, אֶלָּא מִשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵאִילָן

בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הֲדַק הַיָּטֵב. הַיָּטֵב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יִפָּה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי

באור ר"ח ניהוח

שִׁשְׁמוֹ "קִפְרָס", וְהוּא עוֹז מִכָּל מִשְׁקָה פְּרוּת (רש"י בְּרֻכּוֹת לו). לְמָה הוּא בָּא כְּדֵי לְשֻׁרֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוֹרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה: כְּדֵי שִׁיְהֶא רֵיחַ הַצִּיפּוֹרָן חֲזָק בְּיוֹתֵר. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים: גַּם מִיִּם מִמַּעַיִן שִׁשְׁמוֹ רַגְלִים. יָפִין לָהּ: לְצַחֲצַח בָּהֶם אֶת הַצִּיפּוֹרָן. אֲלֹא שֶׁאֵין מְכַנְּסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: שְׁזָהוּ גִנְאֵי לְהַכְנִיס לְעֻזְרָה מִפְּנֵי שִׁשְׁמוֹ מְגִנָּה. **תניא**: שְׁנִינוּ בְּבִרְיָא. רַבִּי נָתָן אָמַר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק בְּשַׁעַת שְׁחִיקַת הַסַּמָּמִים לְהִיּוֹתָם דְּקִים וְטַחוּנִים. אָמַר הֲדַק הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הֲדַק: הָאִישׁ הַשׁוֹחֵק וְכוּתֵּשׁ אוֹתָם אָמַר בְּשַׁעַת הַשְׁחִיקָה וְהַכְתִּישָׁה, הֲדַק הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל: הַיּוֹצֵא מִפּוֹ בְּשַׁעַת הַשְׁחִיקָה וְהַכְתִּישָׁה. יִפָּה לְבָשָׁמִים: מוֹעִיל לְנִיחוּחַ הַבָּשָׁמִים לְהַרְבוֹת רִיחָן. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין, כְּשֶׁרָה: הֵינּוּ אִם לָקַח וְהִכִּין לְקַטְרֹת חֲצִי הַמִּדָּה שֶׁל כָּל אֶחָד מִהַסַּמָּמִים כְּגוֹן 35 מָנֶה שֶׁל הַצָּרִי וְהַצִּיפּוֹרָן בְּמִקְוֶה 70, ו-8 שֶׁל מֹזר וְקִצְיָעָה וְכוּ' בְּמִקְוֶה 16 וְכֵן כּוֹלֵם, כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ: אֲבָל אִם לָקַח רַק כַּמּוֹת שֶׁל שְׁלִישׁ אוֹ רֶבַע לֹא שָׁמְעֵנוּ אִם כְּשֶׁרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלָל: כָּאֵן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כָּלֵל בְּשַׁעוֹרֵי הַקַּטְרֹת.

יְהוּדָה זֶה הַכֵּלֶל אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין. וְאִם חֹסֶר
אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תָּנִי בַר קִפְּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין. וְעוֹד תָּנִי בַר קִפְּרָא אֵלּוּ
הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד
מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שְׁהִתּוֹרָה

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחּוּחַ

אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין: אִם לָקַח מִכָּל סִימָן וְסִימָן כְּפִי
מִדָּתוֹ, וְחָלַק אוֹתוֹ לַחֲצִי בִיחֹס שָׁנָה לְפִי עֶרְפֶּם, כְּשֶׁרָה. וְאִם
חֹסֶר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ: אָבֵל אִם חֹסֶר מִהִשְׁעוֹר.
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמְמָנִים: הַכּוֹנֵה אִם פָּחַת אוֹ הוֹתִיר בֵּין בְּכֻלָּהּ
בֵּין בְּחֻצֶיהָ לְפִי הַיַּחֲס לְשֹׁאֵר הַסַּמְמָנִים כְּגוֹן שְׁנָתֵן מֵאַחַד
מִהַסַּמְמָנִים מִנֶּה יוֹתֵר מִחֻצִּיו, אָבֵל מֵאַחֵר נָתַן מִנֶּה פָּחוֹת מִחֻצִּיו,
הֵגֶם שֵׁשׁ סֵךְ הַכֹּל שְׁעוֹר שֶׁל 184 מְנִים שֶׁהֵם חֻצִּי 368 בְּכֹל זֹאת
פָּסוּל, אָבֵל אִם לָקַח מִכָּל סַמְמָן חֻצִּי בְּדִיוֹק – כְּשֶׁרָה (וְרוֹשְׁלֵמִי יוֹמָא
פ"ד ה"ה). תָּנִי בַר קִפְּרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין: בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים הָיָה לוֹקַח כֶּהֱן גָּדוֹל
חֶפֶן בִּידוֹ וְלָכֵן הָיוּ נִשְׁאַרִים שִׁירִים בְּכֹל שָׁנָה. לְאַחֵר 60-70 שָׁנָה
הָיוּ מַצְטַבְּרִים הַשִּׁירִים לְשְׁעוֹר שֶׁל חֻצִּי כַּמּוֹת (184 מְנִים) וְלָכֵן
בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הָיוּ מְכִינִים רַק חֻצִּי מִהַכּוֹמֹת. וְעוֹד תָּנִי בַר
קִפְּרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ: קְרָטוּב הוּא מִדָּה
קִטְנָה כ־5 גֶרֶם. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ: הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר, כִּי עֲרוּב הַדְּבֶשׁ גּוֹרֵם לְרִיחַ טוֹב וְחֻזֵּק, וְהָיָה רִיחָהּ נוֹדֵף
בְּיוֹתֵר. וְלָמָּה: אִם כֵּן. אֵין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שְׁהִתּוֹרָה
אֲמָרָה כִּי כָּל שְׂאֵר: הַמְּחַמֵּץ.

אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה
 ליהנותה יאהרונה ^{אחיהו} :

באור ר"ח נחום

וכל דבש: דבש הוא כולל כל מיני מתיקה בין דבש דבורים או
 דבש תמרים וכל הפרות בכלל (עץ יוסף). לא תקטירו ממנו
 אשה לה: קרבן הנשרף להשם, ורק מפני שהתורה ציותה, הגם
 שלענין בשר ודם נראה שהוא דבר טוב אין עושים כן וכן הוא
 בכל צווי התורה שצריך להיות צמוד לדברי השם יתברך
 בתורה בלי חכמות. ויש שנחנו טעם שאין לערב בקרבנות
 ובמנחות שאור כי הוא סמל הגאווה, ודבש הוא סמל התענוגות,
 הפסולים ואינם רצוים לעבודת ה', כמו שאמרו חז"ל: (בתנא דבי
 אליהו כ"ו): עד שאדם מתפלל על דברי תורה שיכנסו בתוך מעיו
 יתפלל על אכילה ושתיה שלא יכנסו בתוך מעיו, (מסלת ישרים
 פרק י"ג). ובתוספות כתובות (דף קד.): דאמרינן במדרש עד שאדם
 מתפלל שיכנס תורה לתוך גופו יתפלל שלא יכנסו מעדנים
 לתוך גופו. מכאן רואים כמה צריך אדם להתרחק מעינוגים כדי
 לזכות לתורה, וכן להיות עניו בתכלית. כדאמרו חז"ל בכמה
 מקומות, ובאור החיים הקדוש (במדבר כא, יז): ואמרו וממדבר
 מתנה - פרוש מה שזכו נוחליה, לא זכו אלא לצד שהיו
 מחשיבין עצמן כמדבר, וכמו שפרשנו בפסוק ויחנו במדבר
 (שמות יט ב), שהתורה אינה נקנית אלא באמצעות הענוה
 והשפלות. "ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת
 עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה (נעוריו")
 מעט צרי ומעט דבש נכאת (רוט"א) ולט בטנים ושקדים",
 (צדנלב"ש). (בראשית מג, יא).

(שער הכונות דף י"ד ע"ב, עוד יוסף חי מקצן ד')

יְהוָה יֵאָהֲרֹנָהי ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **צָבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי**

^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָהי** ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **יֵאָהֲרֹנָהי**

צָבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְהוָהי ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **יֵאָהֲרֹנָהי**

הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרָבָה לִיהוָהי

יֵאָהֲרֹנָהי ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימִי עוֹלָם**

וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתַּפְלָה שֶׁתִּקְרָא הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחֵר אֲמִירַת
פִּטוּם הַקְטֹרֶת:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, גָּלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ

שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְהַמִּשְׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית

לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵינוּ

כְּעֲנִין שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תַּפְלָתִי קִטְרַת לִפְנֶיךָ מִשָּׂאת כִּפִּי

מִנַּחַת עֶרֶב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קִטְרַת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר לִפְנֶיךָ

אֲהִרֵן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין

הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה, וְכֵן פָּנַחֵם שֶׁנֶּאֱמַר

וַיַּעֲמֹד פָּנַחֵם וַיַּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן

שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָהי ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **יֵאָהֲרֹנָהי** ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **וַיַּעַל עוֹלוֹת**

וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָהי ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **יֵאָהֲרֹנָהי** ^{אֵרֹן הַכֹּהֵן} ^{חַתַּת הַחַת וְיִהְיֶה} **לְאַרְצֵן וַתַּעֲצֹר**

הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אֲתָה אֲבִינוּ וְלָךְ תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ,

סגולות הזוהר

הבאנו כאן מתוך הסגולות הרבות ללומדי הזוהר, שלושים מהם, כנגד "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", שיתקיים בזכות לימוד הזוהר הקדוש.

א. על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד). **ב.** ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ש"ז). **ג.** ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים). **ד.** העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב). **ה.** העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב). **ו.** הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל). **ז.** הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד) **ח.** לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך זוהר) ולזכות הנשמה. (הגהות מהרצ"א אות ט) **ט.** לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא). **י.** בלימוד הזוהר בונה עולמות. (כסא מלך על תקוני הזוהר ת' מג אות ט) **יא.** הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרשות בלקושי תורה לבעל התניא פרשת צו). **יב.** לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות). **יג.** הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות). **יד.** הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **טו.** לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג). **טז.** מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציד ח"ד עמ' ל).

י. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ש אות ג).
 יח. וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי
 לתתא לדרא בתראה בסוף יומיא (תיקון ו' דף נ"ד ע"א). יט. סגולה
 שינצל מן הגאות, שילמד הרבה זהר. (מדרש פנחס דף ל"ו. אות ע"ג)
 כ. אמירת זוהר בכל יום מסגל לפרנסה (מדרש פנחס דף ל"ו. אות מ"ג).
 כא. מסתלקי מיני' כל דינין דעלמא, (זהר חדש שה"ש בד"ה שלמה אהיה
 כעושיה). כב. פתחין לי' תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא
 עילאה תליא בהו. (זהר חדש שה"ש). כג. הקב"ה חקיק לי' בההוא
 פופירא דכל דיוקנין גליפין תמן. (זהר חדש שה"ש). כד. הקב"ה
 אשתעשע ביה בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.
 (זהר חדש שה"ש). כה. לא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא
 אחרא למקרב בהדי', [ואעפ"י שיהי' חייב, יצילהו שלא יצטערוהו
 כעת, ונקא לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי
 מעשיו, (זהר חדש שה"ש, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה). כו. כפום ההיא
 חכמתה דרדיף אבתרי' ואתדבק בה הכי יהבי לי' אגרא. (זח"ב רמז,
 ב). כז. לית שיעורא לאגרא דאינון דידעי חכמתא לאסתכלא
 ביקרא דמאריהון. (זח"ב רמז, ב). כח. זכאה חולקיהון בעלמא דין
 ובעלמא דאתי. (זח"ב רמז, ב). כט. בהקדמת התיקונים (י"ד ע"ב): הלכה
 איהי קבלה... דוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם
 לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצוותא ולכבוד
 ולתפארת, כי המלאך הנברא מלימוד הקבלה לעולם אינו נפרד
 מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל לימוד הפשוט שכרו אתו
 ופעולתו לפניו. (כסא מלך להקדמת התיקונים דף י"ד ע"ב). 30. וְכָל מִי שִׁשְׁתַּדֵּל
 לְקָרָא זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֲפִילוּ בְקִרְיָא לְבַד... הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמִפְרֹשׁ
 אֶת הַשֵּׁם, שֶׁיֵּשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים אֲפִילוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וְיִגַּן עָלָיו
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (הַרְמ"ז קע"ח:).

**מקורות לסגולות הגדולות
לתיקון מ"ח שתיקן רבינו האר"י ז"ל**

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאר"ז"ל. - **ספר דרך ישרה** בשנת חיים **לנפש"ך** (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - **אור הזוהר** 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - **ספר הנהגות יושר** למהר"י סרוק זצ"ל. - **ספר יסוד מערבי** בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאר"ז"ל, (דפים ג-ה), **אור הזוהר** 131 סיון תשע"ג - **ספר מעין חכמה** נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. **ספר סמא דחיי פרקים א-ב** דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - **אור הזוהר** 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - **אור הזוהר** 128 סיון תשע"ג - **ספר סדר היום** להצה"ק רבנו יוסף חיים זיע"א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - **ספר צמח צדיק** ליוורנא. - **אור הזוהר** 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - **ספר קרה מקרה** (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל. - **אור הזוהר** 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל - **ספר קרנות צדיק** ח"ג סימן נ'. - **ספר קרנות צדיק**, **בבל**, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס

חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב.
 - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. -
 סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי
 זיע"א, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של
 רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם
 הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור
 הזהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה
 מקומות. אור הזהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתבי
 האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל)
 הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקס זי"ע
 מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

שְׁמַחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמְדֵי הַזֶּהַר הַקָּדוֹשׁ

**יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
 הַשְׂכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכּוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
 יְדוֹר בֵּינֵינוּ.**

אֲנִי רוֹצִים בְּדַחֲפִיפוֹת לְהַדְפִּים 15 מִלִּיּוֹן עֶתְקִים שֶׁל תְּקוּן מ"ג
 לזכות לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג), להינצל ממלחמת גוג ומגוג,
 דחוף, והרצים יצאו דחופים בדבר המלך לטובה. המְעוֹנֵן
 לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכּוֹת לְזִכְיוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלָתָהּ.
 טל: 0527-651911. לְזִיכּוּי הַרְבֵּים וְלְחִלּוּקָהּ בְּחִנָּם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׁיִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם אַחַת בַּיּוֹם. - כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְׂכָּר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל מִלְיוֹנִי

ישראל, שזה התיקון הנפטרים הכי גבוה [מנחת יהודה
למהר"י פתיא זיע"א] כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב
בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שפית המקדש
היה קיים (תלמידי האר"ל).

על פן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד
שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח
בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם
ישראל מפל הצרות בלמדו זה הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכן,
כל עם ישראל יפנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו
שכתב הזה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזהר.

זכור! דקה אחת למוד זה הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים,
ובמנין כפול אלף (זה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער
כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים
של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלף, = 600 מיליארד ימים תורת
הפשט. (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן). ואם זה בירושלים עוד
כפול 10 (בבא סאלי) יוצא = 6,000,000,000,000 שש טריליארד ימים תורת
הפשט. ואם זה בכתל המערבי עוד כפול 1000 (זהר ויצא, תיקון ז).

זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר כנגד כלם וכנגד
כל היהודים. כל מי שיש לו מלח בקדקדו יתפס להיות הראשון
לארגן המנין ויקבל שכר כנגד כלם. תן דעתך, כי בדקה אחת
של למוד הזהר הקדוש אחרי התפלה, אתה זוכה לעולמות נצח,
עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו."

